

KOLOROWY
START

z plusem

kwiecień – czerwiec

Autorka
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwiłk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.
Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

ISBN 978-83-7874-770-3

© 2017 Wydawnictwo JUKA-91

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 800 650 300
www.mac.pl
www.juka.edu.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Kwiecień

III. Dbamy o Ziemię (karty pracy, cz. 4, s. 3–13; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 78–79).....	22
IV. W świecie teatru (książka, s. 72–73; karty pracy, cz. 4, s. 14–23; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 80–81).....	35

Maj

I. W świecie muzyki (książka, s. 74–75; karty pracy, cz. 4, s. 24–29; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 82–83).....	46
II. Mój region, moje państwo, moja Unia (karty pracy, cz. 4, s. 30–39; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 84–87).....	57
III. Łąka wiosną (książka, s. 76–79; karty pracy, cz. 4, s. 40–49; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 88–89).....	67
IV. Moi rodzice (książka, s. 80–83; karty pracy, cz. 4, s. 50–59; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 90–91).....	76

Czerwiec

I. Takie same i inne (książka, s. 84–88; karty pracy, cz. 4, s. 60–67; karta pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 92–93)	90
II. Na naszym podwórku (książka, s. 89; karty pracy, cz. 4, s. 68–79; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 94–95)	103
III. Nadszedł czas wakacji (książka, s. 90–96; karty pracy, cz. 4, s. 80–96; karta pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 96)	114

Propozycja korzystania z Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków ..	129
---	-----

Propozycja korzystania z Wyprawki plastycznej	130
--	-----

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III

Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka		
1	2	3	4	5		
<p>Poznajemy przyrodę <i>Ochrona przyrody</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego wynikających z niszczycielskiej działalności ludzi, np. zatrucie wód, powietrza, gleby, zabijanie zwierząt dla futer, kłów, wycinanie lasów, wyrzucanie odpadów w niedozwolonych miejscach – nieniszczenie roślin, np. niełamanie gałęzi drzew – wyrzucanie śmieci do kosza – sprzątanie placu zabaw, np. w czasie Dnia Ziemi – sadzenie drzew, kwiatów i dbanie o nie – nie deptanie trawników, klombów z kwiatami – szanowanie wody, niemarnowanie jej – wyjaśnianie określeń: <i>kwiaty chronione, zwierzęta chronione.</i> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie krótkich ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych 	<p>Dbamy o Ziemię</p>	1.	<p><i>Ż jak żaba</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery <i>ż</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery <i>ż</i>. 		
		<p align="center">Numery obszarów z podstawy programowej:</p>				
		2.	<p>Przyjaciele przyrody</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza A. Widzowskiej <i>Przyjaciele przyrody.</i> 		
		<p align="center">Numery obszarów z podstawy programowej:</p>				
		3.	<p>Ochroń Ziemię</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Ochroń Ziemię.</i> • <i>Jaki piękny jest świat</i> – kolaż z różnych materiałów. 		
<p align="center">Numery obszarów z podstawy programowej:</p>						
4.	<p>Zabawy guzikami</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy guzikami. 				
<p align="center">Numery obszarów z podstawy programowej:</p>						
5.	<p>Sprzątamy plac przed-szkolny</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania B. Kosmowskiej <i>Dziwny mecz koszykówki.</i> • Sprzątanie placu przedszkolnego. 				
<p align="center">Numery obszarów z podstawy programowej:</p>						

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 4, karty pracy <i>Czytam...</i>	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	kp, s. 3, 4, 5, 6, 7	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII. • Zabawy ruchowe: <i>Piłowanie drzewa, Dzięcioł na drzewie.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Gęsty las – rzadki las.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIII (metodą R. Labana).
I 4, I 5, I 8, III 7, III 8, IV 2, IV 4, IV 8		kp, s. 8, 9, karta pracy <i>Czytam...</i> s. 78	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – dba o przyrodę – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		
I 4, I 5, III 7, III 8, IV 2, IV 5		kp, s. 10, 11	
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – rozwijanie sprawności manualnych 	<ul style="list-style-type: none"> – porusza się rytmicznie przy piosence – wykonuje pracę plastyczną techniką kołażu 		
I 4, I 5, III 7, III 8, IV 2, IV 7, IV 8		kp, s. 12, 13	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności klasyfikowania – rozwijanie sprawności fizycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – segreguje guziki według jednej cechy, dwóch cech – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 		
I 4, I 5, III 7, III 8, IV 2, IV 12		karta pracy <i>Czytam...</i> s. 79	
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – zachęcanie do dbania o własne otoczenie 	<ul style="list-style-type: none"> – segreguje śmieci – sprząta z kolegami plac przedszkolny 		
I 4, I 5, III 7, III 8, IV 2, IV 5			

<p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 57, 58).</p>				
KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV				
<p>W świetle sztuki. Teatr <i>Udział w przedstawieniach teatralnych</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – oglądanie przedstawień teatralnych dla dzieci w przedszkolu i w teatrze – poznawanie wystroju teatru (kasa, widownia, scena, kurtyna) oraz ludzi tam pracujących (aktor, reżyser, scenograf) – przestrzeganie zasad właściwego zachowania się – odszukiwanie w oglądanych utworach uniwersalnych wartości, takich jak: dobro, piękno, sprawiedliwość, prawda – umiejętne posługiwanie się rekwizytami – przygotowanie kącika teatralnego – wzbogacanie kącika w stroje, maski; wspólne wykonywanie pacynek, kukielek, sylwet (do teatrzyku cieni). <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Mierzenie przedmiotów; rozumienie stałości miary (wysokość, długość, szerokość)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – porównywanie objętości cieczechy 	<p>W świetle teatru</p>	<p>1.</p>	<p><i>H jak hamak</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie litery h – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery h.
			<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	
		<p>2.</p>	<p>Bardzo ważna rola</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Bardzo ważna rola</i>.
			<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	
		<p>3.</p>	<p>Paluszkowy teatrzyk</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosenke <i>Paluszkowy teatrzyk</i>. • Tworzenie obrazu skomponowanego z naklejonych na płaszczyznę fragmentów tkanin i papieru kolorowego – <i>W krainie smoków</i>.
			<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	
		<p>4.</p>	<p>Zabawy z płynami</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy i ćwiczenia związane z mierzaniem objętości płynów.
			<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	
		<p>5.</p>	<p>W teatrze</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądanie wybranej baśni w teatrze dla dzieci.
			<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>	

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV		
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z literą h – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa literę h – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery 	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 80, 81, kp, s. 14, 15, 16, 17
I 4, I 5, I 8, III 2, IV 1, IV 2, IV 4, IV 8		
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania dotyczące utworu – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	k, s. 72, 73, kp, s. 18, 19
I 4, I 5, IV 1, III 2, IV 1, IV 2, IV 5		
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa tekst na własną melodię – tworzy obraz z materiału i kolorowego papieru 	kp, s. 20, 21
I 4, I 5, III 2, IV 1, IV 2, IV 7, IV 8		
<ul style="list-style-type: none"> – mierzenie pojemności naczyń – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje pojemność naczyń za pomocą wspólnej miarki – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	kp, s. 22
I 4, I 5, III 2, IV 1, IV 2		
<ul style="list-style-type: none"> – zachęcanie do oglądania spektakli teatralnych 	<ul style="list-style-type: none"> – chętnie ogląda przedstawienia 	kp, s. 23
I 4, I 5, III 2, IV 1, IV 2		

<p>– zwracanie uwagi na zmiany objętości podczas dolewania lub odlewania cieczy</p> <p>– mierzenie objętości cieczy przy zastosowaniu takiej samej miary, np. nalewanie odmierzonej kubkiem cieczy do różnych słoików; próby wyjaśniania, dlaczego poziom cieczy w poszczególnych słoikach jest różny.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 52, 64–65).</i></p>			
--	--	--	--

MAJ, TYDZIEŃ I

<p>W świecie sztuki. Muzyka <i>Śłuchanie i śpiewanie piosenek</i></p> <p>– zbiorowe i indywidualne śpiewanie piosenek.</p> <p><i>Gra na instrumentach perkusyjnych:</i></p> <p>– wykonywanie akompaniamentu do piosenek na instrumentach perkusyjnych oraz innych przedmiotach – indywidualnie lub grupowo (tworzenie <i>orkiestry</i>)</p> <p>– wykonywanie instrumentów perkusyjnych z różnych materiałów.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Orientacja przestrzenna</i></p> <p>– określanie kierunków ruchu, stosowanie określeń: <i>na prawo od, na lewo od.</i></p>	<p>W świecie muzyki</p>	<p>1.</p>	<p>W filharmonii</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>W filharmonii</i> – ćwiczenia w czytaniu. • Malowanie farbami plakatowymi na dużych tekturowych pudłach nastroju wybranego utworu F. Chopina.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		<p>2.</p>	<p>Czarodziejski koncert</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa przy piosence <i>Czarodziejski koncert.</i>
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		<p>3.</p>	<p>Konkurs piosenki</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Konkurs piosenki przedszkolnej.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		<p>4.</p>	<p>Z prawej strony, z lewej strony</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Z prawej strony, z lewej strony</i> – ćwiczenia rozwijające orientację przestrzenną.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		

MAJ, TYDZIEŃ I			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności czytania – rozwijanie sprawności manualnych 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – czyta wyrazy, proste teksty – maluje na tekturowym pudle nastrój wysłuchanego utworu F. Chopina 	k, s. 74, 75, kp, s. 24, 25, 26	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXX. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jestem muzykiem</i>. • Zabawa ruchowa <i>Skąd słycać dźwięk?</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV.
I 4, I 5, I 9, II 4, IV 2, IV 5, IV 7, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – gra cicho i głośno na wybranym instrumencie – ćwiczy z kubeczkiem po jogurcie 	kp, s. 27, 28	
I 4, I 5, I 8, IV 1, IV 2, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wokalnych 	– śpiewa piosenki	karta pracy <i>Czytam...</i> s. 82	
I 4, I 5, IV 1, IV 2, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie orientacji przestrzennej – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – określa swoją prawą i lewą stronę – ćwiczy z kubeczkiem po jogurcie 	kp, s. 29	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 14			

<p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 50, 60, 61).</p>		5.	Cztery pory roku. Wiosna	<ul style="list-style-type: none"> Wykonanie różnych instrumentów. Aktywne słuchanie muzyki – A. Vivaldi <i>Cztery pory roku. Wiosna</i>.
MAJ, TYDZIEŃ II				
<p>Nasza miejscowość, nasz region <i>Poznawanie swojej miejscowości</i></p> <ul style="list-style-type: none"> nazywanie swojej miejscowości, poznawanie jej historii, ważniejszych instytucji, zabytków i miejsc poznawanie legend, opowieści związanych ze swoją miejscowością, swoim regionem tworzenie planu swojego osiedla, swojej miejscowości organizowanie kącika regionalnego, wzbogacanie go o ekspozycje wykonywane w przedszkolu i przyniesione z domu słuchanie nagrań zespołów ludowych ze swojego regionu, poznanie przyśpiewek, obrzędów, tańców, gwary. <p>Jesteśmy Polakami <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i></p> <ul style="list-style-type: none"> poznawanie legend, opowiadań, wierszy dotyczących historii państwa polskiego, np. jego powstania podawanie nazwy naszego kraju, symboli narodowych: flagi, godła, hymnu poznawanie poprzez literaturę pochodzenia nazwy stolicy Polski – Warszawy, jej herbu i ważniejszych miejsc 	Mój region, moje państwo, moja Unia	1.	Moja miejscowość	<ul style="list-style-type: none"> Spacer po swojej miejscowości (swoim osiedlu).
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Orzeł biały	<ul style="list-style-type: none"> <i>Polska to moja ojczyzna</i> – ćwiczenia w czytaniu. Wykonanie pracy plastycznej <i>Orzeł biały</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Warszawska Syrenka	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy przy piosence <i>Syrenka</i>.
Numery obszarów z podstawy programowej:				
4.	Liczymy do 10	<ul style="list-style-type: none"> Historyjka obrazkowa <i>Warszawska Syrenka</i>. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10. 		
Numery obszarów z podstawy programowej:				
5.	Polska w Unii Europejskiej	<ul style="list-style-type: none"> <i>Wokół Unii Europejskiej</i> – ćwiczenia i zabawy. 		
Numery obszarów z podstawy programowej:				

<ul style="list-style-type: none"> – wykonywanie instrumentów – uczestniczenie w aktywnym słuchaniu muzyki poważnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje prosty instrument muzyczny – porusza się w ustalony sposób przy nagraniu muzyki poważnej 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 83</p>	
I 4, I 5, I 8, IV 1, IV 2, IV 7			
MAJ, TYDZIEŃ II			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z wybranymi miejscami swojej miejscowości 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia znane miejsca swojej miejscowości 	kp, s. 30	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI. • Zabawy ruchowe: <i>Płyną statki po rzece, Usłyszeć imię i zatrzymać się.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Podróż po Europie.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV.
I 4, I 5, III 2, III 6, IV 2, IV 10			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności czytania – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta wyrazy, proste teksty – wykonuje godło Polski 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 84, kp, s. 31, 32, 33</p>	
I 4, I 5, I 9, III 2, III 6, IV 2, IV 5, IV 8, IV 10			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnianie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza proste układy rytmiczne w różny sposób – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 85, kp, s. 34</p>	
I 4, I 5, III 2, III 6, IV 2, IV 7, IV 10			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego – rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania 	<ul style="list-style-type: none"> – układa obrazki historyjki według kolejności zdarzeń – dodaje i odejmuje w zakresie 10 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 86, kp, s. 35, 36, 37</p>	
I 4, I 5, III 2, III 6, IV 2, IV 5, IV 10, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z Unią Europejską (należące państwa, flaga, znaczenie dla Polski) – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Polska należy do Unii Europejskiej – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach 	<p>karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 87, kp, s. 38, 39</p>	
I 4, I 5, III 2, III 6, IV 2, IV 10			

<p>– nazywanie największych rzek Polski – Wisły i Odry, morza – Bałtyku, gór – Tatr – oraz większych miast Polski.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 26, 27, 28, 36, 51</i>).</p>			
---	--	--	--

MAJ, TYDZIEŃ III

<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <p>– poznawanie warunków niezbędnych do rozwoju zwierząt</p> <p>– określenie znaczenia barwy ochronnej w życiu zwierząt.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <p>– poznawanie nominałów wybranych monet i banknotów; używanie ich papierowych sylwet w zabawie.</p> <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 55</i>).</p>	<p>Łąka wiosną</p>	<p>1.</p>	<p>Motyle – latające kwiaty</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza I. R. Salach <i>Łąka</i>. 	
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>			
		<p>2.</p>	<p>Czytamy o wiosnie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Łąka wiosną</i> – ćwiczenia w czytaniu. • <i>Kolorowa łąka</i> – rozdmuchiwanie kropli farb i odbijanie palców maczanych w farbie. 	
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>			
		<p>3.</p>	<p>Łąka wiosną</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Wiosna na łące</i>. 	
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>			

--	--	--

MAJ, TYDZIEŃ III

<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– opowiada o rozwoju motyla na podstawie obrazków</p> <p>– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach metodą R. Labana</p>	<p>k, s. 76, 77, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 88</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII. • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Motyle i kwiaty</i>, <i>Czarodziejska łąka</i>, <i>Owady na kwiatkach</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV.
I 4, I 5, IV 2, IV 5, IV 18			
<p>– rozwijanie umiejętności czytania</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnych</p>	<p>– czyta wyrazy i proste teksty</p> <p>– tworzy obrazek łąki wiosną poprzez rozdmuchiwanie farby i odbijanie palców maczanych w farbie</p>	<p>karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 89, kp, s. 40, 41, 42, 43, 44</p>	
I 4, I 5, I 9, IV 2, IV 4, IV 8, IV 18			
<p>– umuzykalnianie dzieci</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>– reaguje odpowiednim ruchem na wysokość dźwięków</p> <p>– uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych</p>	<p>kp, s. 45, 46, 47</p>	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 18			

		4.	Biedronka	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł i banknotem o nominale 10 zł. Wykonanie pracy plastycznej <i>Biedronka</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Wycieczka na łąkę	<ul style="list-style-type: none"> Wycieczka na łąkę.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MAJ, TYDZIEŃ IV

<p>Nasze rodziny <i>Podawanie informacji na temat swojej rodziny</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – podawanie informacji, jakie zawody wykonują rodzice, czym się zajmują – opisywanie wyglądu rodziców, dostrzeganie ich charakterystycznych cech (wygląd, charakter) – określanie czynności domowych wykonywanych przez poszczególnych członków rodziny. <p><i>Organizowanie świąt o charakterze rodzinnym</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – przygotowanie programu artystycznego, samodzielne (lub z pomocą nauczyciela) wykonanie upominków, wspólna zabawa z przybyłymi gośćmi. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców i innych zbiorów zastępczych 	Moi rodzice	1.	Moja mamusia	<ul style="list-style-type: none"> <i>Moja mamusia</i> – ćwiczenia w czytaniu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Pomagamy w domu	<ul style="list-style-type: none"> <i>Nasze domowe obowiązki</i> – rozmowa na temat pomagania w domowych pracach. Wykonanie pudełeczka dla mamy.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Magiczna wróżka	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy przy piosence <i>Magiczna wróżka</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Torcik dla rodziców	<ul style="list-style-type: none"> Zabawa dydaktyczna <i>Dodaj lub odejmij</i>. Wykonanie torcika dla rodziców.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Spotkanie z rodzicami w przedszkolu	<ul style="list-style-type: none"> Spotkanie z rodzicami dzieci z grupy.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

– zapoznanie z monetami i banknotami o niskich nominałach	– rozpoznaje i nazywa monety i banknoty o niskich nominałach	k, s. 78, 79, kp, s. 48, 49	
– rozwijanie sprawności manualnych	– wykonuje papierową biedronkę		
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 17, IV 18			
– zapoznanie ze środowiskiem przyrodniczym – łąką	– obserwuje owady, ogląda kwiaty i bawi się na łące		
I 4, I 5, III 5, IV 1, IV 2, IV 18			
MAJ, TYDZIEŃ IV			
– rozwijanie umiejętności czytania	Dziecko: – czyta proste teksty	karty pracy <i>Czytam...</i> s. 90, 91, kp, s. 50, 51	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII. • Zabawy ruchowo-naśladowcze: <i>Jak nasi rodzice, Pomagam mamie, pomagam tacie.</i> • Zabawa ruchowa z elementem równowagi – <i>Podwieczorek dla rodziców.</i> • Zabawa ruchowa <i>Jak bije moje serce?</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV.
– rozwijanie sprawności fizycznej	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 4, I 5, I 9, III 2, III 6, III 8, IV 2, IV 4			
– rozwijanie mowy	– wypowiada się na temat pomagania w pracach domowych	k, s. 80, 81, kp, s. 52, 53	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje pudełeczko dla mamy		
I 4, I 5, III 2, III 6, III 8, IV 2, IV 5			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę	kp, s. 54, 55	
– rozwijanie sprawności fizycznych	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 4, I 5, III 2, III 6, III 8, IV 2, IV 7			
– rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania	– dodaje i odejmuje w zakresie 10	k, s. 82, 83, kp, s. 56, 57, 58	
– zachęcanie do wykonywania deserów dla bliskich osób	– wykonuje torcik dla rodziców		
I 4, I 5, III 2, III 6, III 8, IV 2, IV 15			
– przedstawianie swoich umiejętności	– śpiewa piosenki, recytuje wiersze	kp, s. 59	
I 4, I 5, III 2, III 6, III 8, IV 1, IV 2, IV 5			

<p>– rozpoznawanie cyfr i liczb 10. (<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23, 36, 51, 52).</p>			
CZERWIEC, TYDZIEŃ I			
<p>Nasza Ziemia <i>Poznawanie świata</i> – nazywanie ludzi różnych ras, określanie miejsc ich zamieszkania, warunków klimatycznych, w jakich żyją – poznawanie zwyczajów ludzi różnych ras (ubiór, mieszkanie), – zwracanie uwagi na zabawy dzieci z różnych regionów świata.</p> <p>To ja <i>Poznawanie swojego ciała poprzez zabawy</i> – dostrzeganie swojej niepowtarzalności, a także niepowtarzalności innych, szanowanie jej.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – określanie podstawowych cech różniących poszczególne figury. (<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 21, 29, 36, 52).</p>	Takie same i inne	1.	<p>Jesteśmy tolerancyjni</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa i ćwiczenia na podstawie tekstu piosenki <i>Hymn dzieci</i>. <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>
		2.	<p>Zakładka na pożegnanie</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Kto tak mówi?</i> – ćwiczenia w czytaniu. • Wykonanie zakładki – języka – dla kolegi. <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>
		3.	<p>Mój przyjaciel</p> <ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza B. Szelańskiej <i>Mój przyjaciel</i>. • Nauka piosenki <i>Hymn dzieci</i>. <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>
		4.	<p>Kule i koła</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą. <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>
		5.	<p>Czas wspólnej zabawy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wspólna zabawa dzieci młodszych i starszych na placu przedszkolnym. <p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>

CZERWIEC, TYDZIEŃ I			
<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– wyjaśnia znaczenie słowa <i>tolerancja</i></p> <p>– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych</p>	<p>k, 84, kp, s. 60, karty pracy <i>Czytam...</i> s. 92, 93</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV. • Zabawa bieżna <i>Kucanka</i>. • Zabawa ruchowa <i>Zamieniamy się miejscami</i>. • Zabawa ruchowa ze śpiewem – <i>Karuzela</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVI.
I 4, I 5, III 2, III 5, III 7, III 9, IV 2, IV 5			
<p>– rozwijanie umiejętności czytania</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnych</p>	<p>– czyta proste teksty</p> <p>– wykonuje zakładkę – języka</p>	<p>k, 85, 87, kp, s. 61</p>	
I 4, I 5, I 9, III 2, III 5, III 7, III 9, IV 2, IV 4, IV 8			
<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– umuzykalnienie dzieci</p>	<p>– podaje cechy przyjaciela</p> <p>– tworzy akompaniament do piosenki na grzechotce</p>	<p>k, 86, 88</p>	
I 4, I 5, III 2, III 5, III 7, III 9, IV 2, IV 5, IV 7			
<p>– zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>– rozpoznaje i nazywa kulę</p> <p>– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych</p>	<p>kp, s. 62, 63, 64, 65</p>	
I 4, I 5, IV 2, IV 5, IV 11, IV 12			
<p>– integrowanie się dzieci młodszych i starszych</p>	<p>– bawi się z dziećmi – młodszymi i starszymi</p>	<p>kp, s. 66, 67</p>	
I 4, I 5, III 2, III 8, IV 2			

CZERWIEC, TYDZIEŃ II

<p>Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu: • bawienia się w miejscach niedozwolonych, np. przy ruchliwej ulicy, na zamierzonym stawie • rozmawiania z obcymi ludźmi (niepodawanie danych osobowych oraz nieprzekazywanie informacji na temat rodziny), odchodzenia z nimi • jedzenia nieznanych roślin, brudnych owoców • zbliżania się do nieznanych zwierząt, zwłaszcza psów <p>– bezpieczne korzystanie ze sprzętu sportowego, przyborów, narzędzi, urządzeń znajdujących się na placu zabaw.</p> <p>Dbamy o nasze zdrowie <i>Dbłość o higienę</i></p> <p>– przebywanie na świeżym powietrzu; uczestniczenie w spacerach, zabawach i ćwiczeniach ruchowych.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i></p> <p>– określanie podstawowych cech różniących poszczególne figury.</p> <p><i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 52, 72, 74).</i></p>	<p>Na naszym podwórku</p>	1.	Nie wolno!	<ul style="list-style-type: none"> • Historyjka obrazkowa <i>Nie wolno!</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Plan podwórka	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Marzenia dzieci</i> – ćwiczenia w mówieniu. • Rysowanie planu wymarzonego podwórka.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Nasze podwórko	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przy piosence <i>Nasze podwórko</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Na placu zabaw	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia z figurami. • Wspólna zabawa na pobliskim placu zabaw.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Zabawy na podwórku	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Zabawy na podwórku</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

CZERWIEC, TYDZIEŃ II

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada historyjkę – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych 	<p>k, s. 89, kp, s. 68, 69</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Zabawy na podwórku</i>. • Zabawa <i>Zaczarowany berek</i>. • Zabawa ruchowa z rymówką. • Zabawa bieżna <i>Kto pierwszy wróci na swoje miejsce?</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVI.
<p>I 4, I 5, III 1, III 6, III 7, IV 2, IV 5</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie orientacji przestrzennej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat swoich marzeń – rysuje plan wymarzonego podwórka 	<p>kp, s. 70, 71, 72, 73</p>	
<p>I 4, I 5, III 1, III 6, III 7, IV 2, IV 14</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – porusza się rytmicznie przy piosence – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p>kp, s. 74, 75, 76</p>	
<p>I 4, I 5, III 1, III 6, III 7, IV 2, IV 7</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie intuicji geometrycznej – zachęcanie do wspólnej, bezpiecznej zabawy na placu zabaw 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa poznane figury – wspólnie i bezpiecznie bawi się na placu zabaw 	<p>kp, 77, 78, 79</p>	
<p>I 4, I 5, III 1, III 6, III 7, IV 2, IV 12</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania dotyczące opowiadania – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p>karty pracy <i>Czytam...</i> s. 94, 95</p>	
<p>I 4, I 5, III 1, III 6, III 7, IV 2, IV 5</p>			

CZERWIEC, TYDZIEŃ III

<p>Poznajemy przyrodę <i>Lato</i> – obserwowanie, w sposób bezpośredni i pośredni, zmian zachodzących w przyrodzie w wybranych środowiskach (np. w lesie, na łące).</p> <p>Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Poznawanie zasad bezpieczeństwa, przestrzeganie ich</i> – przestrzeganie odpowiedniego zachowania się podczas burzy, huraganu.</p> <p>Nasz kontakt z techniką <i>Środki transportu</i> – poznawanie różnych środków transportu: lądowego, wodnego, powietrznego.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozwiązywanie zadań tekstowych na temat znanych dzieciom sytuacji; stosowanie metody symulacyjnej. (<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 56, 67, 74).</p>	<p>Nadszedł czas wakacji</p>	1.	Wakacyjne plany	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Wakacyjne plany</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Co zabierzemy na wakacje?	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Wakacje</i> – ćwiczenia w czytaniu. • Zabawa patyczkami – ćwiczenia w liczeniu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Nadchodzi lato	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Nadchodzi lato</i> – zapoznanie z oznakami nowej pory roku. • Tworzenie mapy skojarzeń do wyrazu wakacje.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Wspominamy rok w przedszkolu	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Wspominamy rok w przedszkolu</i> – ćwiczenia w czytaniu i pisanii.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Nadszedł czas pożegnania	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Nadszedł czas pożegnania</i> – montaż słowno-muzyczny na zakończenie roku szkolnego.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

CZERWIEC, TYDZIEŃ III

<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– wypowiada się na temat opowiadania</p> <p>– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych</p>	<p>k, s. 90, 91, kp, s. 80, 81, 82, 83</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI. • Zabawy ruchowo-naśladowcze: <i>W górach, w lesie czy nad morzem?</i> • Zabawy orientacyjno-porządkowe <i>Pilka parzy, Wakacyjny pociąg, Statki na morzu.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw wybrany spośród przeprowadzonych w ciągu roku; przeprowadzony na placu przedszkolnym.
<p>I 4, I 5, II 9, III 8, IV 2, IV 5</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności czytania</p> <p>– rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji</p>	<p>– czyta proste teksty</p> <p>– rozwiązuje zadania metodą symulacji</p>	<p>k, s. 92, kp, s. 84, 85, 86, 87, 88</p>	
<p>I 4, I 5, I 9, IV 2, IV 4, IV 15</p>			
<p>– poznawanie oznak nowej pory roku</p> <p>– rozwijanie aktywności twórczej</p>	<p>– wymienia oznaki lata</p> <p>– uczestniczy w tworzeniu mapy skojarzeń do wyrazu wakacje</p>	<p>karta pracy <i>Czytam...</i> s. 96, k, s. 93, kp, s. 89, 90, 91</p>	
<p>I 4, I 5, IV 1, IV 2, IV 18</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności czytania, przygotowanie do pisania</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>– czyta proste teksty, próbuje pisać litery</p> <p>– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych</p>	<p>k, s. 94, 95, 96, kp, s. 92, 93, 94</p>	
<p>I 4, I 5, I 9, III 2, IV 2, IV 4</p>			
<p>– przedstawienie swoich umiejętności</p>	<p>– śpiewa piosenki, recytuje wiersze, tańczy</p>	<p>kp, s. 95, 96</p>	
<p>I 4, I 5, III 1, IV 1, IV 2</p>			

Kwiecień

Tydzień III: Dbamy o Ziemię

Dzień 1. Ż jak żaba

Cele główne:

- zapoznanie z literą ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: rymowanka, nagranie dynamicznej melodii, litery, obrazki, nakrywki: niebieskie, czerwone, białe, powiększone litery ż, Ż pisane, kolorowy papier, klej, historyjka obrazkowa (*Wyprawka plastyczna*), karty pracy, cz. 4, s. 3, 4, 5, 6, 7.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 3.

Liczenie oczek na każdej kostce. Łączenie kostek z odpowiednimi cyframi. Wykonywanie obliczeń na palcach. Łączenie działań z odpowiednimi wynikami. Kończenie rysowania drzewka według wzoru.

2. Zabawa z rymowanką.

Dzieci uczą się rymowanki z pomocą nauczyciela. Potem mówią ją ze złością, strachem, smutkiem i radością.

*O przyrodę dbamy!
Nie łamiemy,
nie niszczymy
i nic nie deptamy!*

Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII.

- Improwizacja ruchowa przy muzyce (nagranie dynamicznej melodii).
Dzieci, wsłuchując się w rytm muzyki i wczuwając się w jej nastrój, wymyślają dowolne ruchy i figury taneczne.
- Zabawa *Zapraszam cię do tańca*.
Dzieci tańczą swobodnie po sali przy nagraniu muzyki tanecznej. Gdy muzyka cichnie, szukają sobie partnera do tańca, kłaniają się mu i przy muzyce rozpoczynają taniec w parach. Tańczą na zmianę – indywidualnie i w parach.
- Zabawa *Bąbelki*.
Dzieci stają w gromadce, blisko siebie, na środku sali. Dzieci wskazane przez nauczyciela wykonują przysiad podparty, pozostałe – stoją. Nauczyciel podaje sygnał do rozpoczęcia zabawy. Dzieci z przysiadu, prostując nogi, przechodzą do stania, a dzieci ze stania, uginając nogi, przechodzą do przysiadu. Robią to na zmianę, w dowolnym tempie – *bąbelki wydobywają się z wody*.
- Zabawa *Dotykamy się stopami, kolanami, głowami*.
Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie, trzymając się za ręce. Nauczyciel podaje polecenia, a dzieci wykonują zadania.

- *Dotknijcie się stopami* – dzieci podnoszą przeciwległe nogi do góry, na zmianę, prawą i lewą, i starają się dotknąć stopy partnera.
- *Dotknijcie się kolanami* – podnoszą kolana przeciwległych nóg do góry, na zmianę, prawe i lewe, i zbliżają do kolan partnera.
- *Dotknijcie się głowami* – wykonują skłon głowy w przód i ostrożnie zbliżają głowy do siebie.
- Zabawa *Wielkoludy i krasnale*.
Dzieci maszerują dookoła sali. Na hasło: *Maszerują wielkoludy*, poruszają się na palcach, ramiona trzymają wyprostowane w górze. Na hasło: *Maszerują krasnale* – uginają nogi w kolanach, wykonują lekki skłon tułowia i głowy w przód, ramiona trzymają luźno opuszczone i poruszają się małymi krokami.
- Marsz dookoła sali przy wersji instrumentalnej wybranej piosenki.

II

 Wprowadzenie litery **ż** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie zdjęcia żab. Słuchanie ciekawostek na ich temat.

Żaby to rodzina płazów bezogonowych. W Polsce spotykamy: żaby jeziorkowe, żaby wodne, żaby śmieszki, żaby moczarowe, żaby dalmatyńskie, żaby trawne.

Mają długi język, którym łowią pożywienie. Charakterystycznym elementem ich budowy są też wydłużone tylne kończyny przystosowane do wykonywania skoków.

Lubią wygrzewać się na słońcu, częściowo zanurzone w wodzie lub będąc na słonecznym brzegu. Gdy jest im gorąco – kąpią się.

Jedzą owady (osy, muchy, mrówki...), pająki, małe ryby, ślimaki...

Chętnie jedzą je jeże, dużo mniej chętnie – bociany (w czasie karmienia młodych zdarza im się łapać żaby).

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *żaba*.

- Dzielenie słowa *żaba* na sylaby i na głoski.

- Co słyszycie na początku słowa *żaba*?

- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *ż* (*żyrafa, żurek, żyrandol...*), mających ją w środku (*kozuch, mrożonki, bażant...*).

(Występująca na końcu słów głoska *ż* brzmi często jak głoska *sz*).

- Z ilu głosek składa się słowo *żaba*?

3. Budowanie schematu słowa *żaba*.

4. Określanie rodzaju głoski *ż*.

- Wypowiadanie głoski *ż* długo: żżżyyyy...

- Wypowiadanie głoski *ż* krótko: ż, ż, ż, ż, ż...

- Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska i oznaczamy ją na niebiesko*).

5. Budowanie modelu słowa *żaba*.

6. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *ż* (*Żaneta, Żeliszlaw...*).

7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Żaneta*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu, modelu.

 Zabawa ruchowa z elementem skoku – *Uwaga! Bocian!*

Nauczyciel skakankami wyznacza *staw*. Jedno dziecko – *bocian* – stoi z boku. Pozostałe dzieci – *żaby* – skaczą po sali – *łące*. Na hasło *Uwaga! Bocian!* – *żaby* uciekają do *stawu*, a *bocian* je łapie. Złapana *żaba* odchodzi na bok.

8. Pokaz litery **ż**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

(Nauczyciel wyjaśnia, że jest jeszcze inny zapis głoski *ż* – dwuznak **rz**).

9. Umieszczenie poznanych liter: **ż, Ź, a, t, n, b, e** pod modelami słów *żaba, Żaneta*.
- Odczytanie wyrazów **żaba, Żaneta**.
10. Uzupełnianie luk w wyrazach literą **ż**; odczytanie otrzymanych wyrazów.

.uk wa.ka aba.ur gara.e je.yny le.ak małe no.e pla.a twaro.ek

 Utrwalanie litery **ż**.

1. Układanie wyrazów – nazw obrazków.

Każde dziecko dostaje obrazek lub zdjęcie (z *Wyprawki plastycznej*; wycięty/wycięte z gazet). Nazywa to, co on (ono) przedstawia, i układa jego nazwę z liter (*Wyprawka plastyczna*). Nauczyciel sprawdza poprawność wykonania ćwiczenia.

Przykładowe obrazki (zdjęcia): żaby, ważka, żubr, bażant, leżak, garaż, jeżyny, łyżwy, mrożonki, nożyce, żyrafa, nosorożec, jeże, noże, żonkil... Nauczyciel dobiera obrazki (zdjęcia) indywidualnie.

2. Wypełnianie kolorowym papierem powiększonych liter pisanych **ż, Ź**.

Dzieci kreślą kształt liter pisanych **ż, Ź** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek. Potem wodzą palcem po powiększonych literach. Następnie nakleją na litery małe kawałki kolorowego papieru.

3. Karty pracy, cz. 4, s. 4, 5, 6, 7.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **ż** z poznanymi literami.
- Określanie, co dzieje się na obrazku. Czytanie tekstu.
- Czytanie wyrazów. Liczenie w nich liter, zaznaczanie ich liczby według wzoru. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab. Czytanie tekstu.
- Pisanie liter **ż, Ź** po śladzie, a potem – samodzielnie.

III

1. Historyjka obrazkowa (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci wycinają obrazki historyjki, układają je według przedstawionej na nich kolejności zdarzeń. Opowiadają historyjkę. Próbuje nadać jej tytuł.

 Zabawa ruchowa *Piłowanie drzewa*.

Dzieci dobierają się parami i kłękają naprzeciwko siebie, podając sobie ręce. Pociągając naprzemiennie rękami, naśladują piłowanie wyznaczonego drzewa za pomocą piły ręcznej.

2. Ćwiczenia oddechowe *Las iglasty pachnie żywicą*.

Dzieci, ustawione w luźnej gromadce naprzeciw otwartego okna, wykonują długi wdech nosem, a następnie wydech powietrza ustami.

Dzień 2. Przyjaciele przyrody

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dba o przyrodę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: opowiadanie L. Łącz *Leśne opowieści*, piosenka *Nasze uszy słyszą świat*, fizyczna mapa Polski, książki, albumy o roślinności Polski, kartki z narysowanym konturem drzewa i oznaczeniem (figura), jak je wypełnić, karty pracy, cz. 4, s. 8, 9, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 78.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie albumów, książek przedstawiających roślinność Polski, ze szczególnym zwróceniem uwagi na lasy.
2. Oglądanie mapy fizycznej Polski; wskazywanie dużych obszarów leśnych, takich jak, np. Puszcza Białowieska, Puszcza Kampinowska, Świętokrzyski Park Narodowy, Tatrzański Park Narodowy.

Wyjaśnienie, że lasy są nazywane płucami Ziemi, bo produkują tlen, którym oddychamy, zatrzymują także pył i kurz, oczyszczając powietrze. Lasy to też domy zwierząt i teren, gdzie rośnie wiele roślin. Są również miejscem relaksu i odpoczynku dla nas, ludzi. Możemy w nich zbierać grzyby, jagody, poziomki, jeżyny, maliny... Z wybranych przez leśników drzew, po ich ścięciu i wysuszeniu, robimy meble, podłogi, a nawet domy. Drzewa iglaste (sosna, jodła, świerk) wydzielają olejki eteryczne, a z ich żywicy robi się syropy.

3. Zabawa graficzna *Drzewko*.

Dzieci dostają kartki z narysowanym konturem drzewa i oznaczeniem, jak je wypełnić. W zależności od kształtu drzewa, wypełniają je trójkątami, małymi kołami lub ukośnymi kreskami.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII (*przewodnik*, s. 22–23).

II

 Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Przyjaciele przyrody*.

1. Karty pracy, cz. 4, s. 8, 9.

- Oglądanie obrazków, porównywanie ich.
- Czym różnią się obrazki?
- Czy łatwo rozpoznać, że to jest to samo miejsce? Dlaczego?
- Który obrazek wam się podoba? Dlaczego?
- Słuchanie wiersza.
- Czy dzieci z przedszkola wiedzą, że o Ziemię należy dbać? Dlaczego?
- Do czego zachęca wiersz?
- Co ma się stać tym, którzy nie dbają o przyrodę?
- Kończenie kolorowania obrazków i rysowanie po śladzie rysunku jeża.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Gęsty las – rzadki las*.

Na hasło *Gęsty las*, wszystkie dzieci skupiają się wokół prowadzącego, a na hasło *Rzadki las* – rozbiegają się po sali i biegną w podskokach do chwili, gdy usłyszą hasło *Gęsty las* itd.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 78.

- Czytanie, co robi przyjaciel przyrody.
- Oglądanie oznak przyjaciela przyrody. Projektowanie własnej oznaki.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIII (metodą R. Labana).

Wycucie własnego ciała

Dzieci poruszają się po sali w rytmie instrumentalnej wersji wybranej piosenki, według własnej inwencji twórczej. Gdy muzyka milknie, zatrzymują się, a następnie wykonują ćwiczenia wskazanych przez nauczyciela części ciała:

- * ćwiczą głowę i szyję – wykonują skłony, skręty, krążenia,
- * ćwiczą tułów – wykonują skłony, opady, skręty, krążenia,
- * ćwiczą ramiona i dłonie – wykonują wymachy, wznosy, krążenia ramion i dłoni, ruchy palców, klaskanie,
- * ćwiczą nogi i stopy – wykonują podskoki, wspięcia, wymachy, tupanie.

Gdy dzieci usłyszą dźwięki muzyki, powracają do swobodnej improwizacji ruchowej.

Wycucie siły (ciężaru)

W lesie

- Dzieci naśladują rąbanie drzewa siekierą, następnie – przewracanie go na ziemię mocnym pchnięciem – wykonują mocne i szybkie ruchy.
- Naśladują chwytanie za gałęzie, przeciąganie ściętych drzew, toczenie pni drzew – wykonują mocne i wolne ruchy.
- Naśladują zrywanie liści ze ściętych drzew – wykonują lekkie i szybkie ruchy.
- Naśladują podrzucanie zebranych liści do góry i spadanie liści na ziemię – wykonują lekkie i wolne ruchy.

Wycucie ciężaru ciała i przestrzeni

Podmuch wiatru

- *Silny podmuch wiatru powoduje spadanie żołądź z drzew* – dzieci podskakują w górę w szybkim tempie, przechodzą do przysiadu.
- *Wiatr unosi z ziemi liście do góry* – z przysiadu, dzieci wykonują szybkie przejście do stania.
- *Liście fruwać w powietrzu i powoli opadają* – dzieci poruszają się w różnych kierunkach sali: na palcach, na lekko ugiętych kolanach, przechodzą do leżenia.
- Dzieci w biegu, wyciągają ramiona jak najwyżej i jak najdalej, łapią opadające liście.
- Przeskakują przez *stosy liści i ścięte drzewa* (po całej sali).
- Odpoczywają w różnych pozycjach, zajmując jak najwięcej miejsca – *na polanie w słoneczny dzień*, jak najmniej miejsca – *pod drzewem, gdy pada deszcz*.

Umiejętność współdziałania z grupą

Wirujący łańcuch liści

Listki fruwać w powietrzu – dzieci tańczą przy wybranej piosence. Gdy muzyka milknie, tworzą łańcuch z liści – łapią się za ręce, formują duże koło, poruszają się po jego obwodzie krokiem odstawno-dostawnym, przy nagraniu piosenki. Podczas krótkiej przerwy w nagraniu piosenki rozbiegają się po sali, by kontynuować indywidualny taniec liści.

Wycucie przestrzeni i czasu

Szukanie zguby

Dzieci pogubiły w lesie ulubione maskotki, więc rozpoczynają poszukiwania – chodzą, biegają w różnych kierunkach po sali, przyjmują pozycje na czworakach, w leżeniu, w klęku, wykonują skłony tułowia – *szukają w trawie, pod liśćmi, zaglądną pod drzewa, krzaki*.

Wycucie płynności ruchu i ciężaru

- Improwizacja ruchowa przy wersji instrumentalnej wybranej, rytmicznej piosenki.
- Improwizacja ruchowa do muzyki (w wysokim i w niskim rejestrze) – dzieci naśladują lekki lot pszczołki i ociężałe ruchy niedźwiedzia.

Wycucie płynności ruchu, przestrzeni i czasu

Dzieci tańczą w rytmie wersji instrumentalnej wybranej, rytmicznej piosenki, na zmianę – zajmując jak największą przestrzeń wokół siebie (po całej sali) i jak najmniejszą (np. w miejscu).

- Wycucie świadomości własnego ciała

Król drzew

Dzieci w siadzie prostym, naśladują przykrywanie swojego ciała liśćmi. Zaczynają od stóp i nóg, przechodzą do leżenia tyłem, kładą liście na brzuchu, klatce piersiowej, szyi i głowie, następnie powoli wstają – *są królami drzew*.

Wycucie ciężaru i siły ciała

Spacer króla drzew

Dzieci poruszają się powoli po sali, nie uginając kolan (na sztywnych nogach), przenosząc ciężar ciała, na zmianę, na prawą nogę, na lewą nogę, z ramionami wzniesionymi w górę, przy nagraniu wybranego utworu F. Chopina. Gdy muzyka milknie, zatrzymują się i *otrzepują z liści*:

głowę – wykonują delikatne, lekkie i wolne ruchy, tułów – lekkie i szybkie ruchy, nogi – mocne i szybkie ruchy (tupanie).

III

1. Słuchanie opowiadania L. Łącz *Leśne opowieści* (http://www.epodreczniki.pl/reader/c/239276/v/2/t/student-canon/m/KL2_ORE_V9_ZIMA_2_3_30_139_p5).
 - *Popatrzcie, jacyś ludzie jadą na rowerach w naszą stronę – powiedziała nagle, w środku gęstego lasu, wysoka sosna do swoich koleżanek. – Pewnie znowu zatrzymają się na naszej polanie i zostawią po sobie pełno śmieci. Pamiętajcie, jak było w zeszłą niedzielę?*
 - *Pamiętam, pamiętam – westchnął stary dąb. – Pogniecione papiery, jakieś słoiki, torebki foliowe. Ohyda!*
 - *Właśnie, ale tamci byli jacyś inni. Ci wyglądają na rodzinę, bo są i starsze osoby, i dzieci. Wszyscy mają kaski na głowach i takie fajne odbłaski na kurtkach. Tamci, tydzień temu, strasznie hałasowali i krzyczeli do siebie.*
 - *I pewnie przez to, że nie mieli kasków i jechali slalomem między drzewami, ten jeden spadł z roweru i uderzył się w głowę o mój własny korzeń – dodała osika.*
 - *A co pani się tak trzęsie? – zakpił dąb. – Znów się pani czegoś boi?*
 - *Trochę się boję – przyznała się osika.*
 - *Czego tym razem?*
 - *Na przykład tego, że się tu zatrzymają, wyjmą nóż i powycinają na moim pniu jakieś litery. Wszystkie drzewa zamilkły wystraszone. Zapanowało pełne zgrozy milczenie. Rzeczywiście, taka perspektywa wydawała się być przerażająca.*
 - *Nie bójcie się – odezwała się w końcu sosna. – Ci ludzie jadą cały czas ścieżką i wcale nie wrzeszczą.*
 - Wszystkie drzewa wpatrywały się więc w jedną stronę, gdzie spodziewały się zobaczyć wyjeżdżających zza zakrętu rowerzystów. Po chwili na ścieżce pojawiło się pięć osób – rodzice i troje dzieci. Jadąc, rozglądali się, wyraźnie szukając miejsca na odpoczynek. W końcu trafili na słoneczną polanę.*
 - *Zatrzymajmy się tu – poprosiła mama. – Piękne miejsce. Możemy odpocząć i coś zjeść. Jestem bardzo głodna, zmęczyło mnie pedalowanie w takim tempie. Ledwo za wami nadążyłam.*
 - *Oj, coś nie masz kondycji – roześmiał się tata. – Dawniej to ja nie mogłem cię dogonić.*
 - *Kiedy to było! Teraz nawet dzieci są ode mnie szybsze i nie męczą się tak prędko.*
 - *Tak, tak, mamo – wtrącił się mały chłopiec. – Musisz częściej jeździć na rowerze, a nie ciągle samochodem. Dla zdrowia i dla przyjemności.*
 - *To prawda – mama wyjęła z płóciennej torby kanapki, jabłka i kompot w szklanym pojemniku, a tata zdjął z roweru zwinięty koc. Cała rodzina usiadła i jadła z apetytem.*
 - *Widzę, że na świeżym powietrzu nawet niejadki jedzą po trzy kanapki – zażartował tata.*
 - *Kończę już. Najlepiej popijcie wodą mineralną. Pobawimy się. Może w wyścigi slalomem między drzewami? Albo... kto przejdzie po tym zwałonym pniu i nie spadnie?*
 - *Ja na pewno wygram! – pisał najmłodszy chłopczyk.*
 - *Wygrasz, bo rodzice, jak zwykle, dadzą ci fory – mruknął starszy.*
 - *Wcale nie!*
 - *Wcale tak!*
 - *Nie sprzecajcie się już! – tata tymczasem układał na polanie suche gałązki. – Tu będzie miejsce startu, a tu meta. Ustawcie się! Zaczynamy!*
 - *A mama? – spytała mała dziewczynka.*
 - *Ja chwilę odpocznę, bo potem nie będę miała siły wrócić. Poleżę na słońcu, może się nawet trochę opalę. Dobrze, że wzięłam krem z filtrem przeciwsłonecznym. Poprzednim razem spaliłam sobie nos.*
 - *Pamiętam, wyglądałaś jak klaun z cyrku – zaśmiał się najmłodszy chłopiec.*

Na leśnej polanie zaczęły się zawody sportowe. Czas mijał szybko i przyjemnie, ale w końcu zasapany tata zdecydował, że powoli pora wracać do domu.

Wszyscy zaczęli zbierać śmieci, papierki, butelki. Wsiadli na rowery i odjechali.

W lesie panowała cisza. Było już późne popołudnie, ptaki śpiewały coraz ciszej, zwierzęta też układały się do snu. Drzewa trwały w milczeniu.

– Nie do wiary! Wszystko wysprzątał – przerwała milczenie sosna. – Bardzo mili ludzie.

– Rzeczywiście, mili – potwierdził dąb. – Żeby wszyscy byli tacy!

– A właściwie dlaczego ludzie, nawet starsi wiekiem, jeżdżą na wycieczki rowerami? – zamyślił się krzak leszczyny. – Jestem najniższy i widziałem, że ta pani była naprawdę zmęczona, a samochodem byłoby jej łatwiej.

– Jazda rowerem jest o wiele przyjemniejsza i bardziej korzystna dla zdrowia – zatrzęsała się osika. – Pomyśl tylko – gdyby ludzie przyjeżdżali do lasu samochodami, ile byłoby tu spalin i dymu w powietrzu. Dawno byś usechl!

– Ojej, to straszne! – posmutniał krzak leszczyny.

I już nic więcej nie odpowiedział, bo przyznał w duchu, że osika jest bardzo mądra, chociaż tchórzliwa.

– O co martwiły się drzewa, widząc ludzi zbliżających się do lasu?

– Jak rodzina zachowywała się w lesie?

– Czy drzewom podobało się zachowanie ludzi?

 Zabawa ruchowa *Dzięcioł na drzewie*.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku, skłonami i skrętami głowy naśladują dzięcioła stukającego w pień drzewa.

2. Rozmowa na temat *Za pomocą czego poznajemy przyrodę?*

• Słuchanie piosenki *Nasze uszy słyszą świat* (sł. Dorota Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

Umiarkowanie, pogodnie

I. Każ - dy z nas ma dwo - je o - czu, któ - re wi - dzą wszyst - ko,
Błę - kit nie - ba, bia - ły do - mek, zie - leń traw i list - ków,
wi - dzą wszyst - ko. U - szy sły - szą pta - ków śpiew,
traw i list - ków.
dzwon - ki desz - czu, gra - nie drzew, a nad sta - wem chó - ry
żab - na - sze u - szy sły - szą świat!

I. *Każdy z nas ma dwoje oczu,
które widzą wszystko,
widzą wszystko.
Błękit nieba, biały domek,
zieleń traw i listków,
traw i listków.*

Ref.: *Uszy słyszą ptaków śpiew,
dzwonki deszczu, granie drzew,
a nad stawem chóry żab –
nasze uszy słyszą świat!*

II. *Każdy z nas ma jeden nosek
do wąchania kwiatków,
do wąchania.
Czasem także do kichania,
lecz, na szczęście rzadko,
do kichania.*

Ref.: *Uszy słyszą ptaków śpiew...*

- Do czego mamy oczy?
- Do czego służą uszy?
- Do czego służy nosek?
- Jakie narzędzia, przybory pomagają nam poznawać świat?

Dzień 3. Ochron Ziemię

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy piosence,
- wykonuje pracę techniką kolażu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Ochron Ziemię*, zdjęcia przyrodnicze pięknych miejsc, zdjęcia miejsc zniszczonych przez człowieka, rymowanka, bibuła, kolorowe czasopisma ze zdjęciami zwierząt i roślin, kolorowy papier, mazaki, ścinki materiałów, klej żelowy, farby plakatowe, karty pracy, cz. 4, s. 10, 11.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Czytanie tekstu.

2. Rozmowa na temat utrzymywania porządku wokół przedszkola.

- Dlaczego powinien być porządek wokół przedszkola?
 - Kto powinien o to dbać?
 - Na co powinny zwracać uwagę dzieci?
- Ustalenie, że dzieci będą sprzątać w najbliższych dniach plac przedszkolny.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII (*przewodnik*, s. 22–23).

II

 Zabawy przy piosence *Ochron Ziemię*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci reagują ruchem na odpowiednie sygnały:

- * kołatka – wykonują podskoki na palcach w miejscu,
- * grzechotka – rytmicznie klaszczą w dłonie,
- * bębnek – przyklękają na jednym kolanie.

2. Słuchanie piosenki *Ochroń Ziemię* (śl. i muz. K. Gowik).

d F C a d F C a
 Mie - szka - my na wiel - kiej ku - li. Ta ku - la to na - sza Zie - mia. Do -
 d F C a B C d
 ro - śli cią - gle na tej Zie - mi chcą wszy - stko zmie - niać.
 F G B F G B
 Wy - ci - na - ją drze - wa, śmie - cą na leś - nej łą - ce,
 F G B d C d A
 czar - ny dym z ko - mi - nów le - ci i za - sła - nia sło - Ńce.
 d B F C d B F C
 O - chroń Zie - mię, bądź jej przy - ja - cie - lem. Ty i ja - jest tu dzie - ci wie - le.
 d B F C B
 Im wię - cej nas, tym dla Zie - mi le - pszy czas.

I. *Mieszkamy na wielkiej kuli.
Ta kula to nasza Ziemia.
Dorośli ciągle na tej Ziemi
chcą wszystko zmieniać.
Wycinają drzewa,
śmiecą na leśnej łące,
czarny dym z kominów leci
i zasłania słońce.*

II. *Gdy wszystkie na świecie dzieci
zadbają o piękno Ziemi,
to wszystko skończy się szczęśliwie,
nic się nie zmieni.
W ogromnym kosmosie
Ziemia się nie zgubi,
gdy ją każdy mały człowiek
nauczy się lubić.*

Ref.: *Ochroń Ziemię, bądź jej przyjacielem.
Ty i ja – jest tu dzieci wiele.
Im więcej nas, tym dla Ziemi lepszy czas.*

Ref.: *Ochroń Ziemię...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Z ilu zwrotek składa się piosenka? Czy ma refren?
- Co zmieniają dorośli na Ziemi?
- Co powinny zrobić dzieci?

4. Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Zabawa przy piosence.

Dzieci spacerują po sali. Gdy usłyszą melodię piosenki, tworzą duże koło i przy śpiewie nauczyciela obracają się w nim. Podczas refrenu zatrzymują się i, śpiewając z nauczycielem, rytmicznie klaszczą. Podczas drugiej zwrotki znowu zawiązują koło itd.

 Jaki piękny jest świat – kolaż z różnych materiałów.

1. Oglądanie zdjęć różnych miejsc na świecie.

Nauczyciel przygotowuje zdjęcia przyrodnicze pięknych miejsc na ziemi – z czasopism lub z internetu. Dzieci oglądają zdjęcia, wskazują te, które według nich przedstawiają najpiękniejsze elementy przyrody, określają, co im się podoba i dlaczego.

Potem nauczyciel przedstawia zdjęcia miejsc zniszczonych przez ludzi, np. zaśmiecony las, usychające drzewa...

Mówi dzieciom, że te miejsca kiedyś też wyglądały pięknie, dopóki człowiek ich nie zniszczył.

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci dobierają się parami i stają naprzeciwko siebie. Powtarzają za nauczycielem tekst rymowanki, uderzając raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

Żeby w pięknym świecie żyć,

trzeba dbać o niego.

Dać przyrodzie zdrową być –

to zależy od każdego.

3. Wypowiedzi dzieci na temat: *Jak mogę dbać o Ziemię.*

– Co możecie zrobić, żeby pomóc Ziemi? Jak o nią dbać?

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Nauczyciel pokazuje dzieciom zgromadzony materiał, np.: kolorowy papier, mazaki, bibułę, kolorowe gazety ze zdjęciami roślin, zwierząt, ścinki materiałów, klej żelowy, farby plakatowe...

Zachęca dzieci do przedstawienia w swojej pracy piękna naszej przyrody i wykorzystania jak największej ilości materiałów.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

Po obejrzeniu prac przez grupę nauczyciel umieszcza je w kąciuku dla rodziców.

6. Porządkowanie swoich miejsc pracy.

 Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Oglądanie obrazków. Kolorowanie kartoników z napisem *tak*, jeżeli zachowanie dzieci na obrazku jest właściwe; kolorowanie kartoników z napisem *nie* – jeżeli jest niewłaściwe.

2. Wspólne rysowanie pięknego, niezniszczonego lasu.

Dzieci kolejno rysują las na dużej kartce. Mają tylko tyle czasu, ile trwa mówienie krótkiego tekstu przez nauczyciela, a potem – nauczyciela i dzieci. Kartka krąży dotąd, aż cały rysunek będzie gotowy.

Lesie, lesie zielony, chcemy o ciebie dbać!

Lesie, lesie zielony, ty musisz wiecznie trwać!

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Gęsty las – rzadki las* (przewodnik, s. 25).

Dzień 4. Zabawy guzikami

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie sprawności fizycznych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje guziki według jednej cechy, dwóch cech,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Łochockiej *Niezadowoleni*, guziki – małe, duże, z dwiema i z czterema dziurkami, karty pracy, cz. 4, s. 12, 13.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 12.

Czytanie tekstu o motyłu. Kolorowanie rysunku motyla.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII (*przewodnik*, s. 22–23).

II

Zabawy guzikami.

Dzieci dostają po 10 guzików. Liczą je i podają ich liczbę.

- Układanie dowolnej postaci z guzików. Nazywanie jej.
- Segregowanie guzików pod względem kształtu.
- Czym różnią się guziki?
Dzieci segregują guziki na te w kształcie koła, na kwadratowe i na trójkątne.
Liczą guziki w każdym kształcie i układają przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
- Segregowanie guzików pod względem liczby dziurek.
Dzieci segregują guziki na te z dwiema dziurkami, z trzema i z czterema. Liczą guziki z określoną liczbą dziurek i układają przy nich kartoniki z odpowiednimi cyframi.
- Wyszukiwanie guzików mających dwie cechy: są w kształcie koła i mają cztery dziurki.
Dzieci szukają wśród swoich guzików takich, które spełniają te kryteria. Liczą, ile mają guzików okrągłych o czterech dziurkach.
- Na podstawie jakich innych dwóch cech możemy wyszukiwać guziki? (Np. w kształcie trójkąta, mających dwie dziurki; w kształcie kwadratu, z czterema dziurkami...).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIII (*przewodnik*, s. 25–27).

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 13.

Liczenie zwierząt na obrazkach. Porównywanie ich liczby. Naklejanie w ramkach znaków i liczb odszukanych wśród naklejek.

2. Słuchanie wiersza H. Łochockiej *Niezadowoleni*.

*Rybka srebrna i mała
żałośnie
wzdychała:
„Tak bym nóżki mieć chciała
przynajmniej
dwie!...”*

*A żółw nogi ma grube
i grubą skorupę,
ale chciałby mieć czubek,
bo nie ma,
nie!*

*Dudek czub ma na głowie
i wiecie,
co powiem?
Chciałby rogi mieć krowie
na głowie
tak!*

*Krowa rogi ma twarde,
zdarte
i harde.
Chce mieć na nich kokardę –
kokardy
brak...*

*Pies kokardkę ma białą
i jeszcze
mu mało:
skrzydeł mu się zachciało,
dwóch skrzydeł,
no?!*

*Kura skrzydła rozkłada:
coś zmienić by rada,
lecz na myśl jej nie wpada,
co zmienić.
Co? Co? Co?*

- Z czego były niezadowolone zwierzęta?
- Co chciała (chciał) zmienić w swoim wyglądzie ryba (żółw, dudek, rowa, pies)?
- Czy kura wiedziała, co chciałaby zmienić w swoim wyglądzie?
- Czy skażone środowisko może mieć wpływ na wygląd zwierząt, na ich życie?

Dzień 5. Sprzątamy plac przedszkolny

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- zachęcanie do dbania o własne otoczenie.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje śmieci,
- sprząta z kolegami plac przedszkolny.

Środki dydaktyczne: opowiadanie B. Kosmowskiej *Dziwny mecz koszykówki*, ilustracje do opowiadania, zdjęcia, obrazki przedstawiające cykl rozwojowy żaby, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 79.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat: *Zaczyna się od jajeczka.*

- Jakie zwierzęta wykluwają się z jajek? (Jaszczurki, ptaki, owady, żaby, ryby).
- Czy wszystkie jajka są takie same?
- Czy wszystkie zwierzęta wykluwają się tak jak ptaki?

Ciekawostki

- *Jajeczka, które składa ryba, to ikra.*
 - *Bielinek kapustnik składa jajeczka na liściu, którym będą się żywiły gąsienice.*
 - *Ślimak składa bardzo dużo jajeczek na ziemi i wcale się nimi nie interesuje.*
 - *Biedronki, tak jak motyle, składają jajeczka na liściach.*
 - *Jajeczka żaby to skrzek.*
2. Oglądanie zdjęć, obrazków przedstawiających cykl rozwojowy żaby (książki, albumy, internet)
- przypomnienie wiadomości na ten temat.
 - Gdzie żaba składa swoje jajeczka?
 - Co powstaje z tych jajeczek?
 - Jak wygląda kijanka? Czy jest podobna do żaby?
 - Jak się zmienia?

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXVIII (*przewodnik*, s. 22–23).

II

 Słuchanie opowiadania B. Kosmowskiej *Dziwny mecz koszykówki* (http://www.epodreczniki.pl/reader/c/237696/v/3/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_WIOSNA_1_3_25_126_p2).

1. Rozmowa na temat: *Dlaczego sprzątamy, wywozimy śmieci?*

2. Słuchanie opowiadania.

- *Dziś nauczymy się, jak sprzątać świat – powiedziała nasza pani, a cała klasa w śmiech!*
- *Świat jest za wielki! – zawołał Kuba.*
- *Wszyscy go brudzą! – dodała Klara.*
- *Bez sensu! – prychnęła Milka. – Nie mogę sprzątnąć pokoju, to jak mam odkurzyć świat?*
- *Jesteśmy za mali, żeby robić porządek na całej Ziemi! – poparł ją Maciek. A Maciek wszystko wie najlepiej.*
- *To prawda – uśmiechnęła się pani. – Jesteście mali, ale już potraficie nieźle bałaganić. Aby wasz mały świat lśnił i błyszczał, musicie poznać kilka sposobów na utrzymanie porządku.*

Wymyśliłam ciekawą zabawę...

– Sprzątanie zawsze jest nudne! – przerwał niegrzecznie Karol, nasz najlepszy klasowy koszykarz.

– A gra w kosza? – pani uśmiechnęła się do Karola. – Czy też jest nudna?

– Zagrajmy w kosza! – Karolowi zaświeciły się oczy.

– Właśnie to zrobimy! – odpowiedziała tajemniczo pani i postawiła na swoim biurku kolorowe wiaderka.

– To będą kosze do naszej gry – oznajmiła. – Spójrzcie, czym będziemy do nich celować...

Patrzyliśmy z niedowierzaniem, jak pani wyciąga z wielkich toreb coraz bardziej zdumiewające przedmioty. Kartony po mleku i sokach, gazety, pocięte papierki, butelki i słoiki. Jakies metalowe zakrętki i gwoździe. Nawet ogryzki jabłek, nieświeże owoce i ziemniaczane obierki! Biurko powoli zamieniało się w barwny śmietnik. A pani z dziecięcą radością śmieciła dalej! „O rany! Gdyby teraz ktoś ważny zobaczył naszą panią, pewnie dostałaby uwagę do dziennika!” – pomyślałam z przestraszaniem. Bo my bardzo lubimy naszą panią.

– Na co czekacie? – pani spojrzała na nas ze zdumieniem. – Do roboty! Mam tu jeszcze sporo różnych śmieci. Rozrzućmy je wokół siebie!

Natychmiast ruszyliśmy z pomocą. A kiedy już udało nam się zrobić bardzo, ale to bardzo wielki bałagan, spojrzeliśmy z przerażeniem po naszych ławkach. Wszędzie wałyły się niepotrzebne i zużyte rzeczy.

– Brzydko tu. Jak w moim pokoju – szepnął Jasiak.

– Brudno jak na naszym podwórku – westchnęła Laura.

– A zatem – pani włożyła na głowę czapkę z napisem „Ratownik świata” – przejmuję dowództwo w akcji: „Trafiaj celnie do kosza”.

To była cudowna zabawa! Otrzymaliśmy zadanie, aby do wiaderek, czyli koszy, jak upierał się Karol, wrzucać właściwe śmieci. Pani przygotowała dla nas czapki z takimi napisami, jakie widniały na koszach. Niebieskie były z hasłem PAPIER. Żółte – PLASTIK I METAL. Na białych czapkach napisano SZKŁO BEZBARWNE, a na zielonych – SZKŁO KOLOROWE. Ja krążyłam po klasie w czarnej czapce, na której widniały słowa: ODPADY MIESZANE. Pięć drużyn prześcigało się, aby jak najszybciej zapełnić swoje wiaderka. Klasa piękniała z każdą chwilą. Nigdy nie sądziłam, że sprzątanie może być takie przyjemne! A kiedy już wszystkie śmieci znalazły się we właściwych koszach, pani wyjaśniła nam, do czego służy taka segregacja.

– Czy ktoś wie, co oznacza słowo recykling? – zapytała.

– To robienie nowych rzeczy ze starych! – wykrzyknął Maciek, bo on wszystko wie najlepiej.

– Brawo! – zgodziła się pani. – Pomyślcie, jak łatwo zdobyć surowce na nowe rzeczy. Wystarczy zadbać o stare. Jeśli je zbierzemy do wspólnego kosza, czyli kontenera, mogą stać się po raz kolejny szkłem, plastikiem albo metalem. Dlatego segregacja śmieci oraz sprzątanie są takie ważne.

– Recykling, recykling – powtarzał Kuba, kiedy wracaliśmy ze szkoły. – Wiesz, Zośka, to dobrze brzmi, ten recykling – powiedział wreszcie. – Chyba tak nazwę mojego psa. Tata powiedział, że będę mógł go mieć, jak zacznę dbać o porządek...

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Co zaproponowała pani dzieciom?

– Na czym polegał ten mecz koszykówki?

– Co nam daje segregowanie śmieci?

• Wyjaśnienie pojęcia *recykling*.

Jest to robienie nowych rzeczy ze starych. Jeśli zbierzemy razem odpady szklane czy metalowe, to po przerobieniu znów będą szkłem czy metalem.

• Określanie kolorów pojemników na dane odpady.

4. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 79.

Łączenie zdjęć różnych śmieci z obrazkami odpowiednich pojemników. Pisanie liter **ż**, **Ż**.

 Sprzątanie placu przedszkolnego.

1. Rozmowa na temat: *Dlaczego sprzątamy plac?*

Po podaniu argumentów dzieci próbują podać propozycję działań, które zapobiegałyby niszczeniu placu.

2. Podanie sposobu sprzątania placu.

• Zbieranie kamieni, opakowań, patyków...

• Grabienie trawnika.

• Wynoszenie worków z zebranymi śmieciami do śmietnika.

(Zwrócenie uwagi, że szklane odłamki zbiera nauczyciel po wskazaniu ich przez dzieci).

3. Podzielenie dzieci na grupy – przydzielenie rękawiczek, grabi i worków.

4. Wspólne sprzątanie placu.

5. Zdanie sprzętu, wyrzucenie śmieci.

 Zabawa swobodna na wysprzętym placu.

III

1. Rozmowa na temat sprzątania.

– Czy czujecie zadowolenie z tego, co zrobiliście?

– Czy byłoby wam przykro, gdyby ktoś nabrudził na placu, czyli zniszczył waszą pracę?

– Co powinniście cały czas robić, będąc na placu?

– Czy czujecie się współodpowiedzialni za plac?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Sprzątamy plac*.

Dzieci naśladują sprzątanie placu – *grabią trawnik, zbierają śmieci, wynoszą worki ze śmieciami...*

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

Tydzień IV: W świecie teatru

Dzień 1. *H jak hamak*

Cele główne:

– zapoznanie z literą **h** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,

– utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– rozpoznaje i nazywa literę **h** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,

– rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: litery, nakrywki: białe, niebieskie, czerwone, lampa, zasłony, duże klocki, ekran, sylwety baśniowych postaci wycięte z czarnego kartonu, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 80, 81, karty pracy, cz. 4, s. 14, 15, 16, 17.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat: *Co to jest teatr?* – odwołanie się do wiadomości oraz przeżyć i doświadczeń dzieci.

– Czy teatr to tylko budynek?

– Co jest jeszcze potrzebne, aby stworzyć teatr?

– Czy w teatrze występują tylko ludzie?

– Jak się nazywa teatr, w którym występują lalki?

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 81.

Czytanie tekstu. Wyjaśnianie znaczenia wyrazów. Kończenie rysowania maski. Kolorowanie jej.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIX.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki*.
Nauczyciel wystukuje na bębunku rytm ćwierćnut, a dzieci chodzą wyprostowane, z uniesionymi w górę rękami i w wysokim wspięciu na palcach – tak maszerują *wielkoludy*. Gdy słyszą dźwięk ósemek – cichutko biegają *krasnoludki*.
- Zabawa z elementem czworakowania – *Zaczarowane zwierzęta*.
Dzieci trwają nieruchomo w przysiadzie podpartym. Na sygnał – uderzenie w bębenek – wszystkie budzą się i przemieszczają na czworakach po sali. Na dwa uderzenia w bębenek powoli unoszą się do pozycji stojącej, przebierając rękami – *zwierzęta zostają odczarowane* i stają się znów dziećmi.
- Zabawa wieloznaczna – *Wilk i czerwone kapturki*.
Dzieci są podzielone na dwie grupy. Jedna grupa to drzewa, które poruszają się lekko na wietrze. Druga grupa to czerwone kapturki. Dzieci – *czerwone kapturki* – biegają swobodnie między *drzewami*. Gdy usłyszą hasło *Wilk*, chowają się za *drzewami*. Na hasło *Nie ma wilka*, wybiegają z ukrycia. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
- Ćwiczenia oddechowe.
Dzieci leżą tyłem w dowolnych miejscach sali, ramiona trzymają wyprostowane za głową. Przesuwają ramiona po podłodze w dół, do bioder, i z powrotem do góry. Po kilku powtórzeniach dołączają do ruchów głębokie wdechy (ramiona w górę) i wydechy (ramiona w dół).
- Marsz po obwodzie koła ze śpiewem znanej piosenki.

II

 Wprowadzenie litery **h** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie hulajnogi. Pokaz jazdy na niej.
 - Dzięki czemu hulajnoga się porusza?
 - Od czego zależy szybkość jej poruszania się?
 - Dlaczego ma taką nazwę?
 - Czym jeszcze możemy poruszać się po podwórku?
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *hulajnoga*.
 - Dzielenie słowa *hulajnoga* na sylaby i na głoski.
 - Co słyszycie na początku słowa *hulajnoga*?
 - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *h* (*hak, hamak, homar...*), mających ją w środku (*echo, rachunek, marchewka...*) oraz na końcu (*dach, groch, pech...*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *hulajnoga*?
3. Budowanie schematu słowa *hulajnoga*.

□ □ □ □ □ □ □ □ □

4. Określanie rodzaju głoski *h*.
 - Wypowiadanie głoski *h* długo: hhhyyyy...
 - Wypowiadanie głoski *h* krótko: h, h, h, h, h...
 - Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska*).
5. Budowanie modelu słowa *hulajnoga*.
6. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *h* (*Hania, Hela, Heniek, Hubert...*).
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Hubert*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu, modelu.

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jedziemy na...*

Gdy nauczyciel pokaże kartonik z cyfrą **1**, dzieci będą naśladować jazdę na hulajnodze; gdy pokaże kartonik z cyfrą **3**, będą naśladować jazdę na rowerze; gdy z cyfrą **5** – samochodem, a gdy z **7** – wszystkie ustawią się w rzędzie i będą naśladować jazdę pociągiem.

8. Pokaz litery **h**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
(Nauczyciel wyjaśnia, że głosce *h* odpowiadają zapisy – litera **h** i litera **ch**).
 9. Umieszczenie poznanych liter: **h, H, a, o, u, b, r, t, g, n, l, j, e** pod modelami słów *hulajnoga, Hubert*.
- Czytanie wyrazów **hulajnoga, Hubert**.

Utrwalanie litery **h**.

1. Wyszukiwanie liter **h, H** wśród rozsypanych liter.
Opowiadanie o literach **h, H**.
 2. Układanie wyrazów z literą **h**.
Nauczyciel podaje nazwy, a chętne dzieci układają je z liter na tablicy. Np. **hala, hala, hamak, harfa, hokej, homar, huragan, hak, Hania, hotel, huta**.
 3. Kreślenie liter pisanych **h, H** na podłodze, w powietrzu, na plecach kolegów lub koleżanek.
 4. Karty pracy, cz. 4, s. 14, 15, 16, 17.
- Oglądanie obrazka; wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *h*. Czytanie tekstu.
 - Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **h** z poznanymi literami. Kolorowanie liter tworzących wyraz **hulajnoga**.
 - Czytanie wyrazów. Odszukiwanie ich na obrazku gałęzi i otaczanie pętlami. Czytanie zdań. Naklejanie obok nich numerów odpowiednich ilustracji.
 - Pisanie liter **h, H** po śladach, a potem – samodzielnie.

Zabawy na placu przedszkolnym z użyciem piątek, skakanek.

III

1. Poznawanie zjawiska powstawania cienia.
 - Co to jest cień?
 - Czy cień zawsze jest widoczny? Kiedy go nie widzimy?
 - Co jest potrzebne do tego, żeby powstał cień?
Światło (sztuczne lub naturalne) rozchodzi się po liniach prostych zwanych promieniami. Czasem te promienie napotykają na swojej drodze różne przeszkody i wtedy tworzy się cień.
2. Ćwiczenia z lampą – obserwowanie powstawania cienia.
Nauczyciel zasłania okna w sali i zapala lampę, której światło jest skierowane na ekran lub na pustą ścianę. Bierze trzy duże klocki lub inne przedmioty, które układa w trzech różnych miejscach: jeden klocek obok lampy, drugi za lampą, a trzeci między lampą a ekranem, na który pada światło.
 - Który klocek daje cień? Dlaczego?
Cień powstaje tylko wtedy, gdy światło pada na dany przedmiot. Cień widoczny jest na ekranie, na który pada światło. Światło daje promienie, które biegną w postaci linii prostych. Jeżeli na drodze tych promieni jest przeszkoda, której nie mogą ominąć, to w miejscu, do którego nie dotrą, tworzy się cień.
3. Zabawy z cieniem.
Dzieci umieszczają różne przedmioty na tle ekranu, na który pada światło lampy, i obserwują powstające cienie. Poruszają przedmiotami, obserwując, jak zmienia się wielkość cienia. Nauczyciel przygotowuje z czarnego kartonu sylwety charakterystycznych postaci baśniowych i krótko przedstawia dane baśnie, korzystając z teatryku cieni.

 Zabawa ruchowa *Ja i mój cień*.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko staje za drugim. To drugie jest cieniem, który naśladuje swój wzór. Po chwili dzieci zamieniają się miejscami.

4. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 80.

Numerowanie kolejnych obrazków znanej baśni według kolejności zdarzeń. Opowiadanie baśni. Czytanie wyrazów utworzonych z sylab. Pisanie liter **h**, **H**.

Dzień 2. Bardzo ważna rola

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Bardzo ważna rola*, ilustracje do opowiadania, skakanki, krzesło, książka, s. 72, 73, karty pracy, cz. 4, s. 18, 19.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 18.

Określanie, do wystawienia jakiej baśni przygotowane są sylwety, których cienie są przedstawione na rysunkach. Czytanie i ilustrowanie tych fragmentów baśni, o których jest mowa w tekście.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIX (*przewodnik*, s. 36).

II

 Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Bardzo ważna rola*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 72, 73.

– Co przedstawia obrazek?

Odszukiwanie na całym obrazku fragmentów obrazka umieszczonych z boku kart. Czytanie wyrazów umieszczonych na dole kart, wyjaśnianie ich znaczenia i wskazywanie wymienionych przedmiotów na obrazku.

 Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!*

Wszystkie dzieci stają w szeregu w jednym końcu sali. *Baba-Jaga* w drugim końcu, odwrócona twarzą do ściany. Rolę *Baby-Jagi* może pełnić nauczyciel. *Baba-Jaga* uderza pięścią o ścianę i wypowiada słowa: *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!* W tym czasie dzieci próbują zbliżyć się do *Baby-Jagi*. Gdy skończy recytację, odwraca się i wyszukuje wzrokiem dzieci, które nie zdążyły zniechęcić. Kto się rusza, tego *Baba-Jaga* odsyła na miejsce startu, po czym znów odwraca się do ściany i wymawia zakłęcie. Ten, kto pierwszy dojdzie do *Baby-Jagi*, może przejąć jej rolę.

2. Słuchanie opowiadania.

Starszaki coraz częściej myślały o szkole. Powoli wyrastały z przedszkola, tak jak się wyrasta z przyciasnych butów czy kusego ubranka. Wyobrażały sobie, jak będzie w nowym miejscu. – Jesteśmy już prawie uczniami – powiedziała Zosia. – Zanim pożegnamy przedszkole, może warto pokazać młodszemu kolegom, czego nauczyliśmy się tutaj. I starszaki w porozumieniu z panią postanowiły przygotować teatrzyk.

Dzieci przez wiele dni uczyły się swoich ról. Recytowały wierszyki, śpiewały piosenki i tańczyły różne tańce. Po kilku próbach starszaki знаły swoje role na pamięć. Na scenie czuły się pewnie,

jak prawdziwi aktorzy. Prawie wcale nie zapominały, co mają powiedzieć, i rzadko się myliły. Pomagały paniom z przedszkola w przygotowaniu kolorowych dekoracji i kostiumów.

– Będzie teatrzyk w przedszkolu – powiedziała Zosia przy kolacji.

– Teatrzyk? – zainteresował się braciszek Zosi. Misiek był w najmłodszej grupie tego samego przedszkola. Był bardzo dumny ze swej starszej siostry. Ona wszystko wiedziała, wszystko umiała i pomagała Miśkowi we wszystkim.

– Taki teatrzyk z kukielkami? – spytał Misiek.

– Nie, bez kukielek. Sami będziemy grali. Same starszaki!

– Ty, Zosiu, też?

– O tak! Będę grała Bardzo Ważną Rolę!

Nadszedł dzień uroczysty, niecierpliwie wyczekiwany w przedszkolu. W dużej sali przedszkolnej kurtyna zasłaniała scenę. Przed zasłoną stanęły rzędy krzesełek dla widzów. Wszystkie grupy przedszkolne z wyjątkiem starszaków zasiadły na widowni. Wszystkie starszaki zniknęły w szatni, która zmieniła się w teatralną garderobę. Starszaki przebierały się w kostiumy specjalnie przygotowane dla aktorów przedstawienia. Rozległ się gong i kurtyna odsłoniła scenę z kolorowymi dekoracjami. Rosła tam piękna, rozłożysta jabłonia. Za jabłonią było pole i łąka, a za łąką las. Między łąką a lasem płynęła rzeka. A w tej rzece pluskały się ryby. Między sceną a widownią stał duży zegar. Z tarczą podzieloną na cztery części i jedną wskazówką. Nie pokazywał godzin, ale pory roku. Każda pora roku była w innym kolorze. Zima – biała, wiosna – zielona, lato – złote, jesień – brązowa.

Na scenę wbiegły starszaki i zaśpiewały piosenkę o porach roku. Bim! – zegar zadzwonił jeden raz. Wskazówka pokazała białe pole z napisem ZIMA. Rozległ się szum wiatru i syknął śnieg. Na scenie zrobiło się białe. Gałązki jabłoni pokryły się szronem. Jabłonka trzęsła się z zimna i miała bardzo smutną minę. Po chwili, przykryta kołderką śniegu, zasnęła na stojąco. Na scenę wbiegły dzieci przebrane za leśne zwierzęta. Były tam sarenki, jelenki, zajączki i ptaki zimujące. Takie, co nie odleciały do ciepłych krajów. Bardzo smutne, zmarznięte i głodne zwierzęta drżały z zimna. Szukały pożywienia pod śniegiem.

Na scenę wbiegły dzieci w zimowych ubrankach i chłopiec przebrany za leśniczego. Dzieci sypały smakołyki dla ptaków do karmnika i wieszały słoninę na gałęziach jabłoni. Leśniczy wykladał siano, marchew i kapustę dla czworonożnych mieszkańców lasu. Głodne zwierzęta najadły się do syta i zatańczyły z radości.

Misiek wpatruje się w scenę. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma. Jak to, przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam! – zegar zadzwonił dwa razy. Wskazówka pokazała zielone pole z napisem WIOSNA. Zaczął padać deszcz. Śnieg na polach roztopił się. Wyparował szron z gałęzi jabłoni. Zazieleniły się pola, łąki i drzewa w lesie. Jabłonka obudziła się i uśmiechnęła radośnie. Jej gałązki pokryły się białymi kwiatami i młodymi listkami. Wokół drzewa tańczyły dzieci przebrane za pszczoły i motyle. Z ciepłych krajów przyleciały jaskółki, żurawie i bociany.

Misiek obserwuje scenę. Coraz bardziej się niepokoi. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma! Jak to? Przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam-bom! – zegar zadzwonił trzy razy. Wskazówka przesunęła się na złote pole z napisem LATO. Słońce świeciło coraz mocniej. Zieleń na polach i łąkach zastąpiły żółto-złote kolory dojrzewającego zboża i żółknących traw. Jabłonka miała bardzo zadowoloną minę. Pod przekwitającymi kwiatami pojawiły się zawiązki owoców. Szybko rosły jak nadmuchiwane baloniki. Zmieniały się w zielone jabłka. Po minie jabłoni widać było, że jest jej ciężko. Ciężar rosnących owoców przygina ręce – gałęzie jabłoni – do ziemi.

Misiek wypatruje Zosi na scenie. Zbiera mu się na płacz. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma! A przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam-bom-bum! – zegar zadzwonił cztery razy. Wskazówka pokazała brązowe pole z napisem JESIEN. Zachmurzyło się. Las przybrał jesienną szatę z liści żółtych, czerwonych i brązowych. Powiał jesienny wiatr. Dzieci przebrane za kolorowe liście zatańczyły na scenie. Wiatr strąca dojrzałe, czerwone owoce z jabłoni. Im więcej owoców ląduje na ziemi, tym większa ulga maluje się na twarzy drzewa. Gdy spada ostatnie jabłko, jabłonka unosi ręce – gałęzie – do góry i tańczy radośnie. Dookoła niej tańczą pszczoły, motyle, ptaki i leśne czworonogi. Na scenę wchodzi dzieci z koszykami i, śpiewając, zbierają jabłka.

*Wieje w polu psotny wiatr
i jabłonką trzęsie,*

*a z jabłoni jabłek grad
szur, szur przez gałęzie!*

Starszaki z koszykami pełnymi jabłek schodzą ze sceny. Idą między widzów. Rozdają dzieciom dojrzałe, słodkie owoce.

*Jabłko, co czerwienią lśni,
do przedszkola niosę.*

*Jeśli zechcesz, oddam ci,
weź jabłuszko, proszę!*

Stojące na scenie drzewo jabłoni macha gałęziastą ręką do Miśka.

– Zosia! – woła uradowany chłopiec i biegnie do siostry. Wbiega na scenę i rzuca się w objęcia dziewczynki. – Nie poznałem cię, bo się przemieniłaś w jabłonkę! A przecież cały czas patrzyłem na ciebie, Zosiu! Nie mogę uwierzyć, że to ty!

– A Zosia na to: – Mówiłam, Michałku, że gram w przedstawieniu Bardzo Ważną Rolę!

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co postanowiły starszaki?
- Jaką rolę miała grać Zosia, siostra Michała?
- O czym było przedstawienie?
- Czy Michał rozpoznał na scenie swoją siostrę?
- Co grała Zosia?

4. Zabawa *Jestem aktorem*.

Dzieci przedstawiają pantomimicznie wybrane postaci z baśni, a pozostałe osoby muszą rozpoznać, kto to jest.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIII (przewodnik, s. 25–27).

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 19.

Porównywanie liczby kukielek po lewej i po prawej stronie karty. Naklejanie w kwadratach odpowiednich cyfr i znaków.

Rozwiązywanie krzyżówki – naklejanie liter tworzących wyrazy; odczytanie hasła.

 Zabawa ruchowa *Król Lul*.

Z jednej strony sali nauczyciel ustawia krzesło – *tron dla króla*. Siada na nim chętne dziecko. Po drugiej stronie sali, za linią ułożoną ze skakanek, stoi reszta dzieci. Dzieci podchodzą do *króla*, witając go słowami: *Dzień dobry ci, królu Lulu* i kłaniają się mu. *Król* odpowiada: *Dzień dobry wam, dzieci. Gdzie byliście i co tam robiliście?* Dzieci odpowiadają, np. *Byliśmy w lesie i robiliśmy to* – i pokazują czynność, jaką wykonywały. (Ustalają to wcześniej, tak aby *król* nie słyszał). *Król* musi odgadnąć, co robiły dzieci. Jeżeli nie odgadnie, dzieci powtarzają czynność. Jeżeli odgadnie, to wtedy dzieci uciekają, a *król* stara się któregoś z nich złapać. Wolno mu gonić grupę tylko do linii wyznaczonej skakankami.

Dzień 3. Paluszkowy teatrzyk

Cele główne:

- umuzykalnianie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa tekst na własną melodię,
- tworzy obraz z materiału i kolorowego papieru.

Środki dydaktyczne: piosenka *Paluszkowy teatrzyk*, kartoniki o wymiarach 5 cm na 3 cm, koła o średnicy 4 cm, klej, kawałki tkanin, kolorowy papier, szarfa, rymowanka, *Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 4, s. 20, 21.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 20.

Oglądanie zdjęć. Określanie, czym różnią się teatrzyki. Czytanie wyrazów umieszczonych na czarodziejskim lusterku. Mówienie, z jakimi baśniami się kojarzą. Ozdabianie lusterka według własnego pomysłu.

2. Ćwiczenia dykcyjne.

Dzieci za nauczycielem powtarzają mówione przez niego zdania.

Król Karol kupił królowej Karolinie korale.

Gdzie mieszka Śnieżka?

Sasza szedł suchą szosą.

Stół z powyłamywanymi nogami.

W smoczej jamie syczy smok.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIX (przewodnik, s. 36).

II

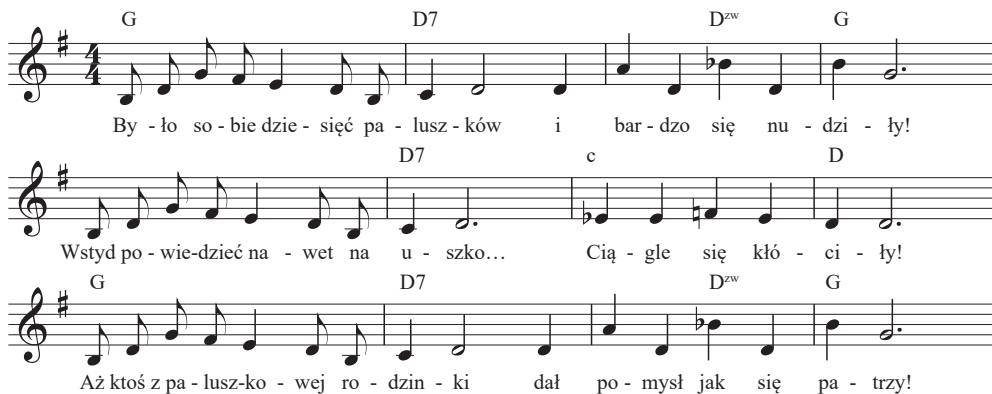
 Zabawy przy piosence *Paluszkowy teatrzyk*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci poruszają się po sali przy nagraniu skocznej melodii. Podczas pierwszej przerwy w nagraniu zatrzymują się i klaszczą nad głowami. Podczas drugiej przerwy klaszczą pod uniesionymi do góry kolanami, a podczas trzeciej przerwy – klaszczą, uderzając dłońmi o swoje uda.

2. Układanie własnych melodii do słów: *Czy wy wiecie, czy nie wiecie – dobre wróżki są na świecie.*

3. Słuchanie piosenki *Paluszkowy teatrzyk* (sł. K. Gowik i A. Żurawska, muz. K. Gowik).

By - ło so - bie dzie - się pa - lusz - ków i bar - dzo się nu - dzi - ły!

Wstyd po - wie-dzieć na - wet na u - szko... Cią - gle się kłó - ci - ły!

Aż ktoś z pa - lusz-ko - wej ro - dzin - ki dał po - myśl jak się pa - trzy!

G D7 c D

Zrób-my so-bie ma - le pa - cyn - ki i bę - dzie te - a - trzyk!

c D c D

Czy ka - żdy pa - lu - szek ma już swo - ją ro - lę?

c D c D

Czy ka - żdy pa - lu - szek chce być dziś ak - to - rem?

D7 G e h

Za-pra-sza-my na te - a-trzyk pa-lusz - ko - wy, gdzie wy - stą - pi smok dwu -

D G e h D

gło - wy i stra-szy-dło śmie-szne, ca-le roz-czo-chra-ne, i trzy mał-pki ro - ześ - mia - ne. Po-tem

e h e h

wró-żka nam kró-lew-nę wy-cza-ru - je, a kró-lew-na za-raz księ-cia po-ca - lu - je. A na

a D G E a D G

ko-niec ma - my dwa ma - lut-kie kot - ki, bo te - a - trzyk nasz jest sło - dki.

- I. *Było sobie dziesięć paluszków
i bardzo się nudziły.
Wstyd powiedzieć nawet na uszko...
Ciągłe się klóciły!
Aż ktoś z paluszkowej rodziny
dał pomysł jak się patrzy!
Zróbmy sobie małe pacynki
i będzie teatrzyk!
Czy każdy paluszek ma już swoją rolę?
Czy każdy paluszek chce być dziś aktorem?*

Ref.: *Zapraszamy na teatrzyk paluszkowy,
gdzie wystąpi smok dwugłowy
i straszdyło śmieszne, całe rozczochrane,
i trzy małpki roześmiane.
Potem wróżka nam królownę wyczaruje,
a królowna zaraz księcia pocałuje.
A na koniec mamy dwa malutkie kotki,
bo teatrzyk nasz jest słodki.*

II. *Od tej pory paluszki, gdy tylko się nudziły,
wyciągały szybko pacynki i teatr robiły.
A w teatrze nudy nie było, bo każdy był zajęty,
kłótnie znikły, a każdy palec miło uśmiechnięty.
Czy każdy paluszek ma już swoją rolę?
Czy każdy paluszek chce być dziś aktorem?*

Ref.: *Zapraszamy na teatrzyk...*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Co robiły wcześniej paluszki, gdy się im nudziło?
- Na jaki pomysł wpadły?
- Jak robimy paluszkowy teatrzyk?
- Jakie postacie mogą występować w tym teatrzyku?
- Co robią teraz paluszki, gdy się nudzą?

5. Wykonanie pacynek do paluszkowego teatrzyku.

Dzieci dostają kartonik o długości 5–6 cm i wysokości 3 cm oraz koło o średnicy 3–4 cm. Na kole rysują głowę postaci lub głowę zwierzęcia, np. smoka. Przyklejają koło do kartonika i sklejają kartonik. Mogą w parach lub w grupie tworzyć swój paluszkowy teatrzyk.

6. Zabawa przy piosence.

Przy I zwrotce dzieci rytmicznie poruszają się po sali i palce ich dłoni kłócą się z palcami spotykanych dzieci. Przy refrenie zatrzymują się i wyklaskują jego rytm. Przy II zwrotce nakładają pacynki na palce – ich pacynki witają się z pacynkami spotykanych dzieci, rytmicznie poruszając się po sali.

 Tworzenie obrazu skomponowanego z naklejonych na płaszczyznę fragmentów tkanin i papieru kolorowego – *W krainie smoków*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Jak mogły wyglądać smoki?*

- Uwzględnienie wielkości, koloru i charakterystycznych cech postaci.
- Opisanie miejsca, w którym mogły żyć.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Smoczy berek*.

Dzieci stają w rozsypce. Jedna osoba, oznaczona szarfą, jest berkiem. Dzieci poruszają się dowolnie po sali. Na hasło *Berek*, wszystkie nieruchomieją i przyjmują *smoczą postawę* – stają z lekko pochylonym tułowiem, wysuniętymi do przodu rękami i głową. Kto nie zdąży w porę przyjąć *smoczej postawy*, zostaje złapany przez *berka* i odsunięty na chwilę od zabawy.

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci czytają tekst rymowanki i poruszają się według niego.

*Jestem smok, dobry smok,
w prawo krok, w lewo krok,
hop, hop, hop.*

*hop, hop, hop,
w prawo krok, w lewo krok.
Hop, hop, hop.*

Jestem smok, zły smok,

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Każde dziecko dostaje tekturę, np. tył bloku rysunkowego. Nauczyciel przygotował materiały: kolorowy papier, ścinki materiałów, sznurki, koraliki, plastelinę, wełnę itp.

- Przyklejanie na tekturze tła z kolorowego papieru.
- Wycinanie sylwet smoka z wybranego materiału.
- Wycinanie innych elementów – drzew, zamku, gór, słońca, chmur...
- Przyklejanie wyciętych elementów na tekturce – tworzenie kompozycji.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wykonaniu prac, wspólnym obejrzeniu i wskazaniu najciekawszej pracy nauczyciel umieszcza je w kąciaku dla rodziców.

5. Porządkowanie swoich miejsc pracy.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 21.

Czytanie tekstów zadań. Rozwiązywanie ich i ilustrowanie.

2. Dobieranka literowa (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci wycinają wyrazy z lukami i litery. Naklejają litery w odpowiednich miejscach. Odczytują wyrazy.

 Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!* (*przewodnik*, s. 38).

Dzień 4. Zabawy z płynami

Cele główne:

- mierzenie pojemności naczyń,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porównuje pojemność naczyń za pomocą wspólnej miarki,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: słoiki o różnym kształcie, wspólna miarka, obrazki (*Wyprawka plastyczna*), nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, karta pracy, cz. 4, s. 22.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 22.

Kolorowanie wystających fragmentów trójkątów na właściwe kolory. Czytanie zdań, skreślanie obrazków niezgodnych z ich treścią. Kończenie rysowania szlaczków.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXIX (*przewodnik*, s. 36).

II

 Zabawy i ćwiczenia związane z mierzeniem objętości płynów.

Nauczyciel przygotowuje kilka butelek, np. o pojemności 1 litra, z różną zawartością wody zabarwionej farbą. Butelki są z plastiku, dokładnie zakręcone.

1. Określanie, ile wody jest w butelce.

Nauczyciel ustawia przed dziećmi zakręconą butelkę z wodą. Pyta dzieci, ile jest wody w butelce (dużo, mało). Potem przewraca butelkę i pyta, czy jest w niej tyle samo wody.

2. Ustawianie butelek według wzrastającej w nich ilości wody.

Nauczyciel ustawia przygotowane butelki na stoliku przed dziećmi.

- Dzieci określają, w której butelce jest najwięcej barwionej wody, a w której – najmniej.
- Ustawiają butelki według ilości zawartej w nich wody – od tej z najmniejszą ilością, do tej z największą.
- Dmuchanie w kolejne odkręcone butelki. Porównanie dźwięków wydawanych przez butelki.

3. Zapoznanie z jednostką objętości płynów.

Nauczyciel wyjaśnia, że objętość płynów mierzymy w litrach. Pokazuje butelki – 1-litrową i 2-litrową. Określa, ile wody się w nich mieści.

4. Sprawdzanie ilości napojów w dwóch różnych butelkach (jedna jest niska i szeroka, a druga – wąska i wysoka) za pomocą wspólnej miary.

Dzieci przelewają do szklanki wodę z jednej butelki, a potem – z drugiej butelki i liczą, ile szklanek wody było w jednej, a ile w drugiej butelce.

Określają, gdzie było jej więcej (powinno być tyle samo).

- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIII (*przewodnik*, s. 25–27).
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Dopasowywanie nazw do obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci wycinają obrazki środków lokomocji (obrazków kwiatów i owadów nie wycinają), wyszukują, a potem wycinają wyrazy – ich nazwy. Przyklejają na kartce obrazki, a pod nimi odpowiednie wyrazy.

- Zabawa ruchowa *Król Lul* (*przewodnik*, s. 40).
- 2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

Dzień 5. W teatrze

Cel główny:

- zachęcanie do oglądania spektakli teatralnych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- chętnie ogląda przedstawienia.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Strękowskiej-Zaremby ***, rymowanka, karta pracy, cz. 4, s. 23.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 23.

Rysowanie po prawej stronie karty takich samych wzorów, jakie są po jej lewej stronie.

- Ilustracja ruchowa rymowanki *Wielki smok*.

*Wielki smok szedł do przodu kroki trzy,
zrobił przysiad i wyszczerzył groźnie kły.
Skoczył w górę i rozłożył skrzydła swe,
latał w koło, by pogubić myśli złe.
W chłodnej wodzie pływał żabką też,
na czworakach chodził tak jak jeź.
Gdy się zmęczył, to zwinięty w kłębek spał,
kolorowe sny całą nockę miał.*

2. Słuchanie wiersza M. Strękowskiej-Zaremby***.

*Gdy siedzę na widowni
i gasną światła w teatrze,
kurtyna idzie w górę,
wstrzymuję oddech i patrzę.*

*Przeżywam ich przygody,
niezwykle – aż nie do wiary.
Teatr to takie miejsce,
w którym możliwe są czary.*

*Nagle wszystko ożywa:
śpiewają drzewa z papieru,
drewniany słowik fruwa,
kot w butach zmierza do celu.*

*Kiedy jestem już w domu,
wycinam tygrysa w paski
i gram teatr dla mamy,
i czekam na oklaski.*

- Czy wy czujecie się podobnie w teatrze?
- Czy w domu robicie teatrzyk dla rodziców?

- Ćwiczenia poranne – zestaw XXIX (*przewodnik*, s. 36).

II

☐ Oglądanie wybranej baśni w teatrze dla dzieci.

1. Przypomnienie zasad zachowania się w teatrze.
 - Czy podczas przedstawienia można rozmawiać?
 - Czy jemy podczas przedstawienia?
 - Jak się zachowujemy?
2. Wyjazd do teatru.
3. Oglądanie elementów sali teatralnej – przypomnienie nazw: *scena, kurtyna, widownia, scenografia...*
4. Oglądanie spektaklu.
5. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat baśni oglądanej w teatrze.
 - Czy podobał się wam oglądany spektakl?
 - Czy scenografia była ciekawa?
 - Która postać podobała się wam najbardziej? Dlaczego?
2. Ilustrowanie wybranego fragmentu oglądanej baśni.
Po wykonaniu prac autorzy opowiadają o zilustrowanym fragmencie. (Dlaczego wybrałeś ten fragment? Co przedstawia twoja praca?).
☐ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Smoczy berek* (przewodnik, s. 43).

Maj

Tydzień I: W świecie muzyki

Dzień 1. W filharmonii

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta wyrazy, proste teksty,
- maluje na tekturowym pudle nastrój wysłuchanego utworu F. Chopina.

Środki dydaktyczne: piosenka *Czarodziejski koncert*, nagranie wybranego utworu F. Chopina, obrazki (*Wyprawka plastyczna*), tekturowe pudło, farby plakatowe, pędzle, litery, kartki z powiększonymi wzorami cyfr, nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, książka, s. 74, 75, karty pracy, cz. 4, s. 24, 25, 26.

Przebieg dnia

I

1. Układanie schematów i modeli nazw obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 24.

Liczenie kratek. Naklejanie w okienkach odpowiednich liter odszukanych wśród naklejek. Odczytanie nazw instrumentów. Rysowanie po śladach, bez odrywania kredki od kartki. Nazywanie instrumentów przedstawionych na rysunkach.

☐ Ćwiczenia poranne – zestaw XXX.

- Zabawa *Bączek*.

Dzieci stoją w sali, w luźnej gromadce. Stawiając małe kroki, wykonują obrót dookoła własnej osi. Na sygnał nauczyciela (dźwięki tamburynu) siadają w dowolny sposób na podłodze.

Podczas powtórzenia zabawy wykonują obrót w przeciwną stronę.

- Zabawa *Skaleczona pięta*.

Dzieci stają po jednej stronie sali z wysuniętą do tyłu nogą, opartą na palcach (w zakroku). Przechodzą na drugą stronę sali, dosuwając nogę (zakroczną) opartą na palcach do nogi (wykroczonej) opartej na pięcie. Kolejne przejście na przeciwną stronę sali wykonują ze zmianą nóg (zakroczonej i wykroczonej).

- Zabawa *Pieski i kotki*.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Dziewczynki to kotki, a chłopcy to pieski. Na sygnał – dźwięki tamburynu i hasło *Pora wracać* – dzieci w szybkim tempie idą w kierunku nauczyciela, naśladując głośno szczekanie psów i miauczenie kotów.

- Ćwiczenia z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci stoją w dowolnych miejscach sali. Powtarzają słowa rymowanki i wykonują określone w niej ruchy.

*Ręce dwie,
nogi dwie
do roboty palą się.
Biegną szybko,
podskakują,
w górze wietrzyk
naśladują.*

Dzieci:

wykonują dwa kłaśnięcia w dłonie,
dwa razy przytupują,
pocierają dłonie o siebie,
biegną w miejscu,
wykonują dwa podskoki obunóż w miejscu,
podnoszą ramiona do góry,
wykonują skłony boczne tułowia.

- Marsz po obwodzie koła.

Dzieci maszerują za nauczycielem po obwodzie koła. Nauczyciel wywołuje imię dziecka idącego na końcu rzędu. Dziecko zatrzymuje się i czeka, aż dojdą do niego pozostałe dzieci. Teraz ono jest prowadzącym. Nauczyciel wywołuje kolejno imiona dzieci znajdujących się na końcu rzędu. W trakcie zmiany prowadzącego dzieci nie przerywają marszu.

II

☐ *W filharmonii* – ćwiczenia w czytaniu.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 25.

Czytanie nazw instrumentów i wskazywanie ich na obrazkach.

2. Dowolny taniec przy piosence *Czarodziejski koncert* (śl. i muz. K. Gowik).

A musical score for the song "Czarodziejski koncert" in G major (one sharp) and 2/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. The lyrics are: "In - stru - men - ty już cze - ka - ją, za - raz bę - dą ra - zem gra - ły, wy - cza - ru - ją pię - kne nut - ki i za - bio - rą wszy - stkie smu - tki. Pan dy - ry - gent już go - to - wy, chce, by wszy - stkie go słu - cha - ły, a nas - tro - je są go - rą - ce, za - raz bę - dzie pię - kny kon - cert."

fis cis E fis cis E fis cis
 Pa - trzą in - stru - men - ty na dy - ry - gen - ta swe - go, bez ba - tu - ty
 D A H E CODA
 w jego rę - ce wszyst-ko bę-dzie do ni - cze - go... DO NI - CZE - GO!

I. *Instrumenty już czekają, zaraz będą razem grały,
wyczarują piękne nutki i zabiorą wszystkie smutki.
Pan dyrygent już gotowy, chce, by wszystkie go słuchały,
a nastroje są gorące, zaraz będzie piękny koncert.*

Ref.: *Patrz instrumenty na dyrygenta swego,
bez batuty w jego ręce wszystko będzie do niczego...*

II. *Smyczki głaszczą struny skrzypiec, ocierają się jak kotki,
wiolonczela i altówki dają dźwięk jak lizak słodki.
Z boku harfa i gitara ze strunami do szarpania.
Wszyscy chcą tu być najlepsi, wszyscy chcą mieć szóstkę z grania!*

Ref.: *Patrz instrumenty...*

III. *Z tyłu siedzą srebrne flety; gdy w nie dmuchać, pięknie grają.
Za fletami złote trąbki trąbią, ile siły mają.
Saksofony i klarnety tak dmuchają, że o retę!
Razem z nimi buczy tuba, bardzo duża, bardzo gruba.*

Ref.: *Patrz instrumenty...*

IV. *A pośrodku wielki, czarny – to fortepian z klawiszami,
kiedy palce w nie uderzą, płyną dźwięki ponad nami.
Całkiem z tyłu wielkie bębny dudnią tak, że drży powietrze.
Jaki wielki, cudny koncert, grajcie jeszcze, grajcie jeszcze!*

Ref.: *Do niczego!!! (okrzyk)*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jakie instrumenty brały udział w koncercie?
- Kto dyrygował?
- Co powinien mieć dyrygent w ręce?
- Gdzie odbywa się na ogół taki koncert?

4. Ćwiczenia w książce, s. 74, 75.

Słuchanie informacji na temat filharmonii. Nazywanie instrumentów przedstawionych na zdjęciach. Nazywanie muzyków grających na tych instrumentach. Czytanie tekstu.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jestem muzykiem*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze i hasło – nazwę instrumentu podaną przez nauczyciela – zatrzymują się i naśladowują grę na wymienionym instrumencie.

- Malowanie farbami plakatowymi na dużych, tekturowych pudłach nastroju wybranego utworu F. Chopina.
- Rozmowa na temat F. Chopina.
 - Kim był Fryderyk Chopin?
 - Co komponował? (Walce, nokturny, mazurki, etiudy, sonaty, polonezy, ronda, koncerty...).

Fryderyk Chopin był polskim kompozytorem i pianistą. Urodził się ponad 200 lat temu w Polsce (Zelazowa Wola), a zmarł około 170 lat temu we Francji, w Paryżu. Już w wieku 7 lat wydał swój pierwszy utwór i zaczął koncertować w domach bogatych ludzi. Często w jego utworach pojawiają się elementy muzyki ludowej. Jako pianista był samoukiem. Ukończył studia w wieku 19 lat. Był muzycznym geniuszem. Gdy miał 20 lat, wyjechał do Francji. Do Polski już nie powrócił. Często koncertował, uczył gry na pianinie i pisał nowe utwory.
 - Układanie napisów – nazw utworów skomponowanych przez F. Chopina.

Nauczyciel przygotował litery, z których dzieci układają nazwy podawanych przez niego utworów.

Np. walce, polonezy, mazurki, sonaty, ronda, nokturny...
 - Słuchanie wybranego utworu F. Chopina, np. *Nokturnu Des-dur, op. 27, nr 2*.
 - Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego utworu.
 - O czym może opowiadać ten utwór?
 - Co czuliście, słuchając go?
 - Czy był on wesoły, czy smutny?
 - Jakich barw użylibyście, chcąc przedstawić jego nastrój?
 - Jak można go przedstawić ruchowo?
 - Ruchowe przedstawienie utworu.

Dzieci dostają paski bibuły. Poruszają się po sali w sposób, jaki podpowiada im muzyka.
 - Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci stają przy wybranej części pudła. Przy nagraniu utworu starają się malować barwami, które odzwierciedlają odczuwany nastrój utworu.
 - Wykonanie prac przez dzieci.
 - Wspólne oglądanie i omawianie prac.
 - Porządkowanie miejsc pracy.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

- Karta pracy, cz. 4, s. 26.**

Naklejanie liter odszukanych wśród naklejek na luki w wyrazach – nazwach obrazków. Odczytanie całych nazw.

Głośne liczenie obrazków kwiatów. Klaskanie na każde *raz*.
- Zabawa graficzna *Instrument z cyfry*.

Dzieci losują kartki z napisanymi makazikiem powiększonymi wzorami cyfr. Mają dorysować jakieś elementy tak, by powstał dowolny instrument.

Np. z cyfry 3 lub 8 można otrzymać rysunek skrzypiec, wiolonczeli lub gitary, z 3 – trąbki, puzonu, z 1 – fletu...

Dzieci mogą wymyślić własny instrument i nadać mu nazwę.
- Zabawa ruchowa *Skąd słyszać dźwięk?*

Dzieci zasłaniają oczy dłońmi złożonymi na szyi tak, aby chronić oczy przed ewentualnym uderzeniem w czasie przemieszczania się za sygnałem. Gdy to uczynią, nauczyciel klaszcze (dmucha we flet, gra na trójkącie...), a dzieci posuwają się w stronę usłyszanego sygnału.

Wtedy nauczyciel zmienia szybko miejsce i stamtąd wydaje dźwięk. To zmusza dzieci do zmiany kierunku poruszania się. W czasie zabawy należy zwracać uwagę, żeby dzieci miały zamknięte oczy. Zabawa nie może trwać zbyt długo.

Dzień 2. Czarodziejski koncert

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- gra cicho i głośno na wybranym instrumencie,
- ćwiczy z kubeczkiem po jogurcie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Czarodziejski koncert*, zapis nutowy, kubeczki po jogurtach, litery, obrazki (*Wyprawka plastyczna*), nagranie rytmicznej melodii, karty pracy, cz. 4, s. 27, 28.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 27.

Kolorowanie rysunków tylko tych instrumentów, które występują po jednej stronie karty – prawej lub lewej.

Kolorowanie rysunku zwierzęcia, którego głosem dziecko zaśpiewa piosenkę.

2. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat: *Co to jest muzyka?*

- Czy wiecie, jak nazywają się muzyczne znaki?

Nauczyciel wyjaśnia, że muzyk, patrząc na nuty, potrafi przypisać im odpowiednie dźwięki. Na początku zapisu nutowego jest klucz wiolinowy.

Nauczyciel demonstruje zapis nutowy.

3. Śpiewanie tekstu podanego przez nauczyciela sopranem, a potem basem.

Nauczyciel wyjaśnia, na czym polega śpiewanie sopranem, a na czym – basem.

Dzieci słuchają nagrań utworów śpiewanych sopranem, a następnie – śpiewanych basem.

Śpiewają basem, a potem sopranem tekst: *Muzyka, muzyka to nie tylko śpiewanie czajnika.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXX (*przewodnik*, s. 46–47).

II

 Zabawy przy piosence *Czarodziejski koncert*.

1. Zabawa *Dyrygent*.

Każde dziecko wybiera sobie jeden instrument. Nauczyciel pełni rolę dyrygenta. Kiedy ręce dyrygenta są zbliżone do siebie, wszystkie *instrumenty grają cicho*, kiedy zaś są szeroko rozstawione – wszystkie *instrumenty grają głośno*. Po kilkakrotnym powtórzeniu rolę dyrygenta może przejąć chętne dziecko.

2. Słuchanie piosenki *Czarodziejski koncert* (sł. i muz. K. Gowik) – *przewodnik*, s. 47–48.

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Z ilu zwrotek składa się piosenka?
- Czy ma refren?
- O czym jest piosenka?
- Czym dyryguje dyrygent?
- Jakie instrumenty brały udział w koncercie?

4. Zabawa przy piosence.

Przy I zwrotce dzieci jak instrumenty stoją i czekają.

Podczas refrenu naśladują dyrygenta i poruszają na niby batutą.

Podczas II zwrotki naśladowują grę na skrzypcach, wiolonczeli, harfie lub gitarze.
Przy III zwrotce *grają* na instrumentach dętych – flecie, trąbce, saksofonie lub klarncie.
Przy ostatniej zwrotce są pianistami i grają na fortepianie.

5. Spacer po kole przy nagraniu piosenki *Czarodziejski koncert*.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV, z wykorzystaniem kubeczków po jogurtach.

I

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zabierz kubeczek*.

Dzieci poruszają się ostrożnie w rytm tamburynu pomiędzy kubeczkami rozłożonymi na podłodze. Podczas przerwy w grze podnoszą najbliższy kubeczek i wyciągają rękę z nim w górę. Kiedy usłyszą dźwięki tamburynu, odkładają kubeczek i swobodnie się poruszają.

II

- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Wędrujący kubeczek*.

Dzieci przekładają kubeczki z ręki do ręki: z przodu, z tyłu, pod kolanem, nad głową – w pozycji stojącej i w ruchu.

- Ćwiczenia tułowia – *Rzuc i podnieś*.

Dzieci stoją w małym rozkroku, kubeczek kładą na głowie; wykonują skłon głową w celu upuszczenia kubeczka na podłogę. Następnie wykonują skłon tułowia z jednoczesnym podniesieniem kubeczka i umieszczeniem go ponownie na głowie (podczas skłonu nogi mają proste).

- Ćwiczenia mięśni grzbietu – *Turlamy kubeczek*.

Dzieci w siadzie prostym, trzymają kubeczek oburącz na wyprostowanych nogach. Turlają kubeczek po nogach jak najdalej w kierunku stóp i z powrotem, mając nogi proste w kolanach.

- Skrętoskłony – *Kubeczkowe obuwie*.

Dzieci w siadzie rozkrocznym, trzymają kubeczek w prawej ręce. Wykonują skrętosklon do lewej nogi, próbują położyć kubeczek na palcach lewej stopy. Prostują się, następnie wykonują skrętosklon do prawej nogi i próbują założyć kubeczek lewą ręką na prawą stopę. Podczas wykonywania ćwiczenia kolana mają proste.

- Ćwiczenia mięśni brzucha – *Zajrzyj do kubeczka*.

Dzieci w leżeniu przodem, trzymają kubeczki w wyciągniętych rękach przed sobą. Na hasło *Zagłębiamy do kubeczka*, unoszą ręce i głowę do góry, trzymając je chwilę w tej pozycji, a następnie je opuszczają.

- Zabawa na czworakach – *W prawo, w lewo*.

Kubeczki stoją na podłodze, dzieci maszerują na czworakach dookoła nich w prawą, a następnie (po usłyszeniu uderzenia w bębenek) w lewą stronę.

- Ćwiczenia mięśni grzbietu i brzucha – *Niezwykłe spotkanie*.

Dzieci w leżeniu tyłem, kubeczek trzymają w rękach wyciągniętych za głowę. Jednocześnie wznoszą ręce i nogi i dążą do spotkania rąk z kubeczkiem ze stopami. Następnie wracają do pozycji wyjściowej.

- Ćwiczenia oddechowe – *Do góry i na dół*.

Dzieci w leżeniu tyłem, kubeczek mają położony na brzuchu. Przy wdychu – uwypukleniu brzucha – obserwują wznoszenie się kubeczka do góry; przy wydechu obserwują jego opadanie.

- Ćwiczenie równowagi – *Jesteśmy uważni*.

Dzieci w pozycji stojącej, kubeczek mają umieszczony na głowie (do góry dnem). Wykonują trzy kroki marszu, potem powolny przysiad i wracają do pozycji wyjściowej tak, aby kubeczek nie spadł.

- Zabawa bieżna *Na drugą stronę*.

Dzieci ustawiają się w szeregu po jednej stronie sali, kubeczki stoją na podłodze przed nimi. Na hasło *Na drugą stronę*, dzieci podnoszą kubeczki, biegną na drugą stronę sali i ustawiają je na podłodze.

- Rzuty *Sprytne ręce*.
Dzieci podrzucają kubeczki obiema rękami, a następnie jedną ręką, i łapią je (w miejscu i w ruchu). Potem podrzucają kubeczki, klaszczą w ręce i łapią kubeczki.

III

- Ćwiczenia stóp – *Sprawne stopy*.
Dzieci w pozycji stojącej, podnoszą palcami stóp kubeczki i podają sobie do rąk. Wykonują siad skulny podparty, kubeczki mają pomiędzy stopami. Podnoszą stopy z kubeczkiem do góry i powracają do pozycji wyjściowej. W pozycji stojącej turlają kubeczek od jednej stopy do drugiej.
- Ćwiczenia wyprostne – *Jak najwyżej*.
Dzieci maszerują na palcach po obwodzie koła z rękami trzymającymi kubeczek, wyciągniętymi jak najwyżej nad głową, następnie maszerują na całych stopach.
- Ćwiczenia rytmiczne – *Podaj rytm*.
Dzieci siedzą skrzyżnie. Nauczyciel wystukuje na bębnie prosty rytm, który dzieci starają się zapamiętać. Na umówiony sygnał powtarzają podany rytm, stukając denkiem kubeczka o podłogę.
- Marsz z rymówką.
Dzieci maszerują po obwodzie koła z rytmicznym powtarzaniem rymowanki: *Gimnastyka – ważna sprawa, dla nas, dzieci, to zabawa*. Potem odkładają kubeczki na wskazane miejsce.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 28.

Czytanie tekstu. Podawanie zakończeń zdań. Kolorowanie rysunków instrumentów.

2. Zabawa *Mój taniec*.

Dzieci stoją na obwodzie koła. Słuchają nagrania rytmicznej melodii. Chętne dziecko wchodzi do środka koła i porusza się w wymyślony przez siebie sposób. Pozostałe dzieci je naśladują. Po pewnym czasie dziecko ze środka koła zaprasza inne dziecko na swoje miejsce i zabawa toczy się dalej.

3. Układanie z liter nazw obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

Nauczyciel daje dzieciom po 2–3 obrazki i litery. Dzieci układają z liter wyrazy – nazwy obrazków. Np. **buty, salata, motyl, laska, rower, burak, bulka, pralka, papryka, cebula, owoce...**

Dzień 3. Konkurs piosenki

Cel główny:

– rozwijanie umiejętności wokalnych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– śpiewa piosenki

Środki dydaktyczne: litery, nakrywki: białe, niebieskie, czerwone, numery z folii samoprzylepnej, instrumenty perkusyjne, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 82.

Przebieg dnia

I

1. Układanie schematów i modeli nazw obrazków przedstawiających instrumenty.

Np. *kołatka, puzon, flet, klarnet, saksofon, tuba, perkusja, kontrabas...*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXX (*przewodnik*, s. 46–47).

II

Konkurs piosenki przedszkolnej.

W konkursie uczestniczą przedstawiciele wszystkich grup z przedszkola. Dzieci mogą uczestniczyć indywidualnie, w duecie, tercecie, a nawet soliści z chórkami. (Dzieci z nauczycielem tydzień wcześniej wykonały afisz informujący o konkursie. Pani dyrektor przygotowała nagrody dla wszystkich uczestników – śmieszne maskotki i dyplomy).

Uczestnicy konkursu losują numery określające kolejność ich wystąpienia i nakleją je na piersiach (folia samoprzylepna).

Na widowni są pozostałe dzieci z grup (jeżeli sala jest mała, to tylko starszaki).

Nauczyciele przypominają wszystkim, jak należy zachować się na takich imprezach, zachęcają do bicia brawa wszystkim uczestnikom.

Dzieci kolejno występują, kłaniają się, a widownia bije im brawo.

Na zakończenie każdy uczestnik dostaje nagrodę i pamiątkowy dyplom.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 82.

Uzupełnianie figur w pętlach do 10. Uzupełnianie tabeli według wzoru.

2. Zabawa w echo rytmiczne.

Dzieci dostają instrumenty perkusyjne (muszą być przynajmniej dwa każdego rodzaju). Siedzą w dwóch szeregach, zwrócone do siebie plecami. W obu szeregach znajdują się takie same instrumenty. Wskazane dzieci wystukują na swoich instrumentach proste rytmy, a dzieci z drugiego szeregu, mające takie same instrumenty, wystukują podany rytm.

Zabawa ruchowa *Skąd słysząc dźwięk?* (przewodnik, s. 49).

Dzień 4. Z prawej strony, z lewej strony

Cele główne:

- rozwijanie orientacji przestrzennej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- określa swoją lewą i prawą stronę,
- ćwiczy z kubeczkami po jogurcie.

Środki dydaktyczne: zdjęcia (obrazki) muzyków grających na określonych instrumentach, kartoniki z nazwami dźwięków gamy, mp3, mp4, adapter, płyta analogowa, odtwarzacz płyt kompaktowych, płyta CD z piosenkami, karta pracy, cz. 4, s. 29.

Przebieg dnia

I

1. Nazywanie muzyków grających na określonych instrumentach.

Nauczyciel pokazuje zdjęcia (obrazki) instrumentów, a dzieci nazywają muzyków grających na nich, np.

fortepian – pianista

wiolonczela – wiolonczelista

flet – flecista

klarnet – klarncista

trąbka – trębacz

saksofon – saksofonista...

2. Śpiewanie wybranej piosenki sztafetowo – jedno dziecko przerywa, a drugie rozpoczyna od tego samego miejsca.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXX (przewodnik, s. 46–47).

II

 Z prawej strony, z lewej strony – ćwiczenia rozwijające orientację przestrzenną.

1. Zabawa *Zrośnięte bliźniaki*.

Dzieci dobierają się parami. Chodzą po sali, stykając się wymienionymi przez nauczyciela częściami ciała, np.: plecami, łokciami, uszami...

2. Wskazywanie swoich prawych i lewych części ciała.

– Dotknijcie lewego ucha (prawego kolana, lewej stopy, prawego policzka, prawego ucha, prawej łydki...).

3. Zabawa woreczkami.

Dzieci dostają woreczki. Rzucają je względem siebie według poleceń nauczyciela. Np.

- Rzućcie go za siebie.
- Rzućcie go przed siebie.
- Rzućcie go po swojej lewej stronie.
- Rzućcie go po swojej prawej stronie.

4. Zabawa połączona z maszerowaniem.

Dzieci maszerują po sali i wykonują polecenia, pokazują odpowiednią nogę według słów rymowanki.

*Hej, idziemy naprzód żwawo
nóżką lewą, nóżką prawą.*

*Hej, maszerujemy drogą
prawą nogą, lewą nogą.*

*I klaszczemy wciąż rękami
nad głowami, nad głowami.*

*Potem z lewej, z prawej strony,
no i podskok. Już zrobiony?*

5. Obrysowanie swoich stóp samodzielnie lub z pomocą kolegi, koleżanki.

Dzieci wycinają rysunki i kolorują: na zielono – rysunki prawej stopy, na niebiesko – lewej.

6. Zabawa *Stajemy stopą*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze i hasło *Lewa (Prawa)* kładą odpowiednią sylwetkę na podłodze i stają na niej właściwą stopą (stają jednoonóż).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV (*przewodnik*, s. 51–52).

III

1. Zabawy z gamą C-dur.

- Słuchanie gamy śpiewanej i granej przez nauczyciela. Pokazywanie za pomocą rąk, jak wzrastają (obniżają się) dźwięki.
- Poznanie zapisu nutowego gamy C-dur z podpisanymi nutami
- Czytanie poszczególnych dźwięków gamy (*fa* czyta nauczyciel).

 Zabawa *Jesteśmy gamą*.

Dzieci dostają kartoniki z nazwami kolejnych dźwięków gamy. Biegają po sali przy dźwiękach gamy. Gdy one ucichną, zatrzymują się i ustawiają według nazw kolejnych dźwięków gamy (dzieci jest więcej niż 8, dlatego jest wielokrotność nazw dźwięków). Pomaga nauczyciel, śpiewając gamę.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 29.

Kolorowanie drogi rodziny do filharmonii.

 Zabawa ruchowa *Skąd słychać dźwięk?* (*przewodnik*, s. 49).

3. Rozmowa o odtwarzaniu muzyki dawniej i dziś.

- Słuchanie piosenek z płyt analogowych, odtwarzanych na adapterze. Porównywanie jakości dźwięku ze współczesnymi odtwarzaczami.
- Słuchanie piosenek z płyty CD, odtwarzanych na odtwarzaczu płyt kompaktowych.
- Oglądanie mp3 i mp4 (zdjęcia).

Dzień 5. Cztery pory roku. Wiosna

Cele główne:

- wykonywanie instrumentów,
- uczestniczenie w aktywnym słuchaniu muzyki poważnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje prosty instrument muzyczny,
- porusza się w ustalony sposób przy nagraniu muzyki poważnej.

Środki dydaktyczne: piosenka *Czarodziejski koncert*, fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, nagranie utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*, bez, rymowanka, instrumenty perkusyjne, puszki po napojach, groch, kamyczki, samoprzylepny papier kolorowy, drut izolowany, drewniane korale, klocki, rurki do napojów, kubeczki po jogurcie, kolorowy papier, koc (zielony), nakrywki: białe, czerwone, niebieskie, obrazki – scenki i zdania (*Wyprawka plastyczna*), karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 83.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 83.

Oglądanie zdjęć. Czytanie nazw instrumentów i podawanie nazw pozostałych instrumentów. Granie podanych rytmów.

2. Zabawa w *echo melodyczne*.

Nauczyciel śpiewa różne rytmy na sylabie *la*, a dzieci je powtarzają.

☒ Ćwiczenia poranne – zestaw XXX (*przewodnik*, s. 46–47).

II

☒ Wykonanie różnych instrumentów.

1. Akompaniament na instrumentach perkusyjnych do wybranej piosenki.
2. Rytmiczne wymawianie rymowanki.

*Muzyka, muzyka wszędzie jest,
słyszemy ją w lesie, na łące też.
Słyszemy ją w domu, gdy cicho jest,
słyszemy ją także, gdy pada deszcz.
Muzyka, muzyka wszędzie jest.*

Dzieci za nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst, klaszcząc przy tym.

3. Wykonanie instrumentów.

Dzieci dzielą się na kilka grup.

- Pierwsza grupa wypełnia puszki po napojach różnym materiałem, np.: grochem, kamyczkami, kaszą, makiem, zakleja otwory i ozdabia puszki samoprzylepnym papierem kolorowym.
 - Druga grupa nawleka na izolowany drut drewniane korale lub klocki, łączy końcówki drutu, zakręcając je.
 - Trzecia grupa zgniała końcówki słomki, ścina oba rogi na zgnieceniu, robi otwór w dnie kubeczka po jogurcie i wkłada tam jeden koniec słomki.
4. Porządkowanie miejsc pracy.
 5. Granie na wykonanych instrumentach przy śpiewie wybranej piosenki.
 6. Umieszczenie wykonanych instrumentów w kąciku muzycznym.

☒ Zabawa ruchowa *Skąd słyszać dźwięk?* (*przewodnik*, s. 49).

▣ Aktywne słuchanie muzyki – A. Vivaldi *Cztery pory roku. Wiosna*.

Dzieci wycinają różne kwiaty z kolorowego papieru i układają je na kawałku zielonego materiału lub na kocu. Podczas zabawy wchodzą w rolę wiosennego wiatru, który pojawił się nad łąką. Każde dziecko chwytając kawałek materiału i podnosi go w górę. Dzieci ilustrują muzykę następującym ruchem:

- * fragment wykonywany głośno – dzieci stoją w miejscu, poruszają materiałem w taki sposób, żeby kwiatki podskakiwały wysoko do góry,
- * fragment wykonywany cicho – dzieci poruszają materiałem delikatniej, tak aby leżące na nim kwiatki podskakiwały niezbyt wysoko,
- * powtórzenie pierwszej czynności,
- * dzieci wolno poruszają się w prawą stronę,
- * powtórzenie drugiej czynności,
- * dzieci poruszają się w lewą stronę, kładą materiał na podłodze. Improvizują ruchy wiatru, biegnąc po sali zgodnie z charakterem muzyki. Potem kładą się na plecach na dywanie i jeszcze nieznacznie poruszają rękami i nogami, ale coraz wolniej, aż na końcu zabawy zastygają bez ruchu – *wiatr ucichł*.

🎨 Zabawy na placu przedszkolnym z użyciem piłek, skakanek.

III

1. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.
2. Dobieranie zdań do obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

Zdania:

Darek ma niebieski rower.

To jest mapa Polski.

Mama dekoruje tort owocami.

Tata naprawia motocykl.

Tata Adama jest policjantem.

Dzieci wycinają zdania (pierwsze pięć od góry) i odpowiadające im obrazki. Przyklejają na kartce obrazki, a pod nimi zdania. Czytają zdania.

🎨 Dowolny taniec przy piosence *Czarodziejski koncert* (przewodnik, s. 47–48).

3. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

*Wreszcie się zjawia
maj wystrojony
i bzu przynosi
pełne brzemiona.*

*Przez całe ranki,
całe wieczory
gra na fujarce
z wierzbowej kory.*

- Jak nazywa się nowy miesiąc?
- Jak nazywał się miesiąc przed majem?
- Gałązki jakiego kwitnącego krzewu nam przynosi?
- Co jeszcze dzieje się w przyrodzie w maju?
- Oglądanie gałązek bzu, wachanie go.

Tydzień II: Mój region, moje państwo, moja Unia

Dzień 1. Moja miejscowość

Cel główny:

- zapoznanie z wybranymi miejscami swojej miejscowości.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- wymienia znane miejsca swojej miejscowości.

Środki dydaktyczne: rymowanka, piłki, karta pracy, cz. 4, s. 30.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Dokończ*.

Nauczyciel mówi początek zdań, a dzieci je kończą.

Miejscowość, w której mieszkam, to...

Mieszkam w... przy ulicy...

Lubię swoją miejscowość, bo...

Moje przedszkole znajduje się w... przy ulicy...

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci mówią rymowankę z różnymi emocjami: ze złością, smutkiem, ze strachem i z radością – po nauczeniu się jej fragmentami, metodą ze słuchu.

Moja miejscowość

znana jest mi,

lubię w niej mieszkać,

lubię w niej być.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Idziemy na spacer*.

Dzieci maszerują w różnych kierunkach sali z wysokim unoszeniem kolan. Na hasło *Stop*, zatrzymują się, a nauczyciel dotyka jednego z nich. Teraz wszystkie dzieci maszerują za osobą dotkniętą przez nauczyciela.

• Zabawa *Wycieczka rowerowa*.

Dzieci w leżeniu tyłem, naśladują pedałowanie na rowerze, mówiąc za nauczycielem, a potem samodzielnie rymowankę:

Jedzie rowerek na spacerek,

raz, dwa, trzy.

Na rowerku pan Kacperek,

raz, dwa, trzy.

Na słowa *raz, dwa, trzy* – klaszczą.

• Ćwiczenia oddechowe – *Oddychamy górkim powietrzem*.

Dzieci stoją w rozsypce. Wciągają powietrze z równoczesnym podniesieniem rąk. Potem powoli je wypuszczają, opuszczając przy tym ręce.

• Zabawa *Morskie kąpiele*.

Dzieci w leżeniu przodem, wyciągają ręce przed siebie i naśladują pływanie.

• Skręty tułowia – *Podniebne loty*.

Dzieci naśladują podróż samolotem – wyciągają ręce w bok, wykonują skręty tułowia, raz w prawą, raz w lewą stronę.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Mijanie*.
Dzieci, podzielone na dwie grupy, stoją w gromadkach w dwóch przeciwległych stronach sali. Nauczyciel stoi pośrodku pomiędzy grupami. Na sygnał dzieci biegną na wprost siebie, zamieniając się miejscami.
- Marsz z rymówką.
Dzieci idą za nauczycielem i mówią rymówkę, rytmicznie klaszcząc.

*Polska to kraj –
kraj wielu serc.
Mieszkam tam ja
i mieszkać chcę.*

II

- ☐ Spacer po swojej miejscowości (swoim osiedlu).
1. Zapoznanie z celem wycieczki.
 - Oglądanie swojej miejscowości, swojego osiedla. Zwrócenie uwagi na zabudowę, ruch uliczny, zabytkowe obiekty...
 - Zwrócenie uwagi na właściwe zachowanie się w miejscu publicznym.
 2. Wyjście (wyjazd) z przedszkola.
 3. Zwiedzanie swojej miejscowości.
 - Oglądanie znanych i nieznanymi miejsc; przyglądanie się budynkom; ruchowi ulicznemu; mijanym mieszkańcom...
 4. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat wycieczki.
 - Czy podobała się wam wycieczka?
 - Wymieńcie miejsca znajdujące się w waszej miejscowości.
 2. Karta pracy, cz. 4, s. 30.
Oglądanie miejsc. Słuchanie nazw miejscowości. Naklejanie małego koła (naklejki) na zdjęciu, które przedstawia miejscowość podobną do miejscowości dziecka.
- ☐ Zabawa ruchowa *Statki płyną po rzece*.
Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach – są rzekami, po których płyną łódki – piłki. Dzieci podają sobie piłki z ręki do ręki nad głowami. Ostatnia osoba z rzędu, która dostanie piłkę, przechodzi na początek rzędu i *statki płyną dalej*.

Dzień 2. Orzeł biały

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta wyrazy, proste teksty,
- wykonuje godło Polski.

Środki dydaktyczne: opowiadanie M. Orłonia *O Lechu i białym orle*, zdania i obrazki (*Wyprawka plastyczna*), mapa fizyczna Polski, nagranie hymnu Polski, *Wyprawka plastyczna*, rymowanka, taniec *Miotlarz*, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 84, karty pracy, cz. 4, s. 31, 32, 33.

Przebieg dnia

I

1. Dobieranie zdań do obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

Nauczyciel przygotowuje zdania i obrazki. Dzieci naklejają na kartce obrazki, a pod nimi zdania i je odczytują.

Zdania:

Pani Alina gra na flecie.

To są gitara i saksofon.

Tata Karola kieruje autobusem.

Karolina robi babki z piasku.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 31.

Czytanie tego, co mówią dzieci o swoich miastach. Łączenie ich wypowiedzi z nazwą odpowiedniego miasta. Oglądanie herbów miast. Rysowanie herbu swojego miasta (lub wymyślnego, jeżeli miejscowość go nie posiada).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI (*przewodnik*, s. 57–58).

II

 Polska to moja ojczyzna – ćwiczenia w czytaniu.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 32.

Oglądanie zdjęcia. Określanie, co jest na nim przedstawione. Czytanie tekstu. Odpowiadanie na pytania:

– W jakim państwie mieszkamy?

– Kim jesteśmy?

– Jakie są symbole narodowe Polski?

– Gdzie leży Polska?

• Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Oglądanie mapy fizycznej Polski.

• Wskazywanie najdłuższych rzek, odczytywanie ich nazw.

• Pokazywanie przez nauczyciela: stolicy Polski – Warszawy, gór (miejsca pomarańczowe), odczytywanie ich nazw; nizin (zielone miejsca); morza – Bałtyku; miejsca, gdzie znajduje się miejscowość dzieci.

 Zabawa ruchowa *Statki płyną po rzece* (*przewodnik*, s. 58).

3. Karta pracy, cz. 4, s. 33.

Czytanie wypowiedzenia: **To mapa Polski** i wyrazu **godło**. Odszukiwanie wśród naklejek wyrazów: **stolica**, **Tatry**, **Bałtyk** i naklejanie ich w odpowiednich miejscach na mapie konturowej Polski. Omówienie wyglądu godła. Rysowanie po śladach rysunków flag. Kolorowanie ich tak, żeby wyglądały jak flaga Polski.

4. Słuchanie nagrania hymnu Polski w postawie na baczność.

 Wykonanie pracy plastycznej *Orzeł biały* (*Wyprawka plastyczna*).

1. Słuchanie rymowanki.

Jest taki znak

bliski Polakom

– w czerwonym polu

orzeł biały.

Ten znak to nasze godło,

pamiętaj o tym –

Polaku mały.

2. Opowiadanie M. Orłonia *O Lechu i białym orle*.

Strudzona była drużyna Lecha. Ile to już dni wędrówki mieli poza sobą? Ile wykarczowanych drzew? Ile przebytych brodów rzecznych? Ile zwierzyny padło pod strzałami z luków i ostrzami oszczepów? Ile ognisk rozpalono po drodze? Któż to zliczy? Szli tak, by znaleźć miejsce na założenie grodu, by znaleźć ziemię, na którą sprowadzą żony i dzieci, aby osiąść tu na zawsze. Odpoczywali właśnie po kolejnym męczącym dniu wędrówki. Część wojów legła w cieniu rozłożystych dębów, część poila strudzone konie, część przygotowywała jadło na wieczrę. Od rozpalonych ognisk szedł zapach dymu i pieczonego mięsiva. Lech stał na skraju puszczy, wodził wzrokiem po rozciągającej się przed nim równinie i zamyślił się głęboko. Może wspominał braci: Czecha i Rusa, z którymi rozstał się niedawno? Oni również poszli szukać sposobnego miejsca na osiedlenie. A może wracał myślami do ziemi, z której wyszli, w której pozostawili swoich współplemieńców? A może rozważał, czy by nie osiąść właśnie tu, na tej równinie na skraju puszczy? Przecież puszcza w zwierzynę bogata, ziemia zda się urodzaj zapowiadać, a jeziora rybę wszelką obiecują. Ale ziemi, na której mają rodzić się ich dzieci i wnuki, nie wybiera się pochopnie. To jest ziemia na zawsze. Może więc są ziemie piękniejsze, bogatsze, bezpieczniejsze? Myślał być może nad tym Lech, wodząc wzrokiem po równinie i bezchmurnym niebie.

Nagle ptak nieznanego rodzaju pojawił się nad jego głową. Połyskiwał bielą szeroko rozpostartych skrzydeł. Potem zatoczył luk nad wiekowym dębem, rosnącym na skraju puszczy, na niewielkim wzgórzu. Lech, zaciekawiony ptakiem i jego dziwnym lotem, zbliżył się do drzewa i ujrzał w nim gniazdo wielkie i wychylające się z niego główki białych piskląt. Otwarte dziobki prosiły o pokarm. Białopióry ptak przysiadł na skraju gniazda i troskliwie je karmił.

Ożywił się nagle Lech, rozchmurzyło się jego czoło i gromkim głosem wojów do siebie przywołał. A gdy przy nim stanęli, powiedział:

– Tu zostaniemy. Tu będzie nasze gniazdo. A ten biały ptak, karmiący pisklęta – naszym znakiem. A gród, który zbudujemy, Gniezdem nazwiemy.

Ucieszyli się wojowie, że zakończyła się ich uciążliwa wędrówka, że miejsca swego doszli i głośnym „hura!” postanowienie Lecha poparli.

I w ten sposób biały orzeł stał się ptakiem królewskim na ziemi Lecha, i tak doszło do powstania pierwszego grodu, później Gniezdem zwanego.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Czego szukał Lech ze swoją drużyną?
- Czy miejsce, w którym przystanęli, spodobało mu się?
- Co robił orzeł, którego dojrzał Lech?
- Czy Lech zdecydował się osiąść w tym miejscu?
- Jak nazwał gród, który tam zbudował?
- Co było jego znakiem?

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna nr 19*).

Kolorowanie rysunku godła według wzoru.

Wycinanie godła.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

6. Porządkowanie miejsc pracy.

- Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 84.

Oglądanie strojów ludowych – góralskiego i krakowskiego. Odczytywanie nazw tańców przedstawionych na obrazkach. Kończenie rysowania szlaczków.

2. Nauka tańca *Miotlarz*.

Umiarkowanie

Szybciej

Dzieci stoją pod przeciwległymi ścianami sali w dwóch nierównolicznych szeregach. W jednym szeregu znajdują się chłopcy, w drugim – dziewczynki. Pomiędzy szeregami stoi chłopiec z miotłą. **Melodia A** – dzieci w szeregach trzymają się pod ręce i nucąc melodię, w pozycji małego rozkroku kołyszą się na boki. Stojący na środku chłopiec zaczyna naśladować miotłą ruchy zamiatania i tanecznym krokiem posuwa się do przodu.

Melodia B – dzieci w szeregach puszcją ręce i biegną na przeciwną stronę, aby znaleźć partnera do tańca. Chłopiec rzuca miotłę na podłogę i również chwytając za ręce najbliższą dziewczynkę. Dzieci w parach, trzymając się za obie ręce, obracają się podskokami. Chłopiec, dla którego zabrakło partnerki, podnosi leżącą miotłę i tańczy z nią pomiędzy kolegami. Pod koniec melodii dzieci wracają na miejsca pod ścianami, na środku zostaje chłopiec z miotłą.

Dzień 3. Warszawska Syrenka

Cele główne:

- umuzykalnianie dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odtwarza proste układy rytmiczne w różny sposób,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: piosenka *Syrenka*, litery, obrazki (*Wyprawka plastyczna*), nakrywkki: białe, czerwone, niebieskie, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 85, karta pracy, cz. 4, s. 34.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 85.

Czytanie tekstu o atrakcyjnych miejscach w Polsce. Pisanie po śladach zdania: *Moim domem jest Polska*.

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

📅 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI (*przewodnik*, s. 57–58).

II

📁 Zabawy przy piosence *Syrenka*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-icytacyjne.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z dźwiękami tamburynu. Podczas pierwszej przerwy tworzą jedno koło, podczas drugiej – dwa koła, a podczas trzeciej – trzy koła.

2. Odtwarzanie prostych układów rytmicznych w różny sposób.

Nauczyciel wyklaskuje prosty rytm w metrum cztery czwarte (4 ósemki, 2 ćwierćnuty). Dzieci powtarzają go, wystukując palcami o podłogę, podskakując, uderzając rękami o swoje uda.

Następnie odtwarzają ten rytm, łącząc ze sobą dwa rodzaje ruchów: cztery kłaśnięcia w rytmie ósemek, dwa podskoki obunóż w miejscu w rytmie ćwierćnut, cztery uderzenia o uda w rytmie ósemek, dwa kłaśnięcia w rytmie ćwierćnut.

3. Słuchanie piosenki *Syrenka* (sł. i muz. K. Gowik).

Sto - i Sy - ren - ka nad Wi - słą i pa - trzy na rze - ki fa - le.

Tak du - żo dzie - ci dziś do niej przy - szło, no i nie bo - ją się wca - le.

To nie jest ży - wa Sy - ren - ka, to po - mnik War - sza - wę chro - ni.

Bo, jak mó - wi sta - ra le - gen - da: Sy - ren - ka mia - sta bro - ni.

Na - sza War - sza - wa, na - sza sto - li - ca cią - gle Sy - ren - kę za - chwy - ca.

A Wi - sła śpie - wa wciąż u jej stóp swo - ją pio - sen - kę: Chłup, chłup, chłup, chłup.

A Wi - sła śpie - wa wciąż u jej stóp: Chłup! Chłup! Chłup!

- I. *Stoi Syrenka nad Wisłą
i patrzy na rzeki fale.
Tak dużo dzieci dziś do niej przyszło,
no i nie boją się wcale.
Tak dużo dzieci dziś do niej przyszło,
no i nie boją się wcale.
To nie jest żywa Syrenka,
to pomnik Warszawę chroni.
Bo, jak mówi stara legenda:
Syrenka miasta broni.
Bo, jak mówi stara legenda:
Syrenka miasta broni.*

Ref.: *Nasza Warszawa, nasza stolica
ciągle Syrenkę zachwyca.
A Wisła śpiewa wciąż u jej stóp*

*swoją piosenkę: Chlup, chlup, chlup, chlup.
A Wisła śpiewa wciąż u jej stóp:
Chlup! Chlup! Chlup!*

- II. *Kiedyś prawdziwa Syrenka
w falach tej rzeki mieszkała.
Siadała czasem na brzegu Wisły
i cudne pieśni śpiewała.
Siadała czasem na brzegu Wisły
i cudne pieśni śpiewała.
Złapali ją w sieć rybacy,
spać poszli, bo nocka była,
lecz najmłodszy z nich ją wypuścił,
bo bardzo go prosila.
Lecz najmłodszy z nich ją wypuścił,
bo bardzo go prosila.*

Ref.: *Nasza Warszawa...*

- III. *I odtąd dzielna Syrenka
ze swojej wielkiej wdzięczności
postanowiła strzec tego miasta,
pilnować jego wolności.
Postanowiła strzec tego miasta,
pilnować jego wolności.
Jest herbem miasta Warszawa,
stolicy naszego kraju.
I Polacy, duzi i mali,
Syrenkę odwiedzają.
I Polacy, duzi i mali,
Syrenkę odwiedzają.*

Ref.: *Nasza Warszawa...*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak zbudowana jest piosenka?
- O kim jest mowa w piosence?
- Kim była Syrenka?
- Co postanowiła?
- Gdzie możemy teraz spotkać Syrenkę?

5. Zabawa przy piosence.

Przy zwrotkach dzieci tańczą w parach, kołysząc się z boku na bok. Przy refrenie zatrzymują się i wyklaskują rytm.

6. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

- Wspólny śpiew refrenu.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV (przewodnik, s. 51–52).

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 34.

Oglądanie zdjęcia pomnika Syrenki w Warszawie, nad Wisłą. Czytanie tekstu o Warszawie. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Układanie z liter nazw obrazków.

Nauczyciel daje dzieciom po trzy obrazki i litery (*Wyprawka plastyczna*). Dzieci układają z liter pod obrazkami ich nazwy.

Zabawa ruchowa *Usłyszeć imię i zatrzymać się*.

Dzieci spacerują po sali do chwili, gdy nauczyciel wypowie imię jednego z nich. Kiedy dziecko usłyszy swoje imię, zatrzymuje się w bezruchu i czeka, aż prowadzący wypowie imię innego dziecka. Podczas gdy pierwsze dziecko może się już poruszać, drugie zatrzymuje się w bezruchu. Trwa w tej pozycji dotąd, aż nauczyciel cicho wypowie imię następnego uczestnika zabawy.

Dzień 4. Liczymy do 10

Cele główne:

- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego,
- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- układa obrazki historyjki według kolejności zdarzeń,
- dodaje i odejmuje w zakresie 10.

Środki dydaktyczne: zdjęcia Warszawy, historyjka obrazkowa (*Wyprawka plastyczna*), rysunki Syrenki, plastelina, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 86, karty pracy, cz. 4, s. 35, 36, 37.

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 86.

Kończenie według wzoru.

2. Zabawa *O którym zdjęciu opowiadam?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia Warszawy. Opowiada o wybranym zdjęciu, a dzieci wskazują to zdjęcie. Potem dzieci opowiadają o wybranych zdjęciach.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI (*przewodnik*, s. 57–58).

II

Historyjka obrazkowa *Warszawska Syrenka* (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci wycinają obrazki historyjki. Słuchają opowiadania nauczyciela i układają obrazki według tego opowiadania. Potem przyklejają obrazki na kartce według wcześniej ułożonej kolejności.

1. Słuchanie opowiadania nauczyciela.

Nad rzeką Wisłą znajdowała się osada rybacka. Mieszkali tam Wars i Sawa. Wars był rybakiem, który łowił ryby w Wiśle. Sawa zajmowała się domem. W Wiśle, obok osady, mieszkała mała Syrenka. Bawiła się blisko brzegu ze swoją przyjaciółką rybką. Znana była flisakom splawiającym drewno Wisłą. Zawsze witali ją radośnie. Pewnego dnia Syrenka postanowiła popłynąć z flisakami do dalekiego morza. Pożegnała Warsa i Sawę i udała się w podróż z flisakami. Gdy z rybką dopłynęły do morza, okazało się, że rybka nie może żyć w słonej, morskiej wodzie. Zrozpaczona Syrenka usiadła na skale i zaczęła płakać. Zobaczyły ją córki króla Bałtyku. Zaprowadziły Syrenkę do swojego ojca, który przerażał swoim wyglądem, swoją postawą królewską. Król wysłuchał Syrenki i postanowił, że jego służby – bałwany morskie – doprowadzą ją do Wisły. Dał jej też tarczę i miecz, żeby nim strzegła miasta, które powstanie z osady rybackiej, gdzie mieszkali Wars i Sawa. Syrenka wróciła do swojej osady. I tak, jak przepowiedział król Bałtyk – z osady powstało piękne, duże miasto, nazwane na cześć założycieli osady Warszawą. Na cześć Syrenki warszawiacy wystawili jej pomnik nad Wisłą i umieścili jej podobiznę w herbie Warszawy.

- Sprawdzanie poprawności ułożenia obrazków historyjki.

2. Opowiadanie historyjki przez dzieci.

Dzieci opowiadają sztafetowo – jedno dziecko mówi do pewnego momentu, a potem, kolejno mówią następne dzieci.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 35.

Rysowanie po śladach rysunku Syrenki. Kolorowanie go. Czytanie zdań. Ocenianie ich wartości logicznej. Zaznaczanie wyniku w odpowiednich miejscach.

4. Wyjaśnienie znaczenia słowa *stolica*.

- Oglądanie zdjęć ważnych zabytków i znanych obiektów stolicy oraz jej herbu.

Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

1. Dodawanie z wykorzystaniem kostek.

Dzieci kolejno rzucają dwiema kostkami, w których zaklejone są ścianki z sześcioma oczkami. Mamy tam cyfry 0. Po wyrzuceniu liczą oczka i układają odpowiednie działanie.

Np. dziecko wyrzuciło na kostkach 5 oczek i 4 oczka. Układa działanie:

$$5 + 4 = 9$$

i je odczytuje.

2. Karty pracy, cz. 4, s. 36, 37.

- Kolorowanie odpowiedniej liczby kwadratów. Liczenie na palcach. Odszukiwanie wśród naklejek odpowiednich znaków i naklejanie ich we właściwych miejscach.
- Liczenie. Naklejanie odpowiednich cyfr. Odczytywanie działań.

Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa w echo melodyczne.

Nauczyciel śpiewa tekst: *Jesteśmy Polakami, mówimy po polsku*, na dowolną melodię, a dzieci powtarzają.

2. Wylepianie rysunku Syrenki plasteliną.

Zabawa ruchowa *Usłyszeć imię i zatrzymać się* (przewodnik, s. 64).

Dzień 5. Polska w Unii Europejskiej

Cele główne:

- zapoznanie z Unią Europejską (należące państwa, flaga, znaczenie dla Polski),
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, że Polska należy do Unii Europejskiej,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach.

Środki dydaktyczne: mapa Europy, wyrazy, napis *Europa*, mała flaga Polski, mała flaga UE, gotowe spody do pizzy, produkty do wykonania pizzy, blaszki, papier do pieczenia, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 87, karty pracy, cz. 4, s. 38, 39.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie mapy Europy, wskazywanie na niej Polski; słuchanie, odczytanych przez nauczyciela, nazw sąsiadów Polski.

2. Czytanie wyrazów; ilustrowanie tego, co przedstawiają.

Dzieci losują wyrazy przygotowane przez nauczyciela. Naklejają je na kartce i rysują to, czego nazwę otrzymały.

Przykładowe wyrazy: **flaga, lokomotywa, farby, herbata, hamak, żyrafa, zubr, jagody, sałata, tulipany, figury, garaż, krokodyl, cytryna, leżak, wagony...**

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXI (przewodnik, s. 57–58).

II

☞ *Wokół Unii Europejskiej* – ćwiczenia i zabawy.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 38.

- Słuchanie nazw państw należących do UE. Oglądanie zdjęć z wybranych państw UE. Kolorowanie ramek zdjęć.
- Oglądanie flagi UE. Omawianie jej wyglądu.
- Kolorowanie flagi UE.

2. Czytanie wyrazu **Europa**.

- Umieszczenie napisu pod mapą Europy, którą nauczyciel zawiesił na tablicy.
- Zaznaczanie Polski na mapie Europy poprzez umieszczenie flagi Polski w odpowiednim miejscu.

☞ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Podróż po Europie*.

Nauczyciel pokazuje na przemian dwie flagi: Polski i Unii Europejskiej. Kiedy pokaże flagę Polski, dzieci swobodnie biegają po sali. Kiedy pokaże flagę UE, łączą się w kiluosobowe rzędy – pociągi – i dalej podróżują.

3. Karta pracy, cz. 3, s. 39.

Rozwiązywanie krzyżówki – naklejanie liter tworzących nazwy obrazków (naklejki). Odczytanie hasła. Czytanie co trzeciej litery, zaczynając od pierwszej; określanie, z czego słyną wymienione kraje.

☞ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVI (*przewodnik*, s. 51–52).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę liczę*, s. 87.

Oglądanie flag wybranych krajów Unii Europejskiej. Wskazywanie flagi Polski. Liczenie flag, porównywanie ich liczby. Wpisywanie odpowiednich liczb i znaków.

2. Wykonanie na podwieczorek pizzy na gotowym spodzie (wcześniej przygotowanym przez kucharkę).

- Krótka rozmowa na temat pizzy.
 - Z jakiego kraju pochodzi to danie?
 - Z czego się je wykonuje?
 - Jaką pizzę lubicie?
- Mycie rąk, zakładanie fartuszków przez dzieci.
- Oglądanie przygotowanych produktów.

Nauczyciel przygotował na talerzach pokrojone: wędlinę, szynkę, pomidory, ananasy, ogórki kiszane, szczypiorek oraz starty ser żółty i keczup.

• Wykonanie pizzy.

Dzieci dostają upieczone ciasto (np. w kształcie koła o średnicy 15 cm). Smarują je keczupem i nakładają wybrane dodatki. Na koniec dodają starty żółty ser.

Nauczyciel kładzie gotowe placki na blaszkach wyłożonych papierem do pieczenia, z podpisanymi miejscami.

Dzieci porządkują z nauczycielem miejsca pracy.

- Wspólna degustacja przygotowanej pizzy przez dzieci w ramach podwieczorku.

Tydzień III: Łąka wiosną

Dzień 1. Motyle – latające kwiaty

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada o rozwoju motyla (na podstawie obrazków)
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach metodą R. Labana.

Środki dydaktyczne: wiersz I. R. Salach *Łąka*, obrazki, zdjęcia przedstawiające łąkę, paski bi-buły, nagrania melodii: spokojnej, skocznej, marszowej, książka, s. 76, 77, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 88.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie obrazków, zdjęć przedstawiających łąkę.

- Nazywanie zwierząt i roślin.
- Dzielienie nazw na sylaby i na głoski.

2. Układanie zdań na temat łąki ze zdjęcia, obrazka.

3. Zabawa *Grasz w zielone?*

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze zatrzymują się i podchodzą do najbliższej osoby, pytając: *Grasz w zielone?* Osoba ta odpowiada: *Gram*. Potem pokazuje w swojej garderobie coś, co jest zielone, i mówi: *I zielone mam*. Jeżeli nie ma nic zielonego, to pyta partnera: *Grasz w zielone?* Itd. Pojawiające się dźwięki tamburynu znowu zapraszają do ruchu.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII (według M. Markowskiej).

- Zabawa *Dzięcioły na drzewie*.

Dzieci biegają w dowolnych kierunkach po sali, trzymając ramiona wyciągnięte w bok – naśladują ruchy skrzydeł dzięcioła. Na hasło: *Dzięcioły na drzewie*, zatrzymują się, podnoszą dłonie na wysokość klatki piersiowej i uderzają palcami jednej dłoni w otwartą drugą dłoń, w rytmie wystukiwanym przez nauczyciela na bębenku – *dzięcioły stukają w drzewo*. Gdy bębenek milknie, dzieci biegają po sali – *dzięcioły fruwać i szukają kolejnego drzewa*.

- Zabawa *Zwiędłe kwiatki*.

Dzieci znajdują się w dowolnych miejscach w sali, w przysiadzie, ramiona mają swobodnie zwieszane wzdłuż tułowia, głowy pochylone – naśladują zwiędłe kwiatki. Wybrane dziecko przemieszcza się pomiędzy dziećmi i naśladuje podlewanie kwiatów wodą z konewki. Przy każdym kwiatku powtarza słowa rymowanki:

Ja ci wody dam, a ty, kwiatku, wstań.

Podlany kwiatek wstaje. Dziecko powoli podnosi się do stania, na końcu unosi ramiona w górę. Gdy wszystkie dzieci stoją, radośnie kołyszą ramionami na boki i mówią słowa rymowanki:

Woda, woda sił nam doda.

- Zabawa *Zwierzęta – do domu!*

Nauczyciel stoi po jednej stronie sali, dzieci – po drugiej. Gdy dzieci usłyszą hasło: *Żabki – do domu!* – w pozycji na czworakach zbliżają się do nauczyciela. Nauczyciel przechodzi w inne miejsce sali i przywołuje kolejno: *zające, wróbelki, pieski*. Dzieci zmiierzają do nauczyciela, naśladując ruchy wymienionych zwierząt.

- Zabawa *Spacer bocianów*.
Dzieci chodzą po sali, wysoko unosząc kolana, ramiona mają wyciągnięte w bok. Na sygnał – dźwięki tamburynu, zatrzymują się, stają na jednej nodze i starają się utrzymać równowagę. Stojąc, naśladują głos bociana. Mówią: *Kle, kle, kle*.
- Marsz po kole przy śpiewie piosenki o tematyce wiosennej.

II

☐ Słuchanie wiersza I. R. Salach *Łąka*.

1. Zabawa rytmiczna *Na zielonej łące*.

Dzieci mówią za nauczycielem tekst rymowanki i naśladują malowanie roślin na łące.

*Na zielonej łące wiosna już nastąpiła,
trawy oraz kwiaty pędzlem malowała.*

Potem maszerują po obwodzie koła parami, w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze odwracają się twarzami do siebie i rytmicznie mówią rymowankę, klaszcząc naprzemiennie: raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

Zielona łąka w barwach tonie, piękne motyle lecą do niej.

2. Ćwiczenia w książce, s. 76.

- Słuchanie wiersza.
- Rozmowa na temat wiersza.
- Wymieńcie nazwy mieszkańców łąki.
- Kto wydał bal na łące?
- Odszukiwanie i nazywanie zwierząt na obrazku.

🎧 Zabawa muzyczno-ruchowa *Taniec motyli*.

Dzieci poruszają się po sali przy nagraniu spokojnej melodii, naśladując taniec motyli nad łąką.

3. Słuchanie ciekawostek o motylach.

Motyle, inaczej łuskoskrzydłe, to uskrzydłone owady.

Dzielimy je ze względu na wygląd i porę lotu na:

- motyle *dzienne*
- *ćmy*.

Dzielimy je też ze względu na rozmiar na:

- motyle *większe*
- motyle *mniejsze*.

Motyle są drugą pod względem liczebności grupą owadów (pierwszą są chrząszcze). Na świecie występuje około 150 tysięcy motyli, w Polsce – ponad 3 tysiące.

Zbudowane są z głowy (na której znajdują się oczy, czułki, aparat gębowy), tułowia i odwłoka.

Na tułowiu znajdują się trzy pary odnóży.

Motyle żyją od kilku godzin do kilku miesięcy.

Przykładowe nazwy: paż królowej, paż żeglarz, niepylak Apollo, rusalka admirał, rusalka żałobnik, mieniak tęczęwiec, rusalka pawik, rusalka pokrzywnik, czerwonończyk dukacik, modraszek Arion...

🎧 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle i kwiaty*.

Dzieci – *motyle* – otrzymują szarfy w czterech kolorach. Z szarf w takich samych kolorach nauczyciel układa na podłodze kwiaty. Dzieci poruszają się między szarfami – *kwiatami* – w rytm tamburynu. Na przerwę w grze przykucają na *kwiatku* w takim samym kolorze, w jakim jest szarfa.

4. Ćwiczenia w książce, s. 77.

Oglądanie obrazków. Opowiadanie, jak rozwija się motyl. Podawanie zapamiętanych nazw motyli.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV (metodą R. Labana).

Pomoce: paski kolorowej bibuły.

- *Zgodnie z muzyką* – dzieci maszerują po obwodzie koła na palcach, kiedy nagranie muzyki jest głośne, a w przysiadzie, kiedy nagranie muzyki jest ciche. W czasie marszu nauczyciel rozdaje dzieciom złożone paski bibuły.
- *Tańczące bibułki* – przy nagraniu dowolnej muzyki dzieci swobodnie tańczą i poruszają paskami bibuły trzymanymi najpierw w prawej, a potem w lewej ręce. Podczas przerwy w grze przykucają i układają na podłodze z bibułki dowolne kształty.
- *Po kole* – układają na podłodze koła z bibułki i skaczą dookoła nich obunóż, w jedną i w drugą stronę.
- *Powitania bibułką* – dotykają bibułką różnych części ciała wymienianych przez nauczyciela.
- *Jak najwyżej* – wyrzucają bibułkę do góry, obserwują jej opadanie, i łapią ją tuż nad podłogą.
- *Sprytne palce* – chwytają palcami stopy bibułkę leżącą na podłodze i podają ją sobie do rąk.
- *Pszczółki i niedźwiedzie* – nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy – *pszczółki* i *niedźwiedzie*. *Pszczółki* znajdują się po jednej stronie sali i pilnują w *ulu miodu*. *Niedźwiedzie*, znajdujące się po drugiej stronie sali, skradają się na czworakach, żeby *zabrać miód*. Na mocne uderzenie w bębenek *pszczółki ruszają do ataku na niedźwiedzie* – biegną w ich kierunku, wymachując bibułkami, a *niedźwiedzie* uciekają na swoją część sali. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do *powrotu pszczół do ula*. Przy powtórzeniu zabawy dzieci zamieniają się rolami.
- *Rysujemy ósemkę* – dzieci przekładają bibułkę z ręki do ręki na kształt ósemki pomiędzy rozstawionymi nogami.
- *Lustro* – jedno z dzieci z pary jest lustrem, które odbija ruchy partnera, naśladując je.
- *Wiatr i wiaterek* – dzieci dmuchają na paski bibuły z większym i z mniejszym natężeniem.
- *Latające owady* – zgniatają bibułkę w kulkę, rzucają przed siebie i podążają jej śladem. Na koniec wrzucają kulkę do obręczy, którą przygotował nauczyciel.
- *Marsz z muzyką* – rytmicznie maszerują dookoła sali przy nagraniu marszowej melodii. Podczas przerwy w grze przykucają i wyskakują w górę.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 88.

Kolorowanie rysunku o tematyce wiosennej.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle i kwiaty* (*przewodnik*, s. 68).

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

Dzień 2. Czytamy o wiosnie

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta wyrazy i proste teksty,
- tworzy obrazek łąki wiosną poprzez rozdmuchiwanie farby i odbijanie palców maczanych w farbie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosna na łące*, szarfy w trzech kolorach, obrazek łąki wiosną, kolorowe krążki, farby plakatowe, rurki do napojów, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 89, karty pracy, cz. 4, s. 40, 41, 42, 43, 44.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 89.

Oglądanie zdjęć. Odszukiwanie wśród naklejek wyrazów – nazw zwierząt i roślin przedstawionych na zdjęciach. Naklejanie ich pod odpowiednimi zdjęciami. Rysowanie po śladzie rysunku trawy, kolorowanie rysunku.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII (*przewodnik*, s. 67–68).

II

Łąka wiosną – ćwiczenia w czytaniu.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Czarodziejska łąka*.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy: bociany, żaby i osy. Każda z grup jest oznaczona innym kolorem szarfy, np. *bociany* – czerwonym, *żaby* – zielonym, a *osy* – żółtym. *Zwierzęta* trwają w bezruchu na *zaczarowanej łące*, dopóki nauczyciel nie uderzy w trójkąt i nie pokaże odpowiedniego napisu (*kle, kle, kle; kum, kum, kum; bzy, bzy, bzy*). Wtedy zostaje *odczarowana* jedna grupa (lub więcej grup), która zaczyna zachowywać się w odpowiedni dla siebie sposób. Dźwięk trójkąta *zaczarowuje zwierzęta* – i zabawa toczy się dalej.

1. Karty pracy, cz. 4, s. 40, 41.

- Oglądanie obrazka przedstawiającego łąkę w maju. Opowiadanie o nim.
- Co przedstawia obrazek?
- Co znajduje się na łące?
- Jakie zwierzęta znajdują się na łące?
- Podział na sylaby i na głoski nazw: *mak, żaby, osy, motyle, trawa, stokrotka*.
- Układanie zdań na temat obrazka.

Np.

Po łące chodzi bocian.

Na łące kwitną maki, jaskry i stokrotki.

Nad kwiatami fruwiąją kolorowe motyle.

- Liczenie słów w ułożonych zdaniach. (4, 7, 5)
- Czytanie wyrazów umieszczonych na dole kart. Wskazywanie na obrazku roślin i zwierząt, których nazwy odczytano.
- Odszukiwanie wśród naklejek obrazków zwierząt i roślin. Naklejanie ich na odpowiednie cienie.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Owady na kwiatkach*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze 4 krążki lub 5 krążków w kolorach żółtym, czerwonym lub niebieskim. Na krążkach umieszcza kartoniki z cyframi. Suma liczb na krążkach powinna się równać liczbie dzieci. Krążki imitują kwiaty na łące. Dzieci to różne *owady, które fruwią nad łąką*. Na dźwięk trójkąta *zmęczone owady przysiadają wokół kwiatów*. Liczba dzieci przy *kwiatku* musi się równać cyfrze umieszczonej na krążku.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 42.

Łączenie sylab znajdujących się na rysunku drogi biegnącej od drugiego i od trzeciego dziecka. Kolorowanie dróg tych dzieci. Na końcu łączenie pozostałych sylab na drodze pierwszego dziecka, którego droga przecina się z pozostałymi drogami. Odczytanie tych nazw. Odszukanie wśród naklejek zdjęć zwierząt, których nazwy powstały. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach. Rysowanie po śladzie drogi motyla lecącego do stokrotki.

Kolorowa łąka – rozdmuchiwanie kropli farb i odbijanie palców maczanych w farbie.

1. Dowolny taniec przy piosence *Wiosna na łące* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

3. Karta pracy, cz. 4, s. 44.

Łączenie pętli z obrazkami z właściwymi zapisami działań matematycznych. Wpisywanie odpowiednich liczb – wyników dodawania.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Owady na kwiatkach* (przewodnik, s. 70).

Dzień 3. Łąka wiosną

Cele główne:

- umuzykalnianie dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- reaguje odpowiednim ruchem na wysokość dźwięków,
- uczestniczy w ćwiczeniach ogólnorozwojowych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosna na łące*, instrumenty perkusyjne, wyrazy, karty pracy, cz. 4, s. 45, 46, 47.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 45.

Rozwiązywanie krzyżówki – nazywanie obrazków, odszukiwanie wśród naklejek liter tworzących nazwy obrazków. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach. Odczytanie hasła.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII (przewodnik, s. 67–68).

II

 Zabawy przy piosence *Wiosna na łące*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

- Na dźwięk talerzy dzieci wykonują przysiad, trzymając się za ręce (plecy proste).
- Na dźwięk trójkąta wspinają się na palce, unosząc podane ręce do góry.
- Na dźwięk kołatki podskakują w zamkniętych kółeczkach.

2. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 70–71).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- O czym opowiada piosenka?
- Kto cieszył się z tego, że jest wiosna?

4. Zabawa *Pszczółki, żaby i motyle*.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy: pszczoły, żaby i motyle. Dzieci – *pszczółki* – biorą żółte szarfy, *żaby* – zielone, a *motyle* – niebieskie. Przy nagraniu melodii piosenki w violinie *fruwają nad łąką motyle*, w basie – *skaczą po łące żaby*, a przy średnich dźwiękach – *fruwają pszczoły*.

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Zabawa przy piosence.

Dzieci dobierają się w pary i przy zwrotkach tańczą, a przy refrenie wyklaskują rytm.

7. Spacer po kole przy wspólnym śpiewie I zwrotki piosenki i refrenu (pozostałe zwrotki śpiewa nauczyciel).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV (przewodnik, s. 69).

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 46.

Oglądanie zdjęć owadów. Nazywanie ich. Kolorowanie rysunków.

2. Układanie zdań z przygotowanymi przez nauczyciela wyrazami.
Nauczyciel umieszcza na tablicy wyrazy. Dzieci je czytają. Ich zadaniem jest ułożenie zdań z przynajmniej dwoma wyrazami z tablicy.
Przykładowe wyrazy: **żaba, rumianek, maki, stokrotka, osa, motyl, trawa, słonko, kret, biedronka...**
3. Nauka II zwrotki piosenki *Wiosna na łące* (przewodnik, s. 70–71).
4. Karta pracy, cz. 4, s. 47.
Kolorowanie rysunku według kodu.

Dzień 4. Biedronka

Cele główne:

- zapoznanie z monetami i banknotami o niskich nominałach,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa monety i banknoty o niskich nominałach,
- wykonuje papierową biedronkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wiosna na łące*, napisy związane z łąką (*Wyprawka plastyczna*), nożyczki, klej, *Wyprawka plastyczna* nr 20, karty pracy, cz. 4, s. 48, 49, książka, s. 78, 79.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia oddechowe – mówienie na jednym wydechu tekstu:
*Często zwierząt nie widzimy,
bo barwą się do miejsca pobytu upodobniły.*
 2. Rozmowa na temat barwy ochronnej.
 - Co to jest barwa ochronna?
 - Które zwierzęta upodabniają się do otoczenia – te bezbronne czy drapieżniki?
 3. Ćwiczenia w książce, s. 78.
Oglądanie zdjęć zwierząt przystosowujących swój wygląd do środowiska, w którym żyją.
- Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII (*przewodnik*, s. 67–68).

II

- Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, i banknotem o nominale 10 zł.
1. Odczytywanie umieszczonych na tablicy wyrazów: **bankier, banknoty, bankomat**.
 - Kim jest bankier? Czym się zajmuje?
 - Do czego służy bankomat?
 - Co to są banknoty?
 - Wyodrębnienie wspólnego wyrazu z wyrazów umieszczonych na tablicy (**bank**).
 2. Rozmowa na temat banku.
 - Co to jest bank?
 - Czy jest potrzebny? Dlaczego?
 - Kto pracuje w banku?
 - Co powinni umieć ludzie pracujący w banku?
 3. Zabawa *Kto nadaje się na bankiera?*
Nauczyciel ma kartoniki z działaniami bez zapisanych wyników. Pokazuje je kolejno, a dzieci liczą na palcach i podają wyniki. Np.
 $2 + 8 = \dots$, $3 + 6 = \dots$, $4 + 6 = \dots$, $5 + 5 = \dots$, $2 + 7 = \dots$

4. Rozpoznawanie i nazywanie nominałów monet.
Nauczyciel umieszcza na tablicy po dwie sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. Dzieci nazywają przedstawione monety.
- Układają z liter napis: **To monety.**
5. Rozpoznawanie banknotu.
Nauczyciel mówi, że pieniądze drukowane na specjalnym papierze nazywamy banknotami. Mamy banknoty o nominałach: 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 200 zł, 500 zł. (Nauczyciel pokazuje sylwety banknotów).
Dzieci oglądają banknot 10-złotowy pod światło.
- Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę banknotu 10-złotowego. Dzieci układają napis: **To banknot.**
6. Podział liczby 10 na składniki, z wykorzystaniem sylwet monet.
Dzieci układają na tablicy sylwety monet w różnych wariantach tak, aby dawały 10 zł.
- 5 zł 5 zł
2 zł 2 zł 2 zł 2 zł 2 zł
1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 5 zł
1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł
2 zł 2 zł 1 zł 2 zł 2 zł 1 zł
2 zł 2 zł 1 zł 5 zł
7. Zabawa własnymi, wykonanymi samodzielnie, sylwetami pieniędzy.
Dzieci dostają papierowe koła wielkości poznanych monet i prostokąty wielkości poznanego banknotu. Piszą na nich liczby odpowiadające ich nominałom.
Nauczyciel przygotowuje sklep z zabawkami. Przy każdym towarze jest umieszczona cena. Nauczyciel, sam lub z dzieckiem, obsługuje klientów.
8. Karty pracy, cz. 4, s. 48, 49.
- Oglądanie zdjęć monet i banknotów. Czytanie napisów.
 - Liczenie pieniędzy na zdjęciach. Odszukiwanie wśród naklejek zdjęć monet lub banknotu i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.
 - Rozmianie pieniędzy na drobniejsze – odszukanie wśród naklejek zdjęć monet i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.
- Wykonanie pracy plastycznej *Biedronka (Wyprawka plastyczna)*.
1. Czytanie tekstu, który nauczyciel umieścił na tablicy.
Biedronki to owady. W Polsce spotykamy biedronki dwukropki i siedmiokropki. Każdy ogrodnik wie, że biedronka jest pomocnym mu owadem.
2. Słuchanie ciekawostek na temat biedronek.
Biedronki to pospolita nazwa chrząszczy z rodziny biedronkowatych. Są to pożyteczne owady: zjadają szkodniki roślin – mszyce, czerwce, gąsienice...
3. Zabawy matematyczne z biedronkami.
Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę kwiatu. Sam trzyma powiększoną sylwetę biedronki. Układa ją względem kwiatu, a dzieci określają jej położenie. Np. *po prawej stronie kwiatka, na kwiatku, nad kwiatkiem, po lewej stronie kwiatka...*
Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki kwiatków z różną liczbą biedronek, które siedzą na nich, chodzą po listkach czy po łodydze. Dzieci liczą biedronki i umieszczają pod obrazkami odpowiednie liczby.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Czarodziejska łąka (przewodnik, s. 70)*.
4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (*Wyprawka plastyczna* nr 20).
Dzieci dostają kartki z narysowanymi elementami.

Wycinają elementy.

Zaginają je i przyklejają według wzoru.

Nakleją kropki na skrzydełkach biedronki.

5. Wykonanie prac przez dzieci.
6. Udekorowanie biedronkami sali zajęć.
7. Porządkowanie miejsc pracy.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Ilustrowanie napisów: **żaba, biedronka, jaskier, stokrotka, konik polny** (*Wyprawka plastyczna*).
Dzieci wycinają kartoniki z wyrazami i przyklejają je na kartkach tak, żeby mogły je zilustrować.

2. Nauka II zwrotki piosenki *Wiosna na łące* (*przewodnik*, s. 70–71).

• Dowolny taniec przy piosence.

3. Ćwiczenia w książce, s. 79.

- Picie przez dzieci herbatki, np. rumiankowej. Dzielenie się wrażeniami smakowymi po wypiciu herbatki.
- Oglądanie zapakowanych tabletek, w skład których wchodzi zioła (np. raphacholin, essentielle max, espumisan...).
- Oglądanie opakowań po kremach (np. rumiankowym), szamponach (np. pokrzywowym)...
- Oglądanie zdjęć roślin zielnych, słuchanie ich nazw: *pokrzywa, rumianek, krwawnik, mniszek lekarski, dziurawiec*.
- Czytanie z nauczycielem krótkiego tekstu.

Dzień 5. Wycieczka na łąkę

Cel główny:

– zapoznanie ze środowiskiem przyrodniczym – łąką.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– obserwuje owady, ogląda kwiaty i bawi się na łące.

Środki dydaktyczne: lupy, koszyczki, koce, piłki, skakanki, atlasy roślin łąkowych.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat wycieczki.

- Gdzie jedziemy na wycieczkę?
- Co możemy zobaczyć na wycieczce?
- Co powinniśmy ze sobą wziąć?
- Jak należy zachowywać się na łące?

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXII (*przewodnik*, s. 67–68).

II

 Wycieczka na łąkę.

1. Zapoznanie z celem wycieczki.

- Zapoznanie ze środowiskiem przyrodniczym, jakim jest łąka.
 - Dostrzeganie małych zwierząt żyjących na łące, podawanie ich nazw.
 - Zwracanie uwagi na kolorystykę łąki, której nadają barwę trawa i kwiaty.
 - Zauważanie walorów relaksacyjnych łąki.
2. Przypomnienie o odpowiednim zachowaniu się w autokarze i na łące.
3. Wyjazd na łąkę.

4. Obserwacje, zabawy i relaks na łące.
 - Obserwowanie przez lupę owadów, przyglądanie się roślinom. Słuchanie nazw roślin zielnych podawanych przez nauczyciela.
 - Wsłuchiwanie się w odgłosy łąki (leżąc, nie rozmawiając, najlepiej z zamkniętymi oczami).
 - Zrywanie kwiatów i traw i zabranie ich do przedszkola, do kąpki przyrody.
 - Uczestniczenie w zabawach – granie w piłkę, badminton, w ciuciubabkę, wyścigi w workach, turlanie się po trawie, oglądanie chmur i porównywanie ich do znanych przedmiotów, postaci, bieganie do wyznaczonego miejsca, wyszukiwanie roślin, których nazwy podaje nauczyciel...
5. Spożycie drugiego śniadania. Posprzątanie po posiłku (zebranie śmieci do worków).
6. Powrót do przedszkola.

III

1. Dzielenie się wrażeniami z wycieczki.
 - Czy podobało się wam na wycieczce?
 - Co podobało się wam najbardziej?
 - Wymieńcie cechy charakterystyczne łąki.
2. Umieszczenie przyniesionych kwiatów i traw w kąpki przyrody.

Tydzień IV: Moi rodzice

Dzień 1. Moja mamusia

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta proste teksty,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Tango dla mamy*, *Magiczna wróżka*, wiersz L. Marjańskiej *Jak rysować tatę*, litery, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 90, 91, karty pracy, cz. 4, s. 50, 51.

Przebieg dnia

I

1. Dowolny taniec przy piosence *Tango dla mamy* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Bar-dzo wcze-śnie wsta-je ma - ma, jesz-cze słoń - ce moc - no śpi. Ci - cho krzą-ta się po do - mu,

gdy my ma - my słod-kie sny. Tyl - ko za - pach świe-żej ka - wy nie chce dłu - żej dać mi spać,

bu-dzik dzwo-ni z ca-lej siły, a więc po - ra wstać. Ko - cha - na ma - mo,
nie mo-że-my żyć bez cie - bie, je-steś jak słoń-ce na nie - bie, bez któ-re-go gi-nie
świat. Ko - cha - na ma - mo, my tak bar-dzo cię ko-cha - my,
nie mo-że-my żyć bez ma - my, więc na za-wsze z na-mi bądź. Bo tyl - ko
ma - ma zna naj-czul-sze w świe-cie sło - wa i tyl - ko ma - ma
nam wy-ba-czyć jest go-to - wa. Ko - cha - na ma - mo, przyj-mij od nas dziś ży-
cze - nia: stu lat w zdro-wiu i speł-nie-nia wszy-stkich ma-rzeń ży-czę ci.

I. *Bardzo wczesnie wstaje mama, jeszcze słońce mocno śpi.
Cicho krząta się po domu, gdy my mamy słodkie sny.
Tylko zapach świeżej kawy nie chce dłużej dać mi spać,
budzik dzwoni z całej siły, a więc pora wstać.*

Ref.: *Kochana mamo, nie możemy żyć bez ciebie,
jesteś jak słońce na niebie, bez którego ginie świat.
Kochana mamo, my tak bardzo cię kochamy,
nie możemy żyć bez mamy, więc na zawsze z nami bądź.*

II. *Bo tylko mama zna najczulsze w świecie słowa
i tylko mama nam wybaczyć jest gotowa.
Kochana mamo, przyjmij od nas dziś życzenia:
stu lat w zdrowiu i spełnienia wszystkich marzeń życzę ci.*

Ref.: *Kochana mamo...*

III. *Tak niedawno do przedszkola prowadziłaś, mamo, mnie,
teraz przyszedł czas na szkołę, każdy dobrze o tym wie.
Zegar bije co godzinę, szybko mija dzień za dniem
i choć jestem coraz starszy, bardzo kocham cię.*

Ref.: *Kochana mamo...*

- O kim była piosenka?
- Czy wasze mamy są takie same?

2. Karta pracy, cz. 4, s. 50.

Nauka rymowanki z pomocą nauczyciela. Czytanie wypowiedzenia umieszczonego na górze ramki i wyrazu na dole. Pisanie swojego imienia po wyrazie **ja**. Rysowanie po śladach serduшек. Rysowanie portretów – mamy i taty.

3. Słuchanie wiersza L. Marjańskiej *Jak rysować tatę*.

*Tatę wielkiego rysować trzeba,
choćbyś rysować miał cały dzień.
Niech jak szczyt góry sięga do nieba,
niech jak dąb rzuca ogromny cień.*

*Tata podobny jest do olbrzyma,
co na ramionach cały dom trzyma.
A że jest droższy ci od skarbu,
namaluj tatę złotą farbą.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Tworzymy koło*.
Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu – marsz, bieg, podskoki. Podczas przerwy w grze podają sobie ręce, tworząc koło, i siadają skrzyżnie. Pojawienie się dźwięków tamburynu jest sygnałem do ponownego ruchu.
- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Dzieci rosną*.
Na hasło *Małe dzieci* – wszystkie dzieci wykonują przysiad, a gdy usłyszą hasło *Dzieci rosną* – powoli prostują się, aż do wspięcia na palce.
- Skłony *Witamy gości*.
Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze wykonują fantazyjny ukłon na powitanie odwiedzających je gości.
- Zabawa z elementem skoku – *Dzieci – do przedszkola*.
Dzieci swobodnie maszerują po sali w różnych kierunkach. Na hasło *Dzieci – do przedszkola*, skokami z nogi na nogę przemieszczają się do wyznaczonego miejsca i siadają skrzyżnie.
- Zabawa uspokajająca – *Mały świat*.
Dzieci rytmicznie maszerują dookoła koła i powtarzają rymowankę: *Tata, mama, siostra, brat* (na każde słowo jedno klaśnięcie) *i ja* (zatrzymanie i wskazanie na siebie) – *to mój mały świat* (obróć wokół własnej osi).

II

 Moja mamusia – ćwiczenia w czytaniu.

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 90.

- Nauka rymowanki fragmentami, metodą ze słuchu.
- Rozmowa na temat rymowanki.
- Czyje święto się zbliża?
- Co mają dzieci dla mamusi według słów rymowanki?
- Układanie z liter przygotowanych przez nauczyciela tekstu: Dla mojej mamusi; przyklejanie go pod rymowanką.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 91.

Czytanie przez pary dzieci dialogu z kolegą lub koleżanką.

3. Dowolny taniec przy piosence *Magiczna wróżka* (sł. i muz. K. Gowik).

Mo - ja ma - ma lu - bi ma - rzyć, pły - nąć nad chmu - ra - mi,
 rzu - cać mi pro - my - ki sło - Ńca w dół. Mo - ja ma - ma za - wsze bły - szczy
 u - śmie - cha - mi, kie - dy py - szny o - biad sta - wia mi na stół. Mo - ja
 ma - ma za - wsze wszys - tko do - brze wie! Mo - ja ma - ma fru - wa - ła dziś z pta -
 ka - mi. Cie - mne chmu - ry zmio - tła gdzieś, ja nie wiem gdzie, nie wiem gdzie. Mo - ja
 ma - ma za - wsze wszys - tko do - brze wie! Mo - ja ma - ma mia - ła dzi - siaj do - bry
 dzień, mo - ja ma - gicz - na wróż - ka z her - ba - tą do łóż - ka. Naj - pięk -
 niej - sza ma - ma, to się prze - cież wie, to się wie! Mo - ja
 ma - ma mia - ła dzi - siaj do - bry dzień!

- I. *Moja mama lubi marzyć, płynąć nad chmurami,
 rzucać mi promyki słońca w dół.
 Moja mama zawsze błyszczy uśmiechami,
 kiedy pyszny obiad stawia mi na stół.*

Ref.: *Moja mama zawsze wszystko dobrze wie!
 Moja mama fruwała dziś z ptakami.
 Ciemne chmury zmiotła gdzieś,
 ja nie wiem gdzie, nie wiem gdzie.
 Moja mama zawsze wszystko dobrze wie!
 Moja mama miała dzisiaj dobry dzień,
 moja magiczna wróżka z herbatą x do łóżka.*

*Najpiękniejsza mama, to się przecież wie, to się wie!
Moja mama miała dzisiaj dobry dzień!*

- II. *Moja mama lubi kwiaty, kocha leśne wróżki.
Podsluchuje, o czym szepcze wiatr;
a wieczorem, kiedy sobie leżę w łóżku,
opowiada, co pan żuk na obiad jadł.*

Ref.: *Moja mama...*

- III. *Kocham bardzo moją mamę i jej wszystkie czary,
bajki śmieszki i całusów moc.
To są dla mnie bardzo ważne, wielkie dary,
śpiewam mamie tę piosenkę w dzień i w noc.*

Ref.: *Moja mama...*

- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV (przewodnik, s. 69).
 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Rozmowa na temat rodziców.
 - Jakie imiona mają rodzice? Ile mają lat?
 - Co lubią robić? Czego nie lubią robić?
2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

*Mama, tata, siostra, brat –
to mój cały świat!*

Mówienie rymowanki z różnymi emocjami: ze złością, radością, smutkiem i ze strachem.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 51.
 - Czytanie tekstu o zawodach rodziców Lenki.
 - Podawanie nazw zawodów wykonywanych przez rodziców dzieci. Rysowanie rodziców w pracy.
 - Rysowanie po śladach rysunków serduszek bez odrywania kredki od kartki.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jak nasi rodzice*.
Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Na hasło *Tak jak mama* – naśladową czynności wykonywane przez mamę. Na hasło *Tak jak tata* – naśladową czynności wykonywane w domu przez tatę.
4. Nauka I i II zwrotki piosenki *Tango dla mamy* (przewodnik, s. 76–77).

Dzień 2. Pomagamy w domu

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat pomagania w pracach domowych,
- wykonuje pudełeczko dla mamy.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Gdzie jest tata?*, *Dziękuję, mamo*, *Wyprawka plastyczna* – rozsypanka wyrazowa, *Wyprawka plastyczna* nr 21, książka, s. 80, 81, karty pracy, cz. 4, s. 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie piosenki *Gdzie jest tata?* (sł. i muz. K. Gowik).

„Gdzie jest ta - ta?” - py - ta brat. „Gdzie jest ta - ta?” - py - ta sio - stra. „Gdzie jest ta - ta?” - py - tam ja, a od - po - wiedź znam już sam. Ta - ta w pra - cy jest, ta - ta w pra - cy jest, bo pra - cu - je ca - łą dniewie. A ja wy - ślę mu za - raz s - m - s, że po - ba - wić już się z nim chcę. Mu - szę cze - kać do so - bo - ty, wte - dy z ta - tą ma - my swój czas na za - ba - wy i na pso - ty to so - bo - ta jest w sam raz. Mu - szę las, byś - my w świat swój po - le - cie - li to nie - dzie - la jest w sam raz.

- I. „Gdzie jest tata?” - pyta brat.
„Gdzie jest tata?” - pyta siostra.
„Gdzie jest tata?” - pytam ja,
a odpowiedź znam już sam.
Tata w pracy jest, tata w pracy jest,
bo pracuje całe dni.
A ja wyślę mu zaraz sms,
że pobawić już się z nim chcę.

Ref.: *Muszę czekać do soboty, wtedy z tatą mamy swój czas
na zabawy i na psoty to sobota jest w sam raz.
Muszę czekać do niedzieli na rowery, spacer i las,
byśmy w świat swój polecieć to niedziela jest w sam raz.*

- II. *Kiedy tata chwilę ma,
rozmawiamy w internecie.
Tata dobrze wie,
że z nim wszystko robić chcę.
Kiedy w pracy jest, kiedy w pracy jest,
gdy pracuje całe dni,*

to wysyłam mu wtedy myśli swe,
by już wrócił i spotkał mnie!

Ref.: Muszę czekać...

2. Rozmowa na temat pracy taty.
 - Czy wasz tata też pracuje całe dni?
 - Co robicie z tatą, gdy ma czas?
 - Czy mama też długo pracuje?
 - Co robicie z mamą i tatą, gdy mają wolny czas?
3. Indywidualna nauka piosenki *Gdzie jest tata?* (trzy osoby) oraz wspólna nauka refrenu (*przewodnik*, s. 81–82).
4. Karta pracy, cz. 4, s. 52.

Czytanie tekstu na temat wspólnego spędzania wolnego czasu. Rysowanie, jak dzieci spędzają wolny czas ze swymi rodzicami.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII (*przewodnik*, s. 78).

II

 Nasze domowe obowiązki – rozmowa na temat pomagania w domowych pracach.

1. Ćwiczenia w książce, s. 80.

- Czytanie nazw czynności, jakie w domu wykonuje mama, jakie tata, a jakie – dziecko.
- Wypowiedzi dzieci na temat czynności, jakie wykonują w domu w ramach swoich obowiązków. Dzieci kolejno podają nazwy czynności wykonywanych przez nie w domu, starając się nie powielać odpowiedzi kolegów.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Pomagam mamie i tacie*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu (marsz, bieg, podskoki).

Na hasło *Pomagam mamie i tacie*, naśladowują czynności, jakie wykonują, pomagając rodzicom.

2. Ćwiczenia w książce, s. 81.

Liczenie, ile tulipanów kupiła Lena, ile gerber – Ania i ile róż – Mikołaj.

3. Dowolny taniec w parach przy piosence *Dziękuję, mamo* (śl. i muz. J. Kucharczyk).

Przy to - bie, ma - mo, uczę się ży - cia, przy to - bie świat ten po -
zna - ję. Gdy je - steś o - bok, wszys - tko jest pro - ste,
wszys - tko tak ła - twe się sta - je. Gdy je - steś bli - sko, ma - mo ko -
cha - na, tak do - brze jest, tak bez - pie - cznie. Dzię - ku - ję, ma - mo,
za twą o - pie - kę, dzię - ku - ję za to, że je - steś.

I. *Przy tobie, mamo, uczę się życia,
przy tobie świat ten poznaję.
Gdy jesteś obok, wszystko jest proste,
wszystko tak łatwe się staje.*

Ref.: *Gdy jesteś blisko, mamo kochana,
tak dobrze jest, tak bezpiecznie.
Dziękuję, mamo, za twą opiekę,
dziękuję za to, że jesteś.*

II. *Ty mnie za rękę ciągle prowadzisz,
uczysz, pilnujesz i strzeżesz.
Zawsze podpowiesz, zawsze doradzisz,
bo tylko ty mnie rozumiesz.*

Ref.: *Gdy jesteś blisko...*

III. *Kocham cię, mamo, całym swym sercem,
kocham najmocniej jak umiem.
Jesteś najlepszą mamą pod słońcem,
bardzo ci za to dziękuję.*

Ref.: *Gdy jesteś blisko...*

 Wykonanie pudełeczka dla mamy.

1. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.
Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki prezentów dla mamy. Dzieci dzielą ich nazwy na sylaby i na głoski.
Np. róża, krem, tort, lusterko, deser, obrazek...
2. Zabawa *Moja mama lubi... Moja mama nie lubi...*
Dzieci kończą zdania, podając sytuacje, zachowania, potrawy, które ich mamy lubią i których nie lubią.
3. Zabawa z wykorzystaniem tekstu piosenki *Dziękuję, mamo* (przewodnik, s. 82–83).
Mówienie tekstu refrenu piosenki za nauczycielem, w rytmie wystukiwanym przez niego na bębenku.

*Gdy jesteś blisko, mamo kochana,
tak dobrze jest, tak bezpiecznie.
Dziękuję, mamo, za twą opiekę,
dziękuję za to, że jesteś.*

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna* nr 21).
 - Kolorowanie rysunku serduszka. Ozdabianie pudełka według własnego pomysłu.
 - Wycięcie siatki pudełka. Zaginanie wzdłuż linii przerywanych.
 - Smarowanie klejem zakreślonych miejsc. Sklejanie pudełka.
 5. Wykonanie prac przez dzieci.
(Dzieci wręczą mamom pudełeczka w dniu ich święta).
 6. Porządkowanie miejsc pracy.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Układanie zdań z rozsypanki wyrazowej (*Wyprawka plastyczna*).
Dzieci dostają cztery zestawy wyrazów z rozsypanki. Rozcinają kolejno każdy zestaw (po ułożeniu poprzedniego) i układają z wyrazów zdania, które potem przyklejają na kartce.

Zdania po ułożeniu:

To jest laurka dla mamy.

Tata dostał krawat od Adama.

Mama zrobiła tort owocowy.

Na deser mamy lody.

- Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Podwieczorek dla rodziców*.
Dzieci poruszają się po sali przy nagraniu spokojnej muzyki. Każde z nich trzyma krążek, a na nim – kubeczek jednorazowy. Osoby, którym przewróci się kubeczek, odchodzą z zabawy. Wygrywa osoba, która będzie poruszała się z kubeczkiem jak najdłużej.
2. Nauka I i II zwrotki piosenki *Dziękuję, mamo* (przewodnik, s. 82–83).
3. Karta pracy, cz. 4, s. 53.
Liczenie kwiatów w wazonach. Wpisywanie odpowiednich liczb do zapisów działań. Odczytywanie ukrytych wyrazów. Pisanie po śladach liter.

Dzień 3. Magiczna wróżka

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności fizycznych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Dziękuję, mamo*, *Magiczna wróżka*, *Wyprawka plastyczna* – domino wyrazowo-obrazkowe, karty pracy, cz. 4, s. 54, 55.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 54.

Określanie, dokąd idą rodzice Mikołaja. Rysowanie ich drogi.

2. Nauka III zwrotki piosenki *Dziękuję, mamo* (przewodnik, s. 82–83).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII (przewodnik, s. 78).

II

 Zabawy przy piosence *Magiczna wróżka*.

1. Zabawa *Nogi, ręce, głowa*.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem wystukiwanym na tamburynie. Na przerwę w grze i hasło *Nogi* – podskakują obunóż w miejscu. Podczas kolejnej przerwy i na hasło *Ręce* – klaszczą w dłonie. Na hasło *Głowa* zatrzymują się i poruszają głową w prawą i w lewą stronę.

2. Słuchanie piosenki *Magiczna wróżka* (śl. i muz. K. Gowik) (przewodnik, s. 78–80).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Jaka jest mama z piosenki?
- Co lubi i co robi mama z piosenki?

4. Zabawa przy piosence.

Dzieci:

I zwrotka

*Moja mama lubi marzyć,
płynąć nad chmurami,*

obracają się wokół własnej
osi,

*rzucąc mi promyki słońca w dół.
Moja mama zawsze błyszczy
uśmiechami,
kiedy pyszny obiad stawia mi
na stół.*

Ref.:

*Moja mama zawsze wszystko
dobrze wie...*

II zwrotka

*Moja mama lubi kwiaty,
kocha leśne wróżki.
Pod słuchuje, o czym
szepcze wiatr,
a wieczorem, kiedy sobie
leżę w łóżku,
opowiada, co pan żuk
na obiad jadł.*

Refren

III zwrotka

*Kocham bardzo moją mamę
i jej wszystkie czary,
bajki śmieszki i całusków moc.
To są dla mnie bardzo ważne,
wielkie dary.
Śpiewam mamie tę piosenkę
w dzień i w noc.*

Refren

rzucają na niby promyki w dół,
uśmiechają się,
naśladują niesienie talerza z zupą,

rytmicznie klaszczą,

naśladują wachanie kwiatów,

kładą dłoń za uchem i nasłuchują,
kołyszą się,

wykonują obrót wokół własnej osi,

jw.

obejmują się rękami,

posyłają całuski,
pokazują na siebie,

chodzą po sali i nucą piosenkę,

jw.

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
 6. Spacer po kole ze śpiewem I zwrotki i refrenu piosenki (pozostałe zwrotki śpiewa nauczyciel).
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XV (*przewodnik*, s. 69).
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 55.

Oglądanie obrazków. Ocenianie zachowania dzieci względem rodziców. Kolorowanie okienek z wybranymi odpowiedziami.

2. Układanie domina obrazkowo-wyrazowego (*Wyprawka plastyczna* nr 22–23).

Dzieci wycinają kostki domina, a potem układają domino samodzielnie lub z kolegą.

Zabawa ruchowa *Jak bije moje serce?*

Dzieci kładą dłoń po lewej stronie klatki piersiowej tak, aby wyczuły uderzenia swojego serca. Następnie biegają, podskakują po sali w dowolnych kierunkach do chwili, aż usłyszą hasło *Stop*. Gdy się zatrzymają, znów układają dłoń na sercu i sprawdzają, jak bije.

Dzień 4. Torcik dla rodziców

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania,
- zachęcanie do wykonywania deserów dla bliskich.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dodaje i odejmuje w zakresie 10,
- wykonuje torcik dla rodziców.

Środki dydaktyczne: opowiadanie A. Onichimowskiej *Warkoczyk*, piosenki: *Magiczna wróżka*, *Dziękuję mamę*, wiersz W. Chotomskiej *Dobra wróżka*, kartoniki z cyframi, produkty do wykonania torcików, tortownice, garnki, fartuszki, książka, s. 82, 83, karty pracy, cz. 4, s. 56, 57, 58.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 56.

Kończenie kolorowania bukietu dla mamy. Mówienie tekstu z nauczycielem, klaszcząc.

2. Nauka II i III zwrotki piosenki *Magiczna wróżka* (przewodnik, s. 78–80).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII (przewodnik, s. 78).

II

 Zabawa dydaktyczna *Dodaj lub odejmij*.

Dzieci siedzą w kole, w którego środku są liczmany. Dostają losowo kartonik z cyfrą lub z liczbą 10. Dobierają kolejno odpowiednią liczbę liczmanów i układają przed sobą, kładąc obok swój kartonik z cyfrą.

Potem wszystkie wyciągają prawą rękę z kartonikiem z cyfrą (lub liczbą 10) i oddają swój kartonik osobie siedzącej po ich prawej stronie. Teraz liczba liczmanów dzieci nie odpowiada liczbom umieszczonym na kartonikach. Dzieci dobierają lub oddają liczmany tak, aby ich liczba była zgodna z liczbą umieszczoną na kartoniku. Potem kolejno każde dziecko mówi, ile miało liczmanów, ile ma teraz, czy odjęło, czy dodało liczmany oraz pisze na karteczce odpowiednie działanie.

Np. Dziecko miało kartonik z cyfrą 8, ułożyło przed sobą osiem liczmanów. Potem dostało kartonik z cyfrą 4 i oddało cztery liczmany. Na koniec napisało działanie: $8 - 4 = 4$.

1. Ćwiczenia w książce, s. 83.

Czytanie tekstu zadania. Udzielanie odpowiedzi na pytania.

 Zabawa ruchowa *Tyle samo*.

Nauczyciel pokazuje kartoniki z cyframi, a dzieci wykonują tyle czynności, ile wskazuje pokazywana cyfra.

Przykładowe czynności: podskoki, przysiady, skłony, pompki...

 Wykonanie torcika dla mamy.

1. Słuchanie wiersza W. Chotomskiej *Dobra wróżka*.

*Jeszcze śpi cały dom,
tata śpi, dzieci śpią.
Jeszcze sen nie chce wyjść
z ciepłej koldry,
a tu już pachnie chleb,
a tu już mleko jest,
dobra wróżka powiedziała nam:
– Dzień dobry!
Mamo, mamo, dobra wróżko,*

*coś powiemy ci na uszko:
– Wróżysz nam dobre dni,
umiesz w śmiech zmienić lzy,
ciepłe sny niesiesz nam do poduszki,
w oczach masz słońca blask
i od burz chronisz nas.
Nawet w bajkach nikt nie znajdzie
lepszej wróżki!*

2. Rozmowa na temat wiersza.

- Co mama robi rano, gdy jeszcze wszyscy śpią?
- Dlaczego mama to dobra wróżka?

3. Dowolny taniec przy piosence *Dziękuję, mamo* (przewodnik, s. 82–83).

4. Ćwiczenia w książce, s. 82.

- Słuchanie przepisu czytanego przez nauczyciela.
- Umycie rąk, założenie fartuszków.
- Podział na grupy.
- Przygotowanie produktów – każda grupa wkłada do garnka według przepisu: masło, startą czekoladę, zmielone orzechy, pół opakowania wiórków kokosowych, i dolewa trochę wody (około pół szklanki).
- Podgrzanie garnków z produktami w kuchni przez panie kucharki.
- Kruszenie herbatników i wsypywanie ich do masy.
- Wlewanie masy do tortownicy.
- Posypywanie masy w tortownicy wiórkami kokosowymi i ozdabianie orzechami.
- Wstawianie tak przygotowanych torcików do lodówki.

5. Porządkowanie miejsc pracy.

- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Słuchanie opowiadania A. Onichimowskiej *Warkoczek*.

– *Nie wszyscy muszą być jednakowi – wzruszył ramionami mój tatuś, kiedy opowiedziałem mu, co zdarzyło się w przedszkolu. I po chwili spytał:*

– *A tobie też nie podoba się mój warkoczek?*

– *Nie wiem – wyjąkałem. – Chyba mi się podoba – dodałem niepewnie. – Tylko, że się za nami oglądają. I czasem się śmieją. I teraz już wiem, dlaczego.*

– *Dlaczego? – spytał tatuś.*

– *No, bo panowie nie noszą warkoczy – wyjaśniłem.*

– *Dlaczego? – powtórzył z uśmiechem tatuś.*

– *Bo warkocze noszą dziewczyny – wypaliłem. – A ja bym nie chciał wyglądać jak dziewczyna.*

– *A uważasz, że ja wyglądam jak dziewczyna? – roześmiał się.*

Pogłaskałem go po warkoczyku i też się roześmiałem. No, nie. Tego o moim tatusiu w żadnym razie nie daloby się powiedzieć.

– *To po co nosisz warkoczek? – nie dawałem jednak za wygraną. – I kolczyk w uchu?*

– *Bo to wydaje mi się zabawne – powiedział tatuś. – I jest modne.*

– *Ale ty przecież nawet nie grasz na gitarze. Ani na bębnie. Ani na niczym innym – przypominały mi się zarzuty pani w przedszkolu. – Co właściwie robisz, tatusiu? – zaciekawilem się.*

– *Jestem matematykiem – wyjaśnił.*

Powlokłem się do swojego pokoju i zacząłem budować z klocków lego dźwig, ale całkiem mi to nie szło. Myślałem ciągle o tym, co przydarzyło mi się w przedszkolu.

Zaczęło się od tego, że pani kazała nam narysować swoich rodziców.

I ja narysowałem tatusia z warkoczykiem. Wtedy pani zaczęła się śmiać i powiedziała, że coś mi się pomyliło i że bym dorysował ten warkoczek mamusi.

Chociaż wie, że moja mamusia ma krótkie włosy – przychodzi po mnie do przedszkola i pani ją zna.

Odpowiedziałem, że wcale się nie pomyliłem i że mój tatuś tak właśnie wygląda. Wszystkie dzieci przestały rysować i słuchały, co mówimy, i niektóre okropnie się śmiały. Michał powiedział nawet, że mam dwie mamusie, a żadnego tatusia. I bardzo to się wszystkim spodobało. Nawet pani się śmiała. Spytała mnie wtedy, czy mój tatuś gra w jakimś zespole i była zdziwiona, kiedy powiedziałem, że nie. Że na niczym nie gra i chodzi normalnie rano do pracy.

A w domu gotuje.

To już chyba zupełnie niepotrzebnie dodałem, bo znów to się wydało bardzo śmieszne. Dopiero, jak Agata krzyknęła, że jej tatuś też gotuje, trochę się uspokoiłi.

Już trzeci raz zaczynałem budować dźwig i wciąż coś mi nie pasowało. Wtedy wszedł tatuś, usiadł koło mnie na dywanie i pomógł mi znaleźć właściwy klocek.

– Słuchaj, Kuba – powiedział. – Nigdy się nad tym nie zastanawiałem, że możesz mieć przeze mnie kłopoty.

Bardzo to poważnie zabrzmiało i poczułem się całkiem dorosły.

– E tam, nie przejmuj się – pocieszyłem go.

– Jeśli ci na tym zależy, zetnę włosy i zlikwiduję ten kolczyk – dodał jak gdyby nigdy nic, a mnie aż zatkało. – Chciałbyś? – spytał jeszcze po chwili.

Wzruszyłem ramionami i powiedziałem, z trudem powstrzymując uśmiech:

– Coś ty, tato. Nie wszyscy muszą być jednakowi.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

– Czy każdy tatuś musi być taki sam?

– Czy wasi tatusiowie gotują w domu?

– Czy mają długie włosy?

– Czy ważny jest wygląd tatusia, czy to, że jest dla was dobry i was kocha?

Nauczyciel wyjaśnia, że każdy człowiek ma prawo wyglądać jak chce, robić co chce, byleby to nie zagrażało innym osobom.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 57.

Kończenie ozdabiania krawatów i muszek według wzoru. Rysowanie po śladach liter.

4. Karta pracy, cz. 4, s. 58.

Czytanie zadań. Ilustrowanie ich. Wpisywanie odpowiednich liczb i znaków. Czytanie działań i udzielanie odpowiedzi na pytania.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Pomagam mamie i tacie* (przewodnik, s. 82).

Dzień 5. Spotkanie z rodzicami w przedszkolu

Cel główny:

– przedstawianie swoich umiejętności.

Cel operacyjny:

Dziecko:

– śpiewa piosenki, recytuje wiersze.

Środki dydaktyczne: serca, kwiaty wycięte z kolorowego, samoprzylepnego papieru, chustki, nagrania piosenek dla dzieci, piłka, herbata, torciki, karta pracy, cz. 4, s. 59.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 59.

Rozwiązywanie krzyżówki. Nazywanie obrazków i naklejanie w odpowiednich miejscach liter tworzących ich nazwy. Odczytanie hasła.

2. Przygotowanie sali na przyjęcie gości.

• Sprzątanie zabawek.

• Dekorowanie sali serduszkami, kwiatami wyciętymi z samoprzylepnego papieru kolorowego.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIII (przewodnik, s. 78).

II

☐ Spotkanie z rodzicami dzieci z grupy.

1. Powitanie w kole.

Rodzice z dziećmi ustawiają się w kole i wykonują ruchy, o których mówi (śpiewa) nauczyciel.

*Ustawimy się tu, w kole,
i podamy ręce.
Zaklaszczemy, zatupiemy,
trzy razy nie więcej.*

*Powitamy się z wszystkimi,
machając rękami –
w prawą stronę, w lewą stronę
i tym, co przed nami.*

2. Zabawa Zmiana miejsc.

Wszyscy nadal stoją w kole. Osoby, które będą zmieniać miejsca, muszą poruszać się w określony przez nauczyciela sposób. Kryterium zmiany miejsca jest pierwsza głoska z imienia. Np. nauczyciel prosi, żeby zmieniły miejsca osoby, których imię rozpoczyna się głoską *a*, a poruszają się mają podskokami.

3. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

Dzieci podają słowa, a rodzice podają do nich rymy.

4. Zabawy w parach: rodzic – dziecko.

- *Rób tak jak ja.*

Dziecko wykonuje dowolne ruchy, a rodzic je powtarza. Potem zamieniają się rolami.

- *Wspólny rysunek.*

Rodzic ma zasłonięte oczy, w ręce trzyma kredkę. Dziecko trzyma rodzica za rękę z kredką i wspólnie rysują kwiatek.

- *Wspólna piosenka.*

Rodzic i dziecko śpiewają refren piosenki dla dzieci.

- *Wspólny taniec.*

Rodzice z dziećmi w parach tańczą przy nagraniu piosenki dla dzieci.

5. Konkursy (dla chętnych).

- Rozpoznawanie przez rodzica (z zasłoniętymi oczami) swojego dziecka po dłoni.

- Wyścigi z piłką ułożoną na krążku.

- Poruszanie się według wzoru (szlaczka).

6. Krótki program artystyczny – śpiewanie przygotowanych piosenek, recytowanie wierszy.

Wręczenie rodzicom przygotowanych upominków.

7. Wspólny poczęstunek herbatą i torcikami przygotowanymi dzień wcześniej przez dzieci.

8. Wspólne pożegnanie.

Wszyscy ustawiają się w kole. Nauczyciel mówi (śpiewa) tekst rymowanki, zmieniając tylko słowo *powitamy* na *pożegnamy*, a uczestnicy wykonują odpowiednie ruchy.

*Ustawimy się tu, w kole,
i podamy ręce.
Zaklaszczemy, zatupiemy,
trzy razy nie więcej.*

*Pożegnamy się z innymi,
machając rękami –
w prawą stronę, w lewą stronę
i tym, co przed nami.*

III

1. Rozmowy indywidualne na temat spotkania z rodzicami, dzielenie się swoimi wrażeniami.

Czerwiec

Tydzień I: Takie same i inne

Dzień 1. Jesteśmy tolerancyjni

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wyjaśnia znaczenie słowa *tolerancja*,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Hymn dzieci*, *Czarodziejskie słowa*, nakrywki – czerwone, niebieskie, białe, litery, cyfry, rysunki lusterka, szarfa, *Wyprawka plastyczna* – rozsypanka wyrazowa, książka, s. 84, karta pracy, cz. 4, s. 60, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 92, 93.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Rebusy wyrazowe*.

Każde dziecko dostaje rysunek lusterka. Dzieci dzielą nazwę rysunku na głoski i numerują je, pisząc liczby:

1 2 3 4 5 6 7 8

Następnie układają z liter nad cyframi wyraz **lusterko**.

l u s t e r k o

1 2 3 4 5 6 7 8

Potem rozwiązują szyfr, układając odpowiednie litery i odczytując wyraz.

3 5 7 6 5 4

s e k r e t

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 92.

Rysowanie według wskazań drogi dzieci do gospodarstwa agroturystycznego – wycieczki z okazji ich święta.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Moja para*.

Dzieci dobierają się w pary. Przy nagraniu piosenki dla dzieci indywidualnie poruszają się po sali. Gdy piosenka milknie, ustawiają się w parach przed nauczycielem.

- Zabawa *Kto silniejszy*.

Dzieci siadają tyłem do siebie z wyprostowanymi nogami i chwytają się za wyciągnięte do góry ręce. Jedno dziecko wykonuje skłon tułowia w przód, ciągnąc za sobą partnera. Następnie sytuacja się zmienia – drugie dziecko pochyła się, a pierwsze kładzie się na jego plecach.

- Zabawa bieżna *Podróż motocyklem*.

Dzieci stają w parach jedno za drugim. Drugie dziecko trzyma partnera – *motocyklistę* – w pasie. Jadąc, oglądają się w lewo, w prawo, *pasażer* ruchami ręki daje znak, w którą stronę skręca *motocykl*. Następnie zamieniają się rolami.

- Zabawa *Kto zwinniejszy?*

Jedno dziecko siada z wyprostowanymi nogami. Drugie dziecko staje bokiem do partnera i przeskakuje obunóż nad jego nogami do przodu i do tyłu.

- Marsz po kole przy nagraniu piosenki *Czarodziejskie słowa* (śl. i muz. J. Kucharczyk).

E A H E

Znam ta - kie cza - ro - dzie - jskie sło - wa, któ - re już sły - szal ka - żdy z was,

cis fis H

któ - re spra - wia - ją, że żyć jest przy - je - mniej, a brzmią o - ne wła - śnie

E fis

tak. Dzię - ku - ję, prze - pra - szam i pro - szę, jak

H E cis

pię - kne są sło - wa te. Kto chce być u - prze - jmy i

fis H

kto chce być mi - ły, u - ży - wa tych słów ca - ły dzień. Dzię - dzień.

I. *Znam takie czarodziejskie słowa,
które już słyszał każdy z was,
które sprawiają, że żyć jest przyjemniej,
a brzmią one właśnie tak.*

Ref.: *Dziękuję, przepraszam i proszę,
jak piękne są słowa te.
Kto chce być uprzejmy i kto chce być miły,
używa tych słów cały dzień.*

II. *Gdy wchodzę gdzieś, „Dzień dobry” mówię,
żeby przywitać ładnie się.
Wychodząc, też żegnam się: „Do widzenia”,
rodzice tak uczą mnie.*

Ref.: *Dziękuję, przepraszam...*

II

Rozmowa i ćwiczenia na podstawie tekstu piosenki *Hymn dzieci*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 84.

Oglądanie zdjęć. Określanie, jak bawią się dzieci innych ras.

2. Słuchanie piosenki *Hymn dzieci* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Masz skó - rę cza - rną, żó - łtą al - bo bia - łą, czy
mie - szkasz w Po-lsce, czy też w in-nym kra - ju, to je - steś dziec-kiem, tak jak ja, i
chcesz tak żyć, jak chcę żyć ja. Ka - żde dziec - ko na świe - cie
chce bez - pie-cznie żyć, każ - de dziec - ko na świe - cie chce szczę-śli - we być. Chce mieć
do - brych ro - dzi - ców i dom chce wła - sny mieć, do - brze u - czyć się,
pię - knie ba - wić się, prze - ciż tak ma - ło chce!

I. *Masz skórę czarną, żółtą albo białą,
czy mieszkasz w Polsce, czy też w innym kraju,
to jesteś dzieckiem, tak jak ja,
i chcesz tak żyć, jak chcę żyć ja.*

Ref.: *Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć,
każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.
Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć,
dobrze uczyć się, pięknie bawić się,
przecież tak mało chce!*

II. *Niech żadne dziecko już nie będzie głodne,
niech widzi tylko sprawiedliwość, dobro.
Więc wszyscy w zgodzie muszą żyć,
na świecie pokój musi być.*

Ref.: *Każde dziecko...*

III. *Niech tu, na Ziemi, słońce zawsze świeci
i niech szczęśliwe będą wszystkie dzieci.
Bo przecież pięknie można żyć,
śnić tylko najpiękniejsze sny.*

Ref.: *Każde dziecko...*

3. Rozmowa na temat tekstu piosenki.

- Czego pragnie każde dziecko?
- Czy każde dziecko jest bezpieczne i szczęśliwe?
- Czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się jeszcze czymś od was?
- Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

*Każde dziecko na świecie chce bezpiecznie żyć,
każde dziecko na świecie chce szczęśliwe być.
Chce mieć dobrych rodziców i dom chce własny mieć,
dobrze uczyć się, pięknie bawić się,
przecież tak mało chce!*

- Dowolny taniec przy nagraniu piosenki.

4. Rozmowa na temat zachowania się względem dzieci innych ras mieszkających w Polsce.

- Czy znacie dzieci o innym kolorze skóry mieszkające w Polsce?
- Czy one zachowują się inaczej niż wy?
- Czy wiecie, dlaczego mieszkają w Polsce?

Nauczyciel wyjaśnia, że dzieci spotykają się z osobami, których tatuś albo mamusia nie jest Polakiem (Polką), a drugi rodzic jest. Te dzieci są Polakami tak jak one. Ale są też dzieci, które ze swojego kraju uciekły z rodzicami przed wojną, prześladowaniem i chciałyby tu bezpiecznie żyć.

- Jak powinniśmy się zachowywać względem tych dzieci?
- Czy wszyscy zachowują się względem nich właściwie?
- Jak czulibyście się, będąc niechcianymi w ich kraju, a nie mając gdzie pójść?
- Czy znacie słowo: tolerancja?
- Co to znaczy: być tolerancyjnym?

5. Rytmizowanie tekstu refrenu.

Dzieci dobierają się w pary i stają naprzeciwko siebie. Dzieląc tekst na sylaby, uderzają raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

6. Karta pracy, cz. 4, s. 60.

Oglądanie zdjęć dzieci. Określanie, czym się one różnią, a w czym są podobne.

Skreślanie zapisów działań matematycznych wraz z literami, które nie pasują do układu kropek przedstawionych w tabeli. Odczytanie hasła z pozostałych liter. Rysowanie osoby, której nazwa powstała. Odszukanie wśród naklejek kartonika z odpowiednim wyrazem i naklejenie go obok rysunku.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVI.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa i wyprostna – *Z krążkiem na głowie*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, otrzymują krążki od nauczyciela; kładą je na głowach i idą ostrożnie, aby nie zgubić krążków.
- Zabawa bieżna *Samochody*.
Dzieci trzymają krążki jak kierownicę samochodu; kiedy nauczyciel podniesie do góry krążek zielony, poruszają się w różnych kierunkach sali z wymijaniem się; kiedy trzyma krążek czerwony – zatrzymują się.
- Skłony w przód – *Zamieniamy krążki*.
Dzieci dobierają się parami, stają tyłem, w rozkroku, w niewielkiej odległości do siebie. Zamieniają się krążkami, podając je sobie w skłonie, między nogami, potem podają sobie krążki nad głowami. Podczas wykonywania ćwiczenia dzieci starają się nie ugiąć nóg w kolanach.
- Ćwiczenie zręczności i szybkości – *Odwracamy krążki*.
Dzieci rozkładają krążki na trawie, w pewnych odstępach od siebie. Spacerują pomiędzy krążkami. Na hasło: *Odwracamy krążki* jak najszybciej starają się odwrócić na drugą stronę jak największą liczbę krążków. Kłaśnięcie lub gwizdnięcie jest sygnałem do ponownego marszu.

- Ćwiczenie z elementem toczenia – *Uciekający krążek*.
Dzieci toczą krążki przed sobą w różnych kierunkach. Na klaśnięcie lub gwizdnięcie zatrzymują krążki i siadają na nich skrzyżnie, z prostymi plecami i rękami opartymi na kolanach.
- Ćwiczenie równowagi – *Na jednej nodze*.
Dzieci stają na jednej nodze, drugą uginają i kładą na niej krążek. Wytrzymują, licząc do czterech. To samo ćwiczenie wykonują na drugiej nodze.
- Ćwiczenie współdziałania z innymi – *W dużym kole*.
Dzieci tworzą duże koło. Trzymają swoje krążki w prawej ręce, lewą ręką chwytają krążek osoby stojącej po swojej lewej stronie. Wykonują cwał boczny najpierw w prawą, a na sygnał – klaśnięcie – w lewą stronę. Krążki trzymają mocno, aby nie wysunęły im się z rąk.
- Skoki – *Pochód pajacyków*.
Dzieci tworzą cztery zespoły – zgodnie z kolorami swoich krążków. Układają krążki na ziemi, równo jeden za drugim w odległości kroku, i stają za nimi w kolejce. Skaczą jak *pajacyki*, wykonując nad każdym krążkiem rozkrok, a za krążkiem – odskok. Ćwiczenie wykonują wolno, zachowując odstępy.
- Ćwiczenie rytmu – *Wystukujemy rytm kroków*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie wystukują rytm swoich kroków, uderzając piąstką w krążek. Potem oddają krążki nauczycielowi.

III

1. Układanie zdań z rozsypanki wyrazowej (*Wyprawka plastyczna*).
Dzieci wycinają kartoniki z wyrazami. Układają z wyrazów zdania i przyklejają na kartkach. Odczytują zdania.

*Jemy placek z owocami.
Mama kupiła Ani beret.
Hubert maluje wielki statek.*

*Hania biega po zielonej trawie.
Z sufitu zwisa żyrandol.
Ważka lata nad strumykiem.*

Zabawa bieżna *Kucanka*.

Jedno dziecko dostaje szarfę i składa ją na cztery części. Goni uciekające przed nim dzieci. Nie wolno złapać osoby, która przykucnie. Osoba dotknięta szarfą przyjmuje rolę goniącego i zabiera od niego szarfę.

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 93.

Liczenie na palcach. Łączenie zapisów działań z wynikami.

Dzień 2. Zakładka na pożegnanie

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta proste teksty,
- wykonuje zakładkę – języka.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Hymn dzieci*, *Moje uczucia*, kolorowy papier, klej, nożyczki, *Wyprawka plastyczna* – rozsypanka wyrazowa, *Wyprawka plastyczna* nr 24, książka, s. 85, 87, karta pracy, cz. 4, s. 61.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 61.

Uzupełnianie kół pod zdjęciami dzieci odszukanymi wśród naklejek zdjęciami zwierząt, roślin pasujących do ich miejsca zamieszkania, według wzoru.

Pisanie po śladach poznanych liter. Czytanie tekstu z nauczycielem.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV (*przewodnik*, s. 90–91).

II

 Kto tak mówi? – ćwiczenia w czytaniu.

1. Rozmowa na temat: *Co wyróżnia Polskę i Polaków?*

– Czy wiecie, co turyści z innych krajów lubią u nas jeść? (Pierogi, kotlet schabowy z kapustą...).

– Gdzie najchętniej jeżdżą? (Do Krakowa, Zakopanego...).

– Z czym mają problem? (Z naszym językiem).

2. Zabawa *Reklamujemy Polskę*.

Dzieci dobierają się w kilkusobowe grupy i ustalają, jak w sposób słowno-graficzny zareklamować Polskę obcokrajowcom.

3. Ćwiczenia w książce, s. 85.

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia z Polski, Maroka, Francji i Holandii.

Dzieci pod nimi układają nazwy tych państw: **Polska, Maroko, Francja, Holandia**.

• Dzieci kolejno czytają fragmenty tekstu i wskazują na obrazku dziecko, które według nich mogło tak powiedzieć.

4. Indywidualne układanie napisu ze słuchu.

Każde dziecko dostaje litery i kartkę papieru. Nauczyciel mówi zdanie (kilka razy), a dzieci układają je na kartce.

Jestem Polakiem.

Potem w parach wymiennie je sprawdzają i przyklejają na kartkach.

5. Dowolny taniec przy piosence *Hymn dzieci* (*przewodnik*, s. 92).

 Wykonanie zakładki – języka – dla kolegi.

1. Rozmowa na temat książek.

– Z czego robimy książki?

– Z czego robimy papier?

– Jak nazywają się zakłady produkujące papier?

2. Układanie reguł – *Jak dbać o książki?*

Dzieci podają sposoby dbania o książki, a nauczyciel zapisuje je na kartonie w kształcie rozłożonej książki.

Np.

• *Nie zaginamy rogów.*

• *Nie jemy podczas oglądania, czytania.*

• *Ustawiamy w regale.*

• *Zostawiamy w jednym miejscu.*

• *Nie kładziemy na stole pomiędzy jedzeniem.*

• *Nie oglądamy, nie czytamy, gdy mamy brudne ręce.*

• *Nie wyrywamy kartek.*

• *Nie rysujemy, nie piszemy po książce.*

• *Używamy zakładki.*

3. Ćwiczenia w książce, s. 87.

• Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

• Wycinanie pola z językiem.

- Ozdabianie języka wzorami z kolorowego papieru.
- Zaginanie kartki z językiem wzdłuż linii przerywanej.
- 4. Wykonanie zakładki (*Wyprawka plastyczna* nr 24).
Podarowanie zakładki ulubionej koleżance lub ulubionemu koledze.
- 5. Porządkowanie miejsc pracy przez dzieci.
- Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Układanie zdań z rozsypanki wyrazowej (*Wyprawka plastyczna*).
Dzieci wycinają wyrazy, układają z nich zdania i przyklejają na kartkach. Odczytują zdania.
Agatka rysuje kwiaty dla mamy.
Kajtek lubi ciasto z kremem.
Błażej gra na fortepianie.
Hania je jagody z cukrem.
Żaba unika bociana.
2. Dowolny taniec przy piosence *Moje uczucia* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

D e
 Żal mi mi-nio-nych wa-ka-cji, u-ro-dzin, któ-re już by-ty,
 A D
 i te-go, że o-dwie-dzi-ny ba-bci już się skoń-czy-ły.
 e
 Smu-tno, że ta-ta wy-je-chał, ma-ma tak ma-ło ma-cza-su,
 A D
 i złość mnie bie-rze, że brat mój ro-bi tak du-żo ha-ła-su.
 e A D e A D
 Tu, w mo-im ser-cu, mie-szka-ją u-czu-cia: mi-łość, ra-dość i smu-tek.
 e A D e A D
 Cza-sa-mi je-stem tak bar-dzo szczę-śli-wy, lecz cza-sem tak-że się smu-cę.
 G A h G A h
 W kie-szon-ce ka-sztan na szczę-scie o tym wciąż przy-po-mi-na,
 G A h e A D
 że wszy-stko, co jest tak smu-tne, kie-dyś, z cza-sem, prze-mi-ja.

- I. *Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.
Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.*

Ref.: *Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.
Czasami jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.
W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś, z czasem, przemija.*

- II. *I zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

Ref.: *Tu, w moim sercu...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Co mieszka w sercu?
- Czy zawsze jest wam wesoło?
- Czy zdarza się, że coś was smuci, a nawet złości?

Nauczyciel przypomina, że uczucia są czymś normalnym, co zawsze towarzyszy ludziom: i małym, i dużym. Ale należy pamiętać o tym, że *po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

Dzień 3. Mój przyjaciel

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- umuzykalnienie dzieci.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- podaje cechy przyjaciela,
- tworzy akompaniament do piosenki na grzechotce.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Hymn dzieci, Podajmy sobie ręce*, wiersz B. Szelałowskiej *Mój przyjaciel*, skakanki, grzechotki, książka, s. 86, 88.

Przebieg dnia

I

1. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

2. Ćwiczenia w książce, s. 86.

Wypowiadanie się na podstawie obrazków na temat: *Co robi dobry kolega (dobra koleżanka)?*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV (*przewodnik*, s. 90–91).

II

 Słuchanie wiersza B. Szelałowskiej *Mój przyjaciel*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Kogo nazywamy przyjacielem?*

2. Słuchanie wiersza.

*Radość wielka mnie rozpiesza,
gdy mam obok przyjaciela.
On uważnie mnie wysłucha.
Wiem, że mogę mu zaufać.*

*Jak nikt inny mnie rozśmieszy,
w chwilach smutku mnie pocieszy.
To on zawsze mi doradza
i tajemnic mych nie zdradza.*

Bez wahania mi pomoże
wtedy, gdy się czuję gorzej.
I niczego się nie boję,
kiedy obok niego stoję.

Lubię lekcje z nim odrabiać
i świat cały z nim poznawać.
Chętnie wszystkim się z nim dzielę,
bo jest moim przyjacielem.

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Co robi dla nas przyjaciel?
 - Co to znaczy, że możemy mu zaufać?
 - Jak czujemy się przy przyjacielu?
4. Podawanie cech przyjaciela. Zapisywanie ich przez nauczyciela na kartonowym sercu, omówienie przez dzieci podanych cech, zawieszenie serca na tablicy.

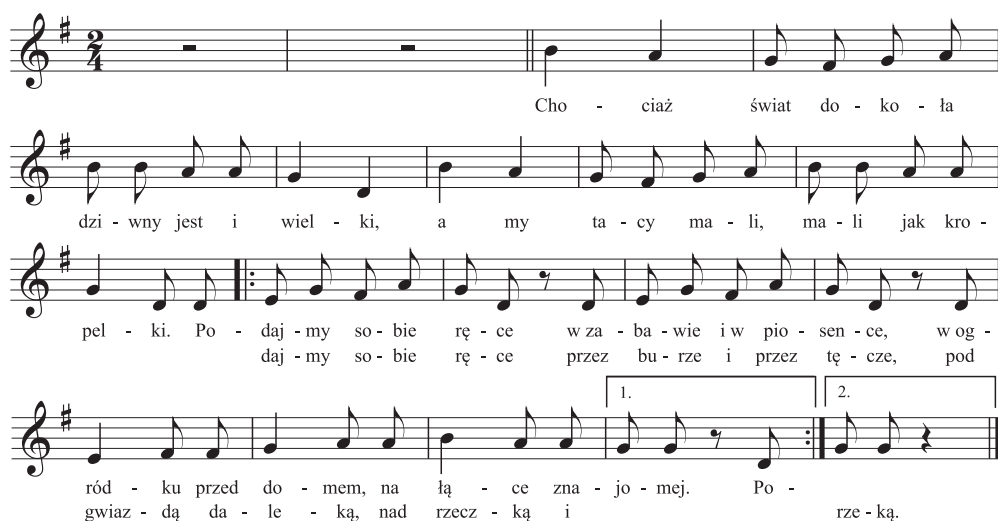
Np.

dba o nas
jest pomocny
mamy do niego zaufanie
jest opiekuńczy
rozbawia nas
daje radość

Zabawa ruchowa *Gdzie jest przyjaciel?*

Dzieci spacerują smutne, ze spuszczoneymi głowami – *bo nie mają przyjaciela*. Gdy usłyszą dźwięki tamburynu, dobierają się w pary i tańczą w kółeczkach wesoło, bo *znalazły przyjaciela*.

5. Wypowiedzi dzieci na temat ich przyjaciół: co robią razem, o czym rozmawiają, jaki jest ten przyjaciel...
6. Wyjaśnienie znaczenia przysłowia *Dobrych przyjaciół poznajemy w biedzie*.
7. Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (sł. Dorota Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

Cho - ciał świat do - ko - ła
dzi - wny jest i wiel - ki, a my ta - cy ma - li, ma - li jak kro -
pel - ki. Po - daj - my so - bie rę - ce w za - ba - wie i w pio - sen - ce, w og -
daj - my so - bie rę - ce przez bu - rze i przez tę - cze, pod
ród - ku przed do - mem, na łą - ce zna - jo - mej. Po -
gwiaz - dą da - le - ką, nad rzecz - ką i rze - ką.

- I. *Chociaż świat dokoła
dziwny jest i wielki,
a my tacy mali,
mali jak kropelki.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce
w zabawie i w piosence,
w ogródku przed domem,
na łące znajomej.*

*Podajmy sobie ręce
przez burze i przez tęcze,
pod gwiazdą daleką,
nad rzeczką i rzeką.*

- II. *Kiedy nagle z bajki
zniknie dobra wróżka,
kiedy szary smutek
wpadnie do fartuszka.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce...*

I zwrotka

Dzieci w przysiadzie – robią się *malutkie*.

Refren

Wstają i tworzą duże koło, które obraca się w prawą stronę.

II zwrotka

Dzieci chodzą po sali smutne, z opuszczonymi głowami.

Refren – jw.

III zwrotka

Kreślą w powietrzu kształt gór, a potem obiema rękami równoległe linie – drogę. Na koniec obiema rękami kreślą w powietrzu chmurę.

Refren – jw.

8. Wykonanie rysunku dla przyjaciela.

 Nauka piosenki *Hymn dzieci*.

1. Ćwiczenia organizacyjno-przestrzenne.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu.

- Na pierwszą przerwę w grze ustawiają się w dwóch szeregach.
- Na drugą przerwę w grze ustawiają się w dwóch rzędach.
- Na trzecią przerwę w grze ustawiają się w dwóch kołach – chłopcy i dziewczynki.

2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 92).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak zbudowana jest piosenka?
- Czego pragną najbardziej dzieci?
- Czy wszystkie dzieci żyją bezpiecznie i są szczęśliwe?

4. Tworzenie akompaniamentu do piosenki na grzechotkach.

Wybrana grupa realizuje akompaniament na grzechotkach, a pozostałe dzieci wyklaskują rytm.

Potem następuje zmiana.

5. Nauka I zwrotki piosenki i refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Wspólny śpiew I zwrotki piosenki i refrenu (pozostałe zwrotki śpiewa nauczyciel).

 Zabawy swobodne na placu zabaw.

III

1. Mierzenie długości za pomocą kroków, a potem – stóp.

Nauczyciel wiąże kilka skakanek i rozciąga je na podłodze. Kilkoro chętnych dzieci mierzy je krokami, a pozostałe osoby głośno liczą kroki.

- Udzielenie odpowiedzi na pytanie.
- Czy skakanki mierzone krokami przez kilka osób miały taką samą długość? Dlaczego?
(W razie problemów nauczyciel pomaga połączyć wysokość dzieci z długością ich kroków.
Potem analogicznie dzieci mierzą długość dywanu, sali...

- Jeżeli ćwiczenie poszło sprawnie, dzieci mierzą skakanki, a potem dywan stopa za stopą i liczą stopy wspólnie z nauczycielem.

 Zabawa ruchowa *Zamieniamy się miejscami*.

Dzieci siedzą w kręgu. Zamieniają się miejscami dzieci, których dotyczą określenia podane przez nauczyciela. Np. *Zamienią się miejscami dzieci, które mają niebieskie oczy (są chłopcami, mają spodnie, lubią naleśniki)*.

2. Ćwiczenia w książce, s. 88.

Czytanie wyrazów i dopowiadanie, np. *rower – mały rower, piłka – mała piłka...*

Czytanie działań. Liczenie na palcach. Wskazywanie chmurek, na których jest taki sam wynik.

Dzień 4. Kule i koła

Cele główne:

- zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa kulę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Hymn dzieci*, wiersz M. Terlikowskiej *Kolorowe koła*, karty pracy, cz. 4, s. 62, 63, 64, 65.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 64.

Kończenie rysowania według wzoru.

2. Nauka II zwrotki piosenki *Hymn dzieci* (*przewodnik*, s. 92).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV (*przewodnik*, s. 90–91).

II

 Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą.

1. Słuchanie wiersza M. Terlikowskiej *Kolorowe koła*.

*Spójrzcie uważnie dokola,
wszędzie są kule i koła.
Kół co niemiara, kul co niemiara.
Jest koło! Tarcza zegara.
Wesoło koła turkocą
pod starodawną karocą.
Na drogach świecą się jasno,
błyszczą i gasną, błyszczą i gasną.
A tutaj koło przy kole:
wagon, semafor – to kolej.
A kiedy kół jest tak dużo,
po prostu pachnie podróżą.*

*Kulę każdy nadmucha –
od babci do malucha.
Zrobimy z mydła pianę
i będą bańki mydlane.*

*Ojej, przepraszam, omyłka.
To już nie bańka – to piłka.
Tu mamy kulę armatnią,
niemodną wprowadźcie ostatnio.
Sypią się kule, kuleczki,
wiśnie, a może porzeczeki.
Nitka, na nitce kulki.
Czyje korale? – Urszulki.
Balon
to kula z gondolą.
Lećmy!
Państwo pozwolą.
W balonie było przyjemnie,
lecz pora wracać na Ziemię.
Noc właśnie Ziemię otula.
A Ziemia – to co?
Też kula. (...)*

2. Wyjaśnienie znaczenia słów: *gondola, semafor, staroświecka*.

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu? (Dzieci nazywają je i wskazują na ilustracjach).
 - Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu? (Dzieci, tak samo jak przy kole, nazywają je i wskazują na ilustracjach).
4. Segregowanie przygotowanych przez nauczyciela przedmiotów na te w kształcie koła (plastikowy talerz, koło od samochodzika, kolorowy krążek, taca...) i te w kształcie kuli (różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki...).
5. Określanie różnic między kołem a kulą.
 - Nauczyciel daje każdemu dziecku kartonowe koło i piłeczkę. Dzieci biorą między dłonie kartonowe koło. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem biorą piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (prze-strzeni), nie jest płaska jak koło.
 - Potem dzieci rzucają kartonowe koło na podłogę. Ono upada i leży. Potem rzucają piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla.
 - Następnie nauczyciel rozcina koło. Ma dwie płaskie połówki koła. Kroi pomarańczę na plasterki, otrzymuje kawałki w kształcie koła. (Nauczyciel wyjaśnia, że środek każdej kuli ma kształt koła).
6. Zabawa z piłkami (kulami) i krążkami (kołami).
Nauczyciel losowo rozdaje dzieciom kolorowe krążki lub piłki. Przy nagraniu spokojnej muzyki dzieci w dowolny sposób poruszają się po sali. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i patrzą, jaki wyraz pokaże nauczyciel. Jeżeli tym wyrazem jest kula – dzieci mające piłki podskakują w miejscu, a jeżeli koło, dzieci mające krążki wykonują przysiady. Ponowne dźwięki muzyki zachęcają dzieci do swobodnego poruszania się.

7. Karta pracy, cz. 4, s. 62.

Czytanie. Odpowiadanie na pytanie. Rysowanie trzech przedmiotów w kształcie koła i trzech przedmiotów w kształcie kuli.

 Ćwiczenia gimnastyczne wybrane z zestawów wcześniejszych i przeprowadzone na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 63.

Oglądanie globusa. Wskazywanie oceanów, mórz, terenów pokrytych roślinnością (lasów), terenów górzystych, sugerując się kolorystyką. Wskazywanie przez nauczyciela kontynentów, nazywanie ich. Przypomnienie przez dzieci nazwy kontynentu, na którym leży Polska. Oglądanie obrazka. Czytanie tekstu z nauczycielem lub samodzielnie. Indywidualne odszukiwanie wymienionych kontynentów. Rysowanie po śladzie szlaczka.

 Zabawa bieżna *Kucanka* (*przewodnik*, s. 94).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 65.

Rysowanie po śladach rysunków postaci.

Dzień 5. Czas wspólnej zabawy

Cel główny:

- integrowanie się dzieci młodszych i starszych.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- bawi się z dziećmi – młodszymi i starszymi.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, piosenki: *Hymn dzieci*, *Podajmy sobie ręce*, nagrania piosenek dla dzieci, *Wyprawka plastyczna* – obrazki, karty pracy, cz. 4, s. 66, 67.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 66.

Kolorowanie na rysunkach po prawej stronie miejsc wskazanych na rysunkach po lewej stronie.

2. Dzielenie na sylaby i na głoski nazw obrazków (*Wyprawka plastyczna*).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV (*przewodnik*, s. 90–91).

II

 Wspólna zabawa dzieci młodszych i starszych na placu przedszkolnym.

1. Wchodzenie kolejnych grup.

Dzieci za nauczycielem w rzędzie, jedno za drugim, wchodzi na plac przedszkolny. Ustawiają się w dużym kole.

2. Śpiewanie piosenek przez kolejne grupy.

Każda grupa śpiewa piosenkę o dzieciach, przyjaźni...

Nasza grupa śpiewa piosenkę *Hymn dzieci* (*przewodnik*, s. 92).

3. Wspólny śpiew w dużym kole piosenki *Podajmy sobie ręce* (*przewodnik*, s. 98–99).

4. Dowolny taniec dzieci młodszych i starszych przy nagraniach piosenek dla dzieci.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 67.

Liczenie na rysunku figur każdego rodzaju. Wpisywanie ich liczby obok małych rysunków figur na dole strony. Kolorowanie rysunku. Czytanie tekstu o rysunku.

2. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

*Drogą do lasu
idzie już czerwiec
z wiązanką chabrów
i dzbanem czernic.*

*Patrzy na łąkę
mokrą od rosy:
– Już czas najwyższy
na sianokosy.*

– Jak nazywa się nowy miesiąc?

– Jaki miesiąc się skończył?

– Co to są sianokosy?

– Jak wyglądają chabry?

– Z czym kojarzy się też czerwiec? (Z końcem roku szkolnego).

 Zabawa ruchowa ze śpiewem – *Karuzela* (autor nieznany, melodia popularna).

*Chłopcy, dziewczęta,
dalej, spieszmy się,
karuzela czeka,
wzywa nas z daleka.
Starsi już poszli,
a młodzi jeszcze nie.
Hej, hopsasa!
Jak ona szybko mknie!
Hej, dalej, dalej do zabawy
spieszmy się!*

Dzieci w kole:

wystawiają, na przemian, prawą nogę
i lewą nogę, opierając je na pięcie,

podskakują trzy razy obunóż, poruszają się
jak najszybciej cwałem bocznym po kole.

Tydzień II: Na naszym podwórku

Dzień 1. Nie wolno!

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historyjkę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: szarfa, *Wyprawka plastyczna* – scenki, zdania, książka, s. 89, karty pracy, cz. 4, s. 68, 69.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 68.

Rysowanie swojego portretu. Ozdabianie ramki według własnego pomysłu. Próby napisania swojego imienia i nazwiska.

2. Dobieranie zdań do obrazków – scenek (*Wyprawka plastyczna*).

To jest komputer Dominika.

Kuba rysuje samolot.

Julia napisała na kartce wyraz wakacje.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dzieci czy zabawki?*

Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Gdy usłyszą hasło *Zabawki*, zatrzymują się i naśladują sposób poruszania się dowolnej zabawki (lalki, misia, pajacyka...). Na hasło *Dzieci* – ponownie swobodnie poruszają się po sali.

• Ćwiczenia mięśni nóg i brzucha – *Jazda na rowerze*.

Dzieci, w leżeniu na plecach, naśladują jazdę na rowerze. Ręce trzymają w taki sposób, jakby chwytaly kierownicę.

• Ćwiczenia szyi – *Tak czy nie?*

Dzieci w siadzie skrzyżnym, odwrócone przodem, w stronę nauczyciela, odpowiadają odpowiednim ruchem głowy na pytania nauczyciela. Np.

Czy dzisiaj jest poniedziałek?

Czy teraz jest czerwiec?

Czy pada deszcz?

Czy jest noc?

Czy zbliżają się wakacje?

• Zabawa z elementem skoku – *Duże piłki i małe piłki*.

Nauczyciel cicho uderza w bębenek, a dzieci – *piłki* – lekko podskakują po sali na palcach. Gdy uderza w bębenek głośniej i wolniej – *piłki* wyskakują wysoko w górę.

• Ćwiczenia oddechowe – *Nadmuchujemy gumowe piłki*.

Dzieci przykładają do ust dłonie zwinięte w piąstki. Wykonują wdech i długi wydech ustami, naśladując nadmuchiwanie piłki.

II

Historyjka obrazkowa *Nie wolno!*

1. Wyjaśnienie, co oznacza słowo *podwórko* (*podwórze*).

Jest to plac przed domem, w którym się mieszka, najczęściej ogrodzony.

2. Zabawa słowna *Łańcuszek skojarzeń*.

Nauczyciel wypowiada słowa kojarzące się z podwórkiem, a dzieci dopowiadają kolejne, tworząc cały ciąg na zasadzie skojarzeń. Np.

* podwórko – piaskownica – foremka – babka...

* boisko – piłka – bramka – gra...

* rower – ścieżka rowerowa – kask...

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku*.

Dzieci naśladują różne zabawy na podwórku na hasła – nazwy tych zabaw. Np. jazda na rowerze, zabawy w piasku, bieganie, gra w piłkę...

3. Ćwiczenia w książce, s. 89.

• Oglądanie obrazków historyjki.

• Opowiadanie historyjki.

• Wyjaśnienie tytułu historyjki – *Nie wolno!*

• Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Nie wolno!*

– Czego nie wolno robić? Dlaczego?

Nauczyciel wyjaśnia, że niektórzy dorośli krzywdzą dzieci. Dlatego nie wolno rozmawiać z nieznanymi, brać od nich zabawek, słodyczy i absolutnie nie wolno odchodzić z nimi. Gdy ktoś zaczepia dziecko, należy powiedzieć o tym rodzicom lub pani.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw wybrany spośród przeprowadzonych w ciągu roku.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 69.

Czytanie tekstu. Łączenie liniami imion z odpowiednimi obrazkami dzieci.

Zabawa *Zaczarowany berek*.

Nauczyciel wybiera berka i oznacza go szarfą. Berek goni dzieci po sali i *zaczarowuje je* przez dotknięcie ręką. *Zaczarowane dziecko* siedzi skrzyżnie aż do końca zabawy. Zabawa trwa do czasu, aż wszystkie dzieci będą *zaczarowane*.

Dzień 2. Plan podwórka

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie orientacji przestrzennej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat swoich marzeń,
- rysuje plan wymarzonego podwórka.

Środki dydaktyczne: piłka, szarfy w dwóch kolorach, plan podwórka wykonany przez nauczyciela, karty pracy, cz. 4, s. 70, 71, 72, 73.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa rozwijająca umiejętność kojarzenia – *To znak...*

Nauczyciel rozpoczyna zdania, a dzieci kończą je, podając swoje propozycje.

Np.

Kiedy słońce zachodzi, to znak, że zbliża się noc.

Kiedy niebo się chmurzy... (to znak, że zbliża się burza)

Kiedy liście spadają z drzew... (to znak, że jest jesień)

Kiedy śnieg topnieje... (to znak, że zbliża się wiosna)

Kiedy świeci słońce i pada deszcz... (to znak, że będą tęcza)

Kiedy rozpoczyna się lato... (to znak, że będą wakacje).

 Zabawa ruchowa z rymowanką.

Maszerują dzieci drogą:

raz, dwa, raz i dwa.

Prawą nogą,

lewą nogą,

raz, dwa, raz i dwa.

I rękami poruszają:

raz, dwa, raz i dwa.

W prawo – lewą,

w lewo – prawą,

raz, dwa, raz i dwa.

Dzieci:

maszerują w miejscu,

wyciągają prawą nogę,

wyciągają lewą nogę,

maszerują w miejscu,

maszerują w miejscu,

lewą rękę wyciągają w prawą stronę,

prawą rękę wyciągają w lewą stronę,

maszerują w miejscu.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV (przewodnik, s 103).

II

 Marzenia dzieci – ćwiczenia w mówieniu.

1. Wyjaśnienie znaczenia słowa *marzenie*.

– Co to znaczy, że marzymy o czymś?

– Co to jest marzenie?

2. Zabawa *O czym marzę*.

Dzieci siedzą w kole, podają sobie kolejno maskotkę, np. żabki, i kończą zdanie: *Moim marzeniem jest...*

3. Karty pracy, cz. 4, s. 70, 71.

• Słuchanie wiersza K. J. Węgrzyna *Marzenia*.

• Rozmowa na temat wiersza.

– O czym marzy chłopiec z wiersza?

– Co według taty chłopca jest najważniejsze?

• Omówienie obrazków przedstawiających to, o czym marzyły dzieci.

• Układanie zdań na temat obrazków, liczenie w nich słów.

Np.

Adam dostał nowy rower. (4)

Gabrysia widziała w Egipcie piramidy. (5)

Kuba pierwszy raz leciał samolotem. (5)

Bartek wędrował z rodzicami po górach. (6)

Amelka nareszcie miała przyjaciół! (4)

Emilka dostała od wujka kawę. (5)

Antek jeździ z rodzicami na wycieczki rowerowe. (7)

• Dzielenie na głoski słów: *samolot, rower, lody, kask, plecak, pole, las...* (związanych z obrazkami).

• Nauka fragmentu wiersza metodą ze słuchu.

(...) *najważniejsze*

bywają w życiu przecież marzenia.

*Bo jeśli marzyć nie umiesz wcale,
nie będziesz dążyć do ich spełnienia!*

- Rysowanie tego, o czym marzy dziecko.

 Zabawa bieżna *Kto pierwszy wróci na swoje miejsce?*

Dzieci, oznaczone szarfami w dwóch kolorach, stoją na obwodzie koła. Na sygnał, dzieci z szarfami w wywołanym kolorze biegną poza kołem we wskazanym kierunku tak długo, aż wrócą na swoje miejsca. W czasie zabawy należy, na zmianę, wywoływać kolory i nie zapomnieć o zmianie kierunku biegu.

 Rysowanie planu wymarzonego podwórka.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Co chcielibyście mieć na podwórku?*

Nauczyciel na koniec dokonuje podsumowania, wymieniając to wszystko, co dzieci chciałyby mieć na podwórku.

2. Zapoznanie z planem podwórka wykonanym przez nauczyciela.

Nauczyciel umieszcza na tablicy plan i objaśnia wszystkie oznaczenia. Np. *koła to drzewa, duży prostokąt to piaskownica, małe prostokąty – ławki, trójkąty to huśtawki* itd.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku* (przewodnik, s. 104).

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dzieci wykonują pracę indywidualnie, w parach, większych grupach – jak wolą. Oznaczenia mogą być różne, ale drzewa muszą oznaczyć kołami, a swoje oznaczenia objaśnić.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

5. Przedstawienie swoich planów przez dzieci.

6. Porządkowanie miejsc pracy przez dzieci.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 72.

Otoczanie pętlami zabawek każdego rodzaju. Porównywanie ich liczby. Wpisywanie do okienek odpowiednich liczb i znaków.

Kolorowanie rysunków piłek według opisów.

2. Zabawa słowna *Słowa o znaczeniu przeciwnym*.

Dzieci stają na obwodzie koła. Nauczyciel z piłką stoi w środku koła. Kolejno rzuca piłkę do dzieci i mówi jakieś słowo. Dzieci wypowiadają słowo o znaczeniu przeciwnym i odrzucają piłkę. Np. mokry (suchy), słodki (gorzki), ciężki (lekki), duży (mały), gruby (chudy), szeroki (wąski), wysoki (niski), szybki (wolny), stary (młody), gorący (zimny), dobry (zły), biały (czarny), mokry (suchy), wesoły (smutny), krótki (długi)...

3. Karta pracy, cz. 4, s. 73.

Rysowanie podwórka, na którym jest przedstawiona określona liczba elementów.

Dzień 3. Nasze podwórko

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy piosence,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Nasze podwórko*, karty pracy, cz. 4, s. 74, 75, 76.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 74.

Oglądanie obrazków. Określanie, co robią dzieci na podwórku. Łączenie kartoników ze zdaniem z odpowiednimi obrazkami. Rysowanie po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV (przewodnik, s. 103).

II

Zabawy przy piosence *Nasze podwórko*.

1. Ćwiczenia słuchowe.

Rozpoznawanie piosenek poznanych w ciągu roku szkolnego po melodii nuconej przez nauczyciela.

2. Poruszanie się tak, jak podpowiada muzyka.

Dzieci słuchają nagrań melodii do marszu, biegu, podskoków i odpowiednio się poruszają.

3. Słuchanie piosenki *Nasze podwórko* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

C d G C

Dziś na dwo - rze sło - Ńce świe - ci, wie - je cie - pły wie - trzyk,

d G C F C

więc na na - szym pla - cu za - baw jest tak du - żo dzie - ci. Tu dzie - wczyn - ki i chło - pa - ki

G E d G C G C

ba - wia się od ra - na, tu - taj co dzień się spo - ty - ka na - sza pacz - ka zgra - na. Na

d G C d

na - szym po - dwó - rku ka - ru - ze - la mknie, hu - šta - wki wy - so - ko

G C F f C f

bu - ja - ją się. Pod wie - lkim ka - sztan - em ła - we - czki dwie cze - rwo - ne,

C G C

prze - plo - tnia, sa - mo - lot i fio - le - to - we sło - nie.

- I. *Dziś na dworze słońce świeci, wieje ciepły wietrzyk,
więc na naszym placu zabaw jest tak dużo dzieci.
Tu dziewczynki i chłopaki bawią się od rana,
tutaj co dzień się spotyka nasza paczka zgrana.*

Ref.: *Na naszym podwórku karuzela mknie,
huśtawki wysoko bują się.
Pod wielkim kasztanem ławeczki dwie czerwone,
przeplotnia, samolot i fioletowe słońce.*

- II. *Olek z Jasiem na rowerkach co dzień się ścigają,
uczę jeździć się na rolkach Antoś z małą Alą.
Ola z Zuzią na ławeczkach przebierają lale,
każda lalka babkę z piasku na obiad dostanie.*

Ref.: *Na naszym podwórku...*

- III. *Franek gra codziennie w piłkę, chce zostać piłkarzem,
ćwiczy więc strzelanie goli do małych bramek.
Chłopcy lubią też dwa ognie i głupiego Jasia,
a dziewczynki wolą w klasy albo w gumę skakać.*

Ref.: *Na naszym podwórku...*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak zbudowana jest piosenka?
- Co znajduje się na podwórku?
- Co robią dzieci na podwórku?

5. Zabawa przy piosence.

I zwrotka – dzieci naśladują ulubione zabawy na podwórku.

Refron

W parach obracają się w kółeczkach.

II zwrotka

Naśladują czynności, o których jest mowa w tekście: jazdę na rowerze, rolkach, ubieranie lalek.

Refron – jw.

III zwrotka

Naśladują czynności, o których jest mowa w tekście: grę w piłkę, strzelanie goli do bramki, grę w dwa ognie, w klasy, skakanie przez gumę...

Refron – jw.

6. Ćwiczenia wokalne.

Śpiewanie przez dzieci tekstu na wymyślone przez nie melodie.

*Na naszym podwórku
karuzela mknie.*

*My wszyscy bezpiecznie
bawimy się.*

7. Marsz po kole przy nagraniu piosenki.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVII (*przewodnik*, s. 69) na placu przedszkolnym.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 75.

Oglądanie obrazków. Opowiadanie, jak dzieci sobie pomagają. Rysowanie po śladach skakanek kredkami w odpowiednich kolorach.

2. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość – *Gdzie to jest?*

Dzieci rozglądają się po sali. Ich zadaniem jest wskazać przedmioty, których cechy podaje nauczyciel. Np. występują pojedynczo, występują podwójnie, są kupione w sklepie papierniczym, są z plastiku, są trzykolorowe...

3. Karta pracy, cz. 4, s. 76.

Odczytanie wyrazów. Liczenie w nich liter i łączenie liniami z odpowiednimi cyframi. Liczenie kół i pokazywanie ich liczby na palcach.

4. Zabawa przy piosence *Nasze podwórko* (*przewodnik*, s. 108).

Dzień 4. Na placu zabaw

Cele główne:

- rozwijanie intuicji geometrycznej,
- zachęcanie do wspólnej, bezpiecznej zabawy na placu zabaw.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa poznane figury,
- wspólnie, bezpiecznie bawi się na placu zabaw.

Środki dydaktyczne: figury, cyfry i liczba 10, znaki, *Wyprawka plastyczna* – obrazki, karty pracy, cz. 4, s. 77, 78, 79.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 77.

Kończenie odwzorowywania obrazków.

2. Dzielenie nazw obrazków na głoski, liczenie głosek w nazwach.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV (*przewodnik*, s. 103).

II

 Ćwiczenia z figurami.

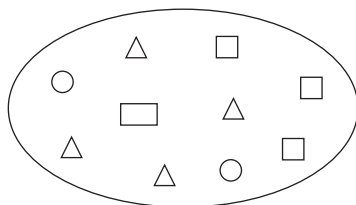
1. Zabawa *O jakiej figurze mówię?*

Jedno z dzieci opisuje słowami dowolną, poznaną figurę, bez używania jej nazwy. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie nazwy figury i wskazanie jej na obrazku.

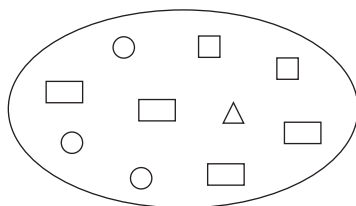
2. Przeliczenie figur znajdujących się w pętlach.

Nauczyciel umieścił w dwóch pętlach po 10 figur – w tym trójkąty, prostokąty, koła i kwadraty.

- Dzieci liczą figury. Porównują ich liczbę w obu pętlach (jest tyle samo).
- Liczą poszczególne figury w każdej pętli i układają działanie. Np.

$$4 + 2 + 1 + 3 = 10$$

$$1 + 3 + 4 + 2 = 10$$

 Wspólna zabawa na pobliskim placu zabaw.

Dzieci wcześniej podczas spacerów oglądały pobliskie place zabaw.

1. Wyjście na pobliski, wybrany plac zabaw.

- Oglądanie wyposażenia placu, nazywanie znajdującego się tam sprzętu.
- Omówienie zasad bezpiecznego korzystania ze sprzętu znajdującego się na placu zabaw.

2. Wspólne zabawy na placu zabaw.
3. Powrót do przedszkola.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 78.

Kończenie rysunku latawca po prawej stronie karty według wzoru umieszczonego po lewej stronie karty. Kolorowanie rysunku po lewej stronie.

Zabawa *Zaczarowany berek* (przewodnik, s. 104).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 79.

Oglądanie obrazków dzieci wykonujących różne ćwiczenia gimnastyczne. Łączenie obrazków z rysunkami postaci wykonujących to samo ćwiczenie.

Dzień 5. Zabawy na podwórku

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Zabawy na podwórku*, ilustracje do opowiadania, piosenka *Domowe zoo*, *Wyprawka plastyczna* – obrazki, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 94, 95.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 94.

Rysowanie tego, z czym kojarzą się wakacje.

2. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXV (przewodnik, s. 103).

II

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Zabawy na podwórku*.

1. Rozmowa na temat podwórka.
 - Co lubicie robić na podwórku?
 - Co powinno się na nim znajdować?
2. Słuchanie opowiadania.

Był sobie ogród, o który nikt nigdy nie dbał. Zapuszczony, dziki ogród pełen niebezpiecznych zasadzek, a w nim górki, dolki, wysypiska gruzu, kamieni i śmieci. Tu i ówdzie rosły drzewa, które aż prosiły się o dobrego ogrodnika. Gałęzie uschnięte, połamane, sterczały niebezpiecznie na wszystkie strony i zaczepiały przechodniów, strasząc podrapaniem. Wszędzie bujnie rozplenili się różne krzaki, a najgęściej – te kolczaste. Dzikie jeżyny, dzika róża, akacje, tarnina. Był to pelen chrustu raj dla drapichrustów! Aż pewnego dnia pojawił się wysoki płot, który szczelnie ogrodził dziki ogród. Zza płotu dochodziły odgłosy pracy potężnych maszyn budowlanych. Trwało to aż do maja, gdy wysoki płot rozebrano, zastępując go niskim, kolorowym płotkiem ogrodowym. Na słupie przy furtce zamykanej na skobelek wisiała tabliczka z napisem: UWA-GA! PRACE BUDOWLANE. WSTĘP WZBRONIONY! A nad furtką napis: PLAC ZABAW z dopiskiem: ZAPRASZAMY OD 1 CZERWCA.

Przez te kilka miesięcy plac zmienił się nie do poznania. Wyparowały sterty gruzu, kamieni i wysypiska śmieci. Zniknęły górki i dolki, przystrzyżono kolczaste krzaki. Drzewa, starannie

okrzesane, nie straszyły już połamanymi gałęziami i suchymi konarami. Korony drzew, do niedawna rozczochrane i postrzępione, otrzymały nową fryzurę. Jakby wyszły prosto z salonu fryzjerskiego. Z wdzięczności za zainteresowanie i opiekę, drzewa okryły się zielonymi liśćmi i pachnącymi kwiatami. Bujnie rozkwitły białe i liliowe bzy. Wokół kolczastych akacji roilo się od pszczoł. Zbierały aromatyczny nektar na miód akacjowy.

W ostatnich dniach maja trwały prace porządkowe. Spychacz równał teren. Koparka wielką łyżką drążyła dół na piaskownicę. Jedna wywrotka przywiozła i wysypała piasek do piaskownicy. Inna rozsypywała żwir na alejkach, po których jeździł walec. Gdy plac był już wyrównany, piaskownica napełniona piaskiem, a żwir na alejkach ubity, przyjechały ciężarówki z zabawkami ogrodowymi. Panowie w kombinezonach wyładowali z ciężarówek mnóstwo kolorowych części. Postawili części na placu, wzięli w ręce duże klucze i wielkimi śrubami poskręcali części w całość. Na oczach dzieci stawały na placu drabinki, domki ogrodowe, zjeżdżalnie, huśtawki, karuzele i laweczki. Gdy panowie skończyli montaż zabawek, osadzili je głęboko w ziemi, żeby się nie poprzewracały. A potem ze słupa przy furtce zdjęli napis: PRACE BUDOWLANE i przykręcili tablicę z napisem: REGULAMIN KORZYSTANIA Z PLACU ZABAW.

Pierwszego czerwca była piękna, słoneczna pogoda. Prawie jak w lecie. Powietrze przesycił aromat kwiatów akacji. A gdy kwitną akacje, niedługo wakacje! Z placu zabaw zniknęły maszyny budowlane i ciężarówki. Odjechali też panowie w kombinezonach. W słońcu błyszczwały nowiutkie zabawki ogrodowe. Zjeżdżalnie zachęcały do zjazdów. Drabinki kusily do wspinaczki. Huśtawki, czekając na dzieci, same lekko kołysały się na wietrze. Karuzele nie mogły się doczekać, kiedy ktoś zacznie je obracać. Piaskownice zapraszały do budowy zamków z piasku i stawiania babek. A dzieci stały onieśmiałe przed furtką i podziwiała wspaniałe widok.

– Jak myślisz, można wejść? – zapytał Michał.

– Wszystko gotowe, to chyba można! – odpowiedział Rysiek.

Dzieci ostrożnie poruszyły furtką, odciągnęły skobelek – plac zabaw był otwarty! I zaczęła się zabawa! W miarę jak słońce wędrowało w górę, przybywało dzieci. Ustawiały się kolejki do zjeżdżalni, huśtawek i karuzeli. W piaskownicach zrobiło się tłoczno, na szczęście miejsca i piasku starczyło dla wszystkich chętnych. Starsze dzieci pilnowały porządku. Jeden z chłopców rozpędził się i chciał wjechać przez furtkę na rowerze.

– Ej, ty, zatrzymaj się! – zawołał Michał. – Na rowerach nie wolno!

– A kto mi zabroni? – opierał się chłopiec.

– Ja, bo znam regulamin! Zobacz – na tablicy obrazek – przekreślony rower! To znaczy, że na placu zabaw nie wolno jeździć na rowerze! A dlaczego? Dlatego, bo nie wolno, bo łatwo kogoś potrącić! – tłumaczył Michał. – Jeśli chcesz jeździć, to nie tutaj, a jeśli chcesz się bawić na placu, to postaw rower przy ogrodzeniu.

Dziewczynka prowadziła pieska na smyczy. Gdy otwierała furtkę, Zosia zagroziła jej drogę.

– Z pieskiem nie wejdiesz!

– Ale on jest grzeczny! – upierała się dziewczynka.

– Może i grzeczny, ale są dzieci, które boją się psów. A poza tym – może nabrudzić.

– No to posprzątam!

– Z pieskiem nie wolno, widzisz ten obrazek? Zosia pokazała rysunek przekreślonego psa. – Piesek poczeka za furtką!

Dwaj chłopcy kopali piłkę.

– Hola, hola! – zawołała Zosia. – Chcecie grać w takim tłumie? Nie ma mowy! Grajcie tam, gdzie jest pusto, najlepiej na boisku!

Na plac zabaw wjeżdżał chłopiec na wózku inwalidzkim, z nogą w gipsie.

– Uwaga, uwaga, bo jedzie łamaga! – krzyknął jeden z piłkarzy, wspinając się na drzewo.

– Sluchaj no – krzyknęła Zosia – uważaj, co mówisz! Tak, tak, nie śmiej się, dziadku, z cudzego

wypadku! Tobie też może się coś przytrafić! W tym momencie gałąź drzewa złamała się i chłopiec spadł ziemię.

– Au, boli! – jęczał, rozcierając bolący pośladek.

– Twoje szczęście, że nic sobie nie uszkodziłeś! Ale złamałeś gałąź i złamałeś zakaz! Zosia pokazała rysunek na tablicy. – Nie wolno niszczyć roślin! A teraz nie płacz, nic się nie stało! Lepiej pomóż osobie niepełnosprawnej, która nie miała takiego szczęścia!

Chłopiec dołączył do grupy dzieci pchającej wózek inwalidzki. Razem podtoczyli wózek pod huśtawkę.

– Inwalida huśta się bez kolejki! – zawołali.

– Nie jestem inwalidą. Za miesiąc zdejmą mi gips!

– To za miesiąc nie będziesz inwalidą. Ale teraz jesteś! Pomogli chłopcu z nogą w gipsie wsiąść na huśtawkę i huśtali go delikatnie, by przypadkiem nie spadł i nie złamał sobie czegoś jeszcze. A potem posadzili go na karuzeli i kręcili, ale nie za szybko, tak, by nie zakręciło mu się w głowie.

Tymczasem na zjeżdżalni zrobił się okropny bałagan. Dzieci nawzajem się popędzały, zjeżdżały jedno za drugim, popychały się albo próbowały wchodzić pod górę tam, gdzie inne jechały w dół.

– Tak nie wolno! Wchodzi się po drabince, a zjeżdżalnią tylko się zjeżdża! – zawołał Adaś, gdy jedno z dzieci uparło się wchodzić po pochylni. Razem z Zosią szybko zaprowadzili porządek na placu zabaw.

A w piaskownicy nikt się z nikim nie kłócił, nikt nikogo nie popychał. Cicho pracowały małe koparki, wywrotki, ciężarówki, spychacze i walce.

– Co robicie? – spytała Zosia. – Budujemy nowy plac zabaw dla naszych zabawek! – odpowiedziały dzieci.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Co się stało z zaniedbanym ogrodem?

– Jak wyglądał plac po przeróbce?

– Czego nie wolno było na placu? Gdzie to było zapisane? W jaki sposób?

– Kto pilnował porządku?

4. Rozmowa na temat placu przedszkolnego.

– Co byłoby potrzebne na naszym placu przedszkolnym?

– Czy przydałby się regulamin?

5. Planowanie znaków mówiących o tym, co można robić, a czego nie można na placu przedszkolnym. Np.

przekreślony obrazek psa – nie wprowadzamy psów na plac

przekreślona złamana gałązka – nie niszczymy roślin

dwoje dzieci uśmiechniętych – młodsze i starsze – bawimy się wspólnie z młodszymi.

• Rysowanie znaków na bazie kół (dzieci dostają kartki z rysunkami kół – wycinają koła i rysują swoje wymyślone znaki).

• Wspólne oglądanie zaprojektowanych znaków – wypowiedzi autorów na temat, co one oznaczają.

 Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – *Pomniki*.

Dzieci dobierają się parami, jedno jest *projektantem*, a drugie – *materiałem*, z którego ma powstać *pomnik*. Dzieci maszerują w różnych stronach sali przy dźwiękach bębenka. Podczas przerwy w grze *projektant* tworzy wymyślony przez siebie *pomnik*, ustawiając partnera w dowolnej pozycji.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XVII (*przewodnik*, s. 69).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 95.

Rysowanie po śladach szlaczków. Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

2. Zabawa *Zaczarowany berek* (przewodnik, s. 104).
2. Rozmowa z dziećmi na temat domowych zwierzątek i tego, co robią z nimi, gdy jadą na wakacje.
3. Dowolny taniec przy piosence *Domowe zoo* (sł. K. Gowik i A. Żurawska, muz. K. Gowik).

Cho-ciaż ma-ły ze mnie przed-szko - la - czek, pod o - pie - ką mam do - mo - we
 zoo. My-je, czy-szczę, ka-rmię, o zwie-rzą-tka dbam i to pra - wie cał-kiem sam.
 Pie - sek, ko - tek, we - so - ły cho-mi - czek, zło - ty żół - wik i bia-ły kró - li - czek.
 Ry - bki, śli - mak i bied-ron-ka z po - la, dwie pa - puż - ki: To - la o - raz Lo - la.
 Bar-dzo lu - bię mieć w do-mu zwie-rząt tłum, gdy za - py-ta kto - to jest mo - je zoo.
 Bar-dzo lu - bię mieć w do-mu zwie-rząt tłum, gdy za - py-ta kto - to jest mo - je zoo.

- I. *Choć mały ze mnie przedszkolaczek,
 pod opieką mam domowe zoo.
 Myję, czyszcę, karmię, o zwierzątka dbam
 i to prawie całkiem sam.*

Ref.: *Piesek, kotek, wesoly chomiczek,
 złoty żółwik i biały króliczek.
 Bardzo lubię mieć w domu zwierząt tłum,
 gdy zapyta kto – to jest moje zoo.
 Rybki, ślimak i biedronka z pola,
 dwie papużki: Tola oraz Lola.
 Bardzo lubię mieć w domu zwierząt tłum,
 gdy zapyta kto – to jest moje zoo.*

- II. *Dla zwierzątek trzeba dużo czasu,
 by szczęśliwe ze mną mogły być.
 To dlatego trzeba bardzo o nie dbać,
 aby mogły długo żyć!*

Ref.: *Piesek, kotek...*

Tydzień III: Nadszedł czas wakacji

Dzień 1. Wakacyjne plany

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Wakacyjne plany*, ilustracje do opowiadania, kartki do origami, suszarka, *Wyprawka plastyczna* – dobieranka sylabowa, piłka, książka, s. 90, 91, karty pracy, cz. 4, s. 80, 81, 82, 83.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 80.

Kolorowanie rysunku. Czytanie tekstu.

2. Dobieranka sylabowa (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci dostają wyrazy podzielone na sylaby. Układają je i przyklejają na kartce (**wakacje, korale, owoce, lato, jezioro, trawa**).

Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Dzieci na zaczarowanej łące*.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali – łące. Gdy usłyszą hasło *Dzieci zaczarowane* – przyjmują pozycję zwierzęcia, jakie można spotkać na łące, i poruszają się jak ono (np. bocian, żaba, motyl, pszczoła, kret, skowronek...). Na hasło *Dzieci odczarowane* znów poruszają się swobodnie.

• Ćwiczenia tułowia – *Kwiaty na letniej łące*.

Dzieci w siadzie klęcznym podpartym, głowy mają położone na kolanach. Na hasło *Kwiaty rosną*, wykonują powolny wyprost tułowia i głowy oraz unoszą ręce do góry. Na hasło *Kwiaty więdną*, powracają do pozycji wyjściowej.

• Ćwiczenia mięśni grzbietu – *Ślimaki*.

Dzieci w leżeniu przodem, mają wyprostowane i złączone nogi. Na hasło *Ślimak, pokaż rogi* – unoszą głowę i ręce nad podłogą, a następnie przykładają zwinięte w piąstki dłonie do skroni. W czasie tego ćwiczenia łokcie są uniesione w górę. Na hasło *Ślimak, schowaj rogi* – opuszczają ręce i głowę i chwilę leżą swobodnie na dywanie.

• Marsz parami – *Spacer po letniej łące*.

Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, jednocześnie wykonując głębokie wdechy i wydechy.

II

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Wakacyjne plany*.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 82.

Łączenie miast na rysunku mapy z odpowiednim kolorem według podanego opisu.

2. Słuchanie opowiadania.

Z początkiem czerwca rozkwitły akacje. Cudowny zapach białych kwiatów akacji zwabił tysiące pszczoł krążących wokół drzew brzęczącą chmurą. Zbierały pyłek i nektar kwiatów na pyszny miód akacjowy.

Sześciolatki, dla których były to już ostatnie dni w przedszkolu, myślały o swoich przyszłych szkołach. Niektóre z radością, inne z lekkim niepokojem.

Szkoła szkołą – ale wcześniej są wakacje.

– Jadę do Krainy Wielkich Jezior – powiedział Bartek. – Mama i tata mają żaglówkę i wyruszymy w długi rejs po jeziorach. Będziemy łowili ryby, rozpalali ognisko na brzegu, smażyli ryby i piekli kielbaski. A wieczorem dobijemy do przystani i prześpiemy się w namiocie na polu namiotowym.

– Ja też kiedyś byłem nad jeziorami – wtrącił Tadek. – Ale nie chciałbym tam jechać. Wszędzie tłok, pełno żaglówek, kajaków, motorówki i skutery wodne prują jak szalone. Zostawiają smugi spalin i plamy paliwa na wodzie. Brzegi jezior błotniste i pozarastane trzcinami. Na żaglówce cały czas trzeba siedzieć spokojnie, bardzo łatwo wpaść do wody. Ja wolę ciszę, spokój, gdzie mogę posłuchać śpiewu ptaków i rechotania żab. Jadę do wujka, do leśniczówki. Razem z wujkiem i cicią będę poznawał zwyczaje zwierząt leśnych. Będziemy rozpoznawać tropy różnych zwierząt. Będziemy zbierać rogi zgubione przez rogacze, samce saren, jelenie, łosie i danielle. Wujek nauczy mnie rozpoznawać drzewa po liściach, kwiatach nasionach i kształcie koron. A z cicią będziemy zbierać różne zioła, suszyć je. Zioła to naturalne lekarstwa. Ciocia jest doświadczoną zielarką i wie, które rośliny na co pomagają.

– A ja pojedę nad morze – powiedziała Ania. – Będziemy kąpali się w morzu, opalali na piaszczystej plaży, razem nabieramy ładnych kamyków, muszerek, żółtych i brązowych bursztynów. A potem będziemy kopać w piasku dolki, budować zamki, które przyozdobimy kamykami i patykami. Muszelki i bursztyny zbierzemy do pudełka, to będzie nasza wakacyjna pamiątka.

– To prawda, morze jest piękne – dodał Grzesiek. – Ale bardzo kapryśne. I plaże wspaniałe, piaszczyste. Pod warunkiem, że nie wieje wiatr. Bo wtedy piasek jest wszędzie: w ubraniu, włosach, oczach. Woda w Bałtyku przeważnie jest bardzo zimna, a nawet lodowata. Nie da rady się kąpać. Można co najwyżej zamoczyć nogi, a potem szczekać zębami. A kiedy jest wysoka fala, to nawet nie wolno zbliżać się do wody.

– A ja pojedę z rodzicami w góry. – powiedziała Zosia. – Rodzice zabierają rowery górskie. Będziemy jeździć po szlakach rowerowych, a tam, gdzie nie da się dojechać na rowerze, pójdziemy pieszo z kijkami i plecakami, aż do schroniska i jeszcze dalej, na sam szczyt góry, skąd są piękne widoki.

– Góry są bardzo niebezpieczne. Pełno przepaści, można spaść i się połamać. Gdy wieje halny, łamie drzewa, świerki się przewracają. Pogoda szybko się zmienia. Nawet w słoneczny dzień może zaskoczyć burza. A wtedy – walą takie pioruny, że nie wiadomo, gdzie się skryć!

– A ja pojedę do babci i dziadka na wieś – powiedziała Helenka. – Może nie ma tam jezior, morza ani gór, ale jest za to piękna, czysta rzeka, nie za szeroka i płytka, piaszczyste plaże, którymi jeśli ktoś chce – może spacerować kilometrami. Można płynąć z prądem w pontonie albo w kajaku, albo w łódce – jak kto chce. I jest las – a w nim sarenki, lisy, zające, a nawet widziałam łosie!

– Na wsi strasznie nudno! – wybrzydzał Filip. – Nie ma kina, placów zabaw, mało dzieci, nie ma się z kim bawić. Trzeba uważać na kundły, które biegają wszędzie i tylko patrzą, żeby ugryźć w nogę. Nie można się od nich opędzić. Na łąkach pasą się krowy i konie, które brzydko pachną, brudzą, trzeba uważać, żeby w coś nie wdepnąć!

– A w mieście jest lepiej? – zachnęła się Kasia. – Po trawnikach biegają psy i też brudzą! A nie każdy właściciel po nich sprząta! A samochody? Taki ruch, że nie ma jak przejść przez ulicę! Trąbią, wymuszają pierwszeństwo, pędzą jak szalone, setką albo i szybciej. I wszędzie spaliny! Udusić się można!

– W mieście wcale nie jest źle! – powiedział Rysiek. – W mieście jest co robić! Wystarczy wyjść na podwórko – jest plac zabaw, można pojeździć na hulajnodze lub deskorolce! Zawsze można

spotkać kolegów, koleżanki! Można spacerować chodnikiem i oglądać wystawy sklepów! Jak jest gorąco, można pójść na basen. Wyjeżdżam na wakacje na działkę, ale chyba wolałbym zostać w domu, w mieście!

Dzieci opowiadały o swoich wakacyjnych wyjazdach, o podróżach i atrakcjach, jakie na nie czekają. Rozgorączkowane, przerywały sobie nawzajem, przekrzykiwały się jedno przez drugie. Tylko jedno dziecko, Krzys, stał z boku, przysłuchiwał się, ale nie powiedział ani słowa. Miał smutną minę i lzy szklily mu się w oczach.

– A ty, Krzysiu, gdzie pojedziesz na wakacje? – spytała Helenka.

– Ja nigdzie nie pojedę – powiedział Krzys i się rozplakał.

Dzieci umilkły. Podeszły do Krzysia i zaczęły go pocieszać.

Żeby ci nie było smutno, będziemy wysyłać pocztówki.

I będziemy dzwonili, żeby opowiedzieć, jak jest na wakacjach!

I przywieziemy ci pamiątki z naszych podróży.

I opowiemy ci, gdzie byliśmy, co robiliśmy i narysujemy ci obrazki z naszych podróży.

I będziesz się czuł, jakbyś był z nami!

Krzys rozpromienił się. W lecie zostanie w domu, ale jednocześnie będzie tam, gdzie jego przyjaciele. Wakacje jego kolegów i koleżanek będą jego wakacjami.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Gdzie wybierał się Bartek z rodzicami?

– Co mieli tam robić?

– Gdzie miał spędzić wakacje Tadek? Co miał robić w leśniczówce?

– Co Ania zamierzała robić nad morzem?

– Co Zosia planowała z rodzicami robić w górach?

– Kto miał spędzić wakacje na wsi?

– Co Helenka mogła tam robić?

– Gdzie wybierał się Krzys?

– Co postanowili jego przyjaciele?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *W górach, w lesie czy nad morzem?*

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu (marsz, bieg, podskoki).

Na przerwę w grze zatrzymują się i naśladują czynności, jakie mogą wykonywać w miejscu, którego nazwę podał nauczyciel (morze, las, góry, wieś, miasto...).

4. Historia relaksująca – *Fale*.

Dzieci kładą się na dywanie. Są falami, które porusza wiatr. Nauczyciel włącza suszarkę, która symbolizuje wiatr. Gdy dzieci – *fale* – usłyszą szum, turlają się po dywanie. Gdy nauczyciel wyłączy suszarkę – leżą spokojnie.

Potem dobierają się parami i siadają w parach jedno za drugim. Nauczyciel opowiada i wykonuje określone ruchy, a dzieci wykonują je na plecach partnera.

Wielkie morze jest dzisiaj spokojne.

Posłuchaj, co chce opowiedzieć.

Wiatr lekko dotyka morza.

(Dzieci czubkami palców dotykają pleców partnera, przesuwając je po nich).

Spójrz, co robi z falami.

Wiatr je budzi.

(Czubkami palców lekko dotykają pleców partnera).

Zaczyna się ich taniec.

Spójrz, jedna z fal bardzo się cieszy,

wesoło tańczy na morzu.

(Czubkami palców wykonują delikatne, lekkie ruchy).

Teraz turla się tak szybko, jak tylko potrafi.

Stopniowo przesuwa się do przodu.

(Palcami wykonują koliste ruchy od dołu ku górze).

Fika koziołki, szybko i lekko.

Sprawia jej to wielką radość.

(Uderzają palcami o plecy, na zmianę: szybko i powoli).

Fika koziołki bez wytchnienia,

a wiatr dzielnie jej pomaga.

(Uderzają palcami o plecy, na zmianę: szybko i powoli).

Słońce oświetla morze.

(Kładą całe dłonie na plecach).

Mała fala już nie tańczy.

Słońce się chowa.

(Zdejmują ręce z pleców).

Tak skończyła się historia.

5. Karta pracy, cz. 4, s. 81.

Kończenie rysunku na dole strony według wzoru znajdującego się na górze strony. Rysowanie po śladach rysunków fal, bez odrywania kredki od kartki. Kolorowanie rysunku na górze strony.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw wybrany spośród wykonywanych w ciągu roku; przeprowadzony na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 90, 91.

Czytanie wiersza i nazw czynności, które możemy wykonywać nad morzem.

Wykonanie papierowej łódki według podanej instrukcji.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Piłka parzy*.

Dzieci ustawiają się w luźnej gromadce naprzeciwko nauczyciela, który trzyma dużą plażową piłkę. Gromadka biegnie na wprost nauczyciela, który rzuca piłkę po podłodze, ostrzegając, że ona *parzy*. Dzieci starają się omijać toczącą się piłkę. Ten, kogo piłka *sparzy*, odchodzi z zabawy.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 83.

Czytanie wypowiedzi dzieci o miejscach ich wyjazdów na wakacje. Łączenie tekstów z odpowiednimi zdjęciami.

Rysowanie po śladzie rysunku bez odrywania kredki od kartki.

Dzień 2. Co zabierzemy na wakacje?

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania,
- rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta proste teksty,
- rozwiązuje zadania metodą symulacji.

Środki dydaktyczne: glina, piasek, patyczki dla każdego dziecka, obrazki przedmiotów przydatnych na wakacjach, duży obrazek plecaka, książka, s. 92, karty pracy, cz. 4, s. 84, 85, 86, 87, 88.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 92.

Określanie, co nie pasuje na obrazku.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 84.

Liczenie na palcach. Łączenie zapisów działań matematycznych z odpowiednimi wynikami według wzoru.

Liczenie na palcach. Wpisywanie liczb będących wynikami dodawania i odejmowania.

Łączenie liczb w pary tak, aby wynik ich dodawania wynosił 10.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI (przewodnik, s. 114).

II

 Wakacje – ćwiczenia w czytaniu.

1. Zabawa z rymówką.

*Wakacje, wakacje
to wspaniały czas –
czeka na nas morze,
góry, rzeka, las.*

Dzieci mówią rymówkę za nauczycielem, dzieląc słowa na sylaby i rytmicznie klaszcząc.

2. Zabawa *Co zabieramy na wakacje?*

Nauczyciel przygotował obrazki przedmiotów przydatnych na wakacjach. Umieścił je na tablicy wokół dużego obrazka plecaka. Dzieci mają wybrać obrazki przedmiotów potrzebnych na wakacjach i umieścić je na obrazku plecaka. Ale nie mogą podać ich nazw, tylko inne nazwy, które określają ich zastosowanie. Np. zamiast ponton dziecko podaje nazwę – wodny pływacz czy coś podobnego.

Przykładowe obrazki: *lupa, latarka, piłka, deskorolka, koc, wiaderko, łopatka, okulary przeciwsłoneczne, kozuch, sanki, materac, książka, koszyk, łyżwy...*

3. Karty pracy, cz. 4, s. 86, 87.

Czytanie tekstu. Określanie, co można robić na wakacjach. Rysowanie miejsca, w którym dziecko spędzi wakacje.

Oglądanie ikonek. Określanie, jakie wakacyjne rady one przedstawiają.

Rysowanie po śladzie rysunku bez odrywania kredki od kartki.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Piłka parzy* (przewodnik, s. 117).

 Zabawy patyczkami – ćwiczenia w liczeniu.

Dzieci dostają po 10 patyczków w trzech kolorach, cyfry i znaki.

• Układają przed sobą patyczki według kolorów, a pod nimi działanie, które to ilustruje. Np. dziecko dostało 6 patyczków niebieskich, 3 patyczki zielone i 1 żółty patyczek. Układa działanie: $6 + 3 + 1 = 10$.

• Potem dzieci odkładają wymienioną liczbę patyczków (nauczyciel podaje każdemu dziecku, ile patyczków ma odsunąć) i układają działania.

• Symulują za pomocą patyczków sytuacje przedstawione przez nauczyciela, układają odpowiednie działania, udzielają odpowiedzi.

Np. Nauczyciel podaje treść zadania: *Mama miała 8 jabłek. 4 jabłka dała babci. Ile jabłek zostało mamie?*

Dzieci układają przed sobą 8 patyczków, 4 odsuwają i układają działanie: $8 - 4 = 4$. Następnie udzielają odpowiedzi: Mamie zostały 4 jabłka.

• Karta pracy, cz. 4, s. 85.

Liczenie patyczków w każdym wzorze. Układanie z patyczków wybranego wzoru. Następnie układanie wzoru z 10 patyczków według własnego pomysłu i narysowanie tego wzoru w ramce.

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Poznawanie właściwości piasku.
Dzieci z zamkniętymi oczami dotykają piasku. Określają, jaki jest: sypki, miękki, drobny... Badają jego rozpuszczalność w wodzie (nie rozpuszcza się), plastyczność (trudno się lepi, gdy jest mokry, suchy – wcale się nie lepi).
2. Poznawanie właściwości gliny.
Dzieci dotykają gliny. Określają, jaka jest (gładka, mokra, plastyczna, lepi się).
3. Określanie zastosowania piasku i gliny.
Z piasku w wysokich temperaturach i z odpowiednimi dodatkami otrzymujemy szkło. Wykorzystujemy go też do filtrowania wody.
Gлина jest wykorzystywana do wyrobu naczyń, ozdób.
4. Karta pracy, cz. 4, s. 88.
Czytanie wyrazów. Nazywanie przedmiotów przedstawionych na zdjęciach. Łączenie z wyrazem **piasek** zdjęć przedmiotów, do wykonania których użyto piasku. Łączenie z wyrazem **glina** zdjęć przedmiotów, do wykonania których użyto gliny.
Rysowanie po śladach rysunków. Kończenie rysowania dzbanków według wzoru.

Dzień 3. Nadchodzi lato

Cele główne:

- poznawanie oznak nowej pory roku,
- rozwijanie aktywności twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia oznaki lata,
- tworzy mapę skojarzeń do wyrazu **wakacje**.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka plastyczna* – dobieranka sylabowa, wyraz **wakacje**, litery, duży karton, chorągiewki: żółta, czerwona, zielona, kolorowe kraszki, napisy w kształcie drogowskazów: **Tatry, Bałtyk, Mazury, stolica**, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 96, książka, s. 93, karty pracy, cz. 4, s. 89, 90, 91.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 89.
Kończenie rysunków według podanego wzoru.
 2. Ćwiczenia w książce, s. 93.
Czytanie tekstu o latawcu.
- Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI (*przewodnik*, s. 114).

II

- *Nadchodzi lato* – zapoznanie z oznakami nowej pory roku.
1. Oglądanie reprodukcji obrazów Paula Peela i Mary Cassatt, przedstawiających lato.
Wypowiedzi dzieci na temat tego, jakie oznaki lata przedstawiają.
 2. Karty pracy, cz. 4, s. 90, 91.
 - Czytanie tekstu i dopowiadanie.
 - Słuchanie wiersza.
 - Co dzieje się latem w przyrodzie?
 - Za co lubicie lato?
 - Oglądanie rysunków. Określanie, co przedstawiają. Kolorowanie ich.

- Rysowanie drogi chłopca do butów odpowiednich na letnią wędrowkę.

 Zabawa ruchowa *Letnie podróże*.

Nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali napisy w kształcie drogowskazów: **Tatry**, **Bałtyk**, **stolica**, **Mazury**. Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburynu. Na hasło *Wybieramy się w Tatry (nad Bałtyk, do stolicy, na Mazury...)*, dzieci ustawiają się pod odpowiednim drogowskazem.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 96.

Czytanie zdań. Uzupełnianie ich wyrazami odszukanymi wśród naklejek.

 Tworzenie mapy skojarzeń do wyrazu **wakacje**.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Gdzie można spędzić wakacje?*

Podawanie przez dzieci swoich planów wakacyjnych.

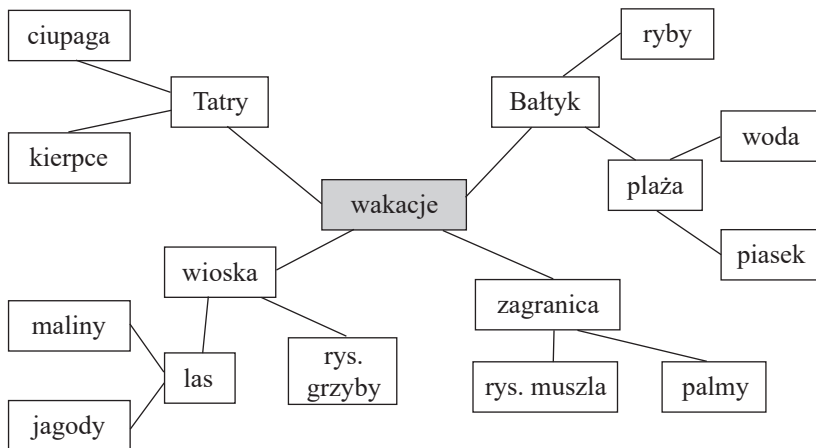
 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Statki na morzu*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze krążki – *skały podwodne* – i przygotowuje trzy chorągiewki. Dzieci – *statki* – stoją w rozсыpce, jedno jest strażnikiem. *Strażnik* daje znak zieloną chorągiewką do wypłynięcia w morze. Wszystkie *statki* pływają swobodnie – dzieci biegają między krążkami. Żółta chorągiewka oznacza niebezpieczeństwo – trzeba pływać uważnie i omijać *skały podwodne* – dzieci chodzą ostrożnie pomiędzy krążkami. Na podniesienie czerwonej chorągiewki ustaje wszelki ruch. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając kolory chorągiewek.

2. Tworzenie mapy skojarzeń.

Nauczyciel przygotowuje litery. Umieszcza na środku dużego kartonu wyraz **wakacje**. Dzieci podają skojarzenia i rysują je na przygotowanych małych kartkach lub układają odpowiednie wyrazy.

Np. fragment mapy skojarzeń

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Dobieranka sylabowa (*Wyprawka plastyczna*).

Dzieci dostają wyrazy podzielone na sylaby. Układają wyrazy (**kolega**, **woda**, **biedronka**, **zabawa**, **piasek**, **motyl**) i przyklejają je na kartkach.

2. Zabawa *Przyjazny dotyk*.

Zabawę poprzedzamy krótką rozmową o tym, jakie gesty i czynności wobec drugiej osoby są miłe, a jakie nie. Następnie, przy nagraniu spokojnej muzyki, dzieci spacerują po sali i wykonują polecenia nauczyciela.

Np.

- *Przytulcie kolegę lub koleżankę.*
- *Przywitać się uprzejmie z jak największą liczbą kolegów.*
- *Pogłaszczcie kolegę lub koleżankę po buzi...*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Statki na morzu* (przewodnik, s. 120).

Dzień 4. Wspominamy rok w przedszkolu

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności czytania, przygotowanie do pisania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- czyta proste teksty, próbuje pisać litery,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: *Wyprawka plastyczna* – puzzle, książka, s. 94, 95, 96, karty pracy, cz. 4, s. 92, 93, 94.

Przebieg dnia

I

1. Układanie puzzli – *truskawki* (*Wyprawka plastyczna*).
2. Pakowanie swoich prac plastycznych z półek indywidualnych.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI (*przewodnik*, s. 114).

II

 Wspominamy rok w przedszkolu – ćwiczenia w czytaniu i pisaniu.

1. Ćwiczenia w książce, s. 94, 95, 96.

Czytanie zdań na temat obrazków. Opowiadanie o tym, co się wydarzyło w ciągu roku szkolnego.

Dzieci czytają krótkie teksty. Potem opowiadają o tym, co przedstawiają obrazki. Nauczyciel wspomaga je pytaniami.

- Wspólnie z nauczycielem czytanie tekstu o wakacjach.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Wakacyjny pociąg*.

Dzieci ustawiają się w rzędzie jedno za drugim i kładą ręce na ramionach osoby stojącej przed nimi – tworzą *wakacyjny pociąg*. Maszynistą jest nauczyciel. *Pociąg* będzie jechał przez różne miejsca, których nazwy będzie podawał nauczyciel (np. las, łąka, plaża, góry, jezioro...), a dzieci będą naśladować to, co można robić w tych miejscach.

2. Karty pracy, cz. 4, s. 92, 93, 94.

Czytanie nazwy stacji. Odgadnięcie, gdzie jedzie pociąg. Próby pisania przedstawionych liter. Czytanie i omawianie znaków przedstawiających tematykę poznaną w ciągu roku szkolnego. Czytanie tekstu o tym, co dzieci poznały w ciągu roku szkolnego.

 Ćwiczenia gimnastyczne na placu przedszkolnym (wybrane spośród tych, które odbyły się w ciągu roku szkolnego).

 Zabawy swobodne na placu przedszkolnym.

III

1. Rozmowy indywidualne na temat wakacji.
2. Rysowanie obrazka dla kolegi lub koleżanki na pożegnanie.

Dzień 5. Nadszedł czas pożegnania

Cel główny:

- przedstawienie swoich umiejętności.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- śpiewa piosenki, recytuje wiersze, tańczy.

Środki dydaktyczne: wiersze: A. Widzowskiej *Pożegnanie przedszkola*, T. Fiutowskiej *Kiedy pójdę do szkoły*, piosenki: *Lato na wakacjach*, *Podróż do szkoły*, *Żegnamy dziś przedszkole*, *Do widzenia, przedszkole*, nagranie utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*, rekwizyty do inscenizacji wiersza, dyplomy (karty pracy, cz. 4, s. 95, 96).

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Dokończ zdanie*.

Nauczyciel rozpoczyna zdania, a dzieci siedzące w kole kolejno je kończą. Np. *W przedszkolu lubilem... W przedszkolu nie lubilem... W przedszkolu czułem się... Do przedszkola chodziłem z...*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XXXVI (przewodnik, s. 114).

II

 Nadszedł czas pożegnania – montaż słowno-muzyczny na zakończenie roku szkolnego.

1. Inscenizacja utworu T. Fiutowskiej *Kiedy pójdę do szkoły*.

Siedmioro dzieci stoi przed pozostałymi dziećmi, które są ustawione w półkolu.

Dziecko 1. (z koszykiem z kolorowymi liśćmi, grzybami):

*Kiedy jesienią zbierałam grzyby,
wąchałam w lesie wrzosy kwitnące,
myślałam sobie:
jesieni szkoda,
lecz niech śnieg spadnie
i niech zimowo zaświeci słońce...*

Dzieci (razem):

Niech już zimowo zaświeci słońce!

Dziecko 2. (w czapce, szaliku i w rękawiczkach):

*Lepiąc ze śniegu zimą bałwana
i pędząc w dół na sankach z górki,
myślałem sobie:
fajna jest zima,
lecz lubię zieleń
i niech przylecą pierwsze jaskółki...*

Dzieci (razem):

Niech już przylecą pierwsze jaskółki...

Dziecko 3. (z latawcem):

*Gdy już śpiewały wiosną ptaki,
a mój latawiec wiaterek gnał,
myślałem sobie:
niech przyjdzie lato,
wtedy się będę w słońcu grzał...*

Dzieci (razem):

Będę się w słońcu grzać!

- Wspólny śpiew piosenki *Lato na wakacjach* (sł. i muz. K. Gowik).

The musical score is written on a single staff in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and repetitive, with lyrics written below the notes. Chords are indicated by letters above the staff: B, F7, B, F7, B7, Es, F, B, g, c, F7, B, B7, Es, F, B, g, c, F7, B.

I - dzie la - to po - przez po - la, ro - ześ -
mia - ne przy - szło do nas do przed - szko - la. Wi - ta la - to wszy - stkie
dzie - ci: „Na wa - ka - cje ra - zem ze mną po - je - dzie - cie”. Na na na
na na na na na na na na, już wa - ka - cji nad - cho - dzi
czas. Wi - ta - my mo - rze, je - zio - ro, łą - kę, rze - kę, las, bo wa -
ka - cji nad - cho - dzi czas!

I. *Idzie lato poprzez pola,
roześmiane przyszło do nas do przedszkola.
Wita lato wszystkie dzieci:
„Na wakacje razem ze mną pojedziecie”.*

Ref.: *Na na na na na na na na na na na na,
już wakacji nadchodzi czas.
Witamy morze, jezioro, łąkę, rzekę, las,
bo wakacji nadchodzi czas!*

II. *Więc walizki spakujemy,
plecak, piłkę i materac zabierzemy.
Z mamą, tatą, siostrą, bratem
po przygodę wyruszymy razem z latem.*

Ref.: *Na na na...*

Dziecko 4. (z kocykiem, piłką, skakanką):

*Sluchając latem śpiewu ptaków
i gdy brzęczały w ulu pszczoły,
tak pomyślałam:
niech jesień będzie,
bo wtedy pójdę wreszcie do szkoły...*

Dzieci (razem):

Bo wtedy pójdę wreszcie do szkoły!

- Wspólne śpiewanie piosenki *Podróż do szkoły* (sł. i muz. K. Gowik).

For ok-na-mi la - to zno-wu wi-ta dzie - ci, a w przed-szko-lu po-że-gna-nia nad-szedł czas.

Już nas po wa-ka - cjach tu-taj nie znaj-dzie-cie, pój-dzie-my do szko-ły, o - na wo - ła nas!

Do-brze jest tu - taj mi, do-brze jest tu - taj ci, do-brze jest tu - taj nam, do-brze jest

tu - taj wam. Ale wie-my sa - mi: wiel - ki świat przed na - mi. Pa, przed-szko-le na - sze!

Pa pa pa pa pa pa! Wy - ru - sza - my w wiel-ką po-dróż, przed-szko-le żeg - na - my.

Zo-sta-wia-my na - sze pa - nie, sa - lę zo - sta - wia - my. Smu-tki pój - dą gdzieś da - le - ko,

u - śmiech błę-snie wko - ło. Szko - ła wi - ta nas we - so - ło: dzyń, dzyń, dzyń!

- I. *Za oknami lato znowu wita dzieci,
a w przedszkolu pożegnania nadszedł czas.
Już nas po wakacjach tutaj nie znajdziecie,
pójdziemy do szkoły, ona woła nas!*

Ref.: *Dobrze jest tutaj mi,
dobrze jest tutaj ci,
dobrze jest tutaj nam,
dobrze jest tutaj wam.
Ale wiemy sami: wielki świat przed nami.
Pa, przedszkole nasze! Pa pa pa pa pa pa!
Wyruszymy w wielką podróż, przedszkole żegnamy.
Zostawiamy nasze panie, salę zostawiamy.
Smutki pójną gdzieś daleko, uśmiech błysnie wokół.
Szkoła wita nas wesolo: dzyń, dzyń, dzyń!*

II. *W podróż zabierzemy książki, plecaki,
piórnik, gumkę i długopis, zeszyt też.
Będą z nas uczniowie, już nie przedszkolaki,
taka szkolna podróż to jest ważna rzecz!*

Ref.: *Dobrze jest...*

Dziecko 5. (z książką i zeszytem):

*Kiedy już siedzieć będę w ławce
i poznam, jak wygląda szkoła –
wtedy zrozumieć,
że jednak tęsknię
do mego przedszkola...*

Dzieci (razem):

Tak bardzo tęsknię znów do przedszkola!

Dziecko 6. (z książką i zeszytem):

*Wtedy ktoś powie: „To nie wypada,
bo lata lecą, nauka czeka” –
a ja pomyślę:
ten ktoś ma rację,
wyrosnąć muszę na człowieka...*

Dzieci (razem):

Wyrosnąć trzeba na człowieka!

Dziecko 7. (z plecakiem do szkoły):

*Jeśli tęsknota mnie ogarnie,
kiedy już będę uczniem w szkole –
to znajdę wyjście,
wiem, co zrobię:
przyjdę odwiedzić swe przedszkole...*

Dzieci (razem):

Będziemy odwiedzać przedszkole!

- Wspólne śpiewanie piosenki *Żegnamy dziś przedszkole* (śl. i muz. J. Kucharczyk).

Tak nie - da - wno przy - szły dzie - ci do przed - szko - la, je - dnak to już po - że - gna - nia
dzi - siał po - ra. Czas po - że - gnać lal - ki, mi - sie i pa - ja - ce, cze - ka na nas
szko - ła. Dziś że - gna - my się, choć tak smu - tno nam, lecz przed na - mi
no - wy e - tap ży - cia, szko - ła wo - ła nas. Za - bie - rze - my stąd

do-brych wspo-mnień moc. Gdy bę-dzie-my tę-sknić za przed-szko-lem, o-dwie-dzi-my was.

I. *Tak niedawno przyszyli dzieci do przedszkola,
jednak to już pożegnania dzisiaj pora.
Czas pożegnać lalki, misie i pajace,
czeka na nas szkoła.*

Ref.: *Dziś żegnamy się, choć tak smutno nam,
lecz przed nami nowy etap życia,
szkoła woła nas.
Zabierzemy stąd dobrych wspomnień moc.
Gdy będziemy tęsknić za przedszkolem,
odwiedzimy was.*

II. *Już czekają nowe książki i zeszyty,
nowy plecak, nowy piórnik, długopisy.
Koleżanki i koledzy, nowa pani,
więc się już żegnamy.*

Ref.: *Dziś żegnamy się...*

- Recytacja wiersza A. Widzowskiej *Pożegnanie przedszkola*.

*Lato się śmieje, czas na wakacje!
Pa, pa, zabawki! Żegnaj, przedszkole!
Zawsze będziemy o was pamiętać,
stawiając krzywe literki w szkole.*

*Starszak potrafi:
budować wieże,
rozpoznać w książkach najdziksze zwierzę,
układać puzzle,
kroić warzywa,
wie, że się pokłuć można w pokrzywach.*

*Zna pory roku,
kierunki świata,
wie, że na miotle nie da się latać,
sam się ubiera,
buty sznuruje,
mówi: „przepraszam, proszę, dziękuję”.*

*Umie zadzwonić
na pogotowie,
wie, że się nie da chodzić na głowie,
zasady ruchu
zna doskonale
i po ulicy nie biega wcale.*

Lubi teatrzyk,
 śpiewa piosenki,
 wie, czym się różni słoń od sarenki,
 pieluch nie nosi
 ani śliniaka.

To są zalety ucznia starszaka.

Kwiatek dla pani. Cmok dla maluchów.

Trochę nam smutno... Pa, pa, przedszkole!

Lecz czy będziemy mogli tu wrócić,
 gdy nam się znudzi w tej nowej szkole...?

- Wspólny taniec przy utworze A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna* (przewodnik, s. 56).
- Wspólny śpiew piosenki *Do widzenia, przedszkole* (sł. Z. Holska-Albekier, muz. K. Kwiatkowska).

Umiarkowanie

I. Gdy szedł wrze - sień
 przez zie - lo - ny - las w de - szczu, z pa - ra - so - lem,
 wszys - tkie dzie - ci wte - dy pierw - szy raz wi - ta - ły przed -
 szko - le. Po - da - je - my rę - ce do za - ba - wy w ko - le, przy
 na - szej pio - sen - ce wi - ta - my przed - szko - le o - raz na - szą pa - nią, lal - ki,
 pił - ki, mi - sie, wi - ta - my już dzi - siał, wi - ta - my!

I. *Gdy szedł wrzesień
 przez zielony las
 w deszczu, z parasolem
 wszystkie dzieci pierwszy raz
 witały przedszkole.
 Podajemy ręce
 do zabawy w kole,
 przy naszej piosence
 witamy przedszkole
 oraz naszą panią,
 lalki, piłki, misie,
 witamy już dzisiaj,
 witamy!*

II. *Przyszła zima,
 zagrał mroźny wiatr;
 gwiżdże już po polach.
 Sypnął śniegiem, pozostawił ślad
 w drodze do przedszkola.
 Podajemy ręce
 do zabawy w kole,
 przy naszej piosence,
 wesóło w przedszkolu.
 Jest i nasza pani,
 lalki, piłki, misie,
 zabawa to dzisiaj,
 zabawa!*

III. *Już jaskółka,
biało-czarny ptak,
gniazdo ma w stodole.
Wkoło zieleń, to już lata znak,
czas żegnać przedszkole.
Podajemy ręce
do zabawy w kole,*

*przy naszej piosence
żegnamy przedszkole
oraz naszą panią,
lalki, piłki, misie,
żegnamy już dzisiaj,
żegnamy!*

- Pożegnanie dzieci przez dyrektora, panie z grupy. Wręczenie im dyplomów i drobnych upominków wykonanych przez młodszych kolegów.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
KWIECIEŃ		
71	Segregacja śmieci – zdjęcia: pojemników na śmieci i poszczególnych rodzajów śmieci	Tydzień III Dbamy o Ziemię
72	Wprowadzenie litery <i>ż</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>żaba</i>	Tydzień III Dbamy o Ziemię
73	Teatryki dziecięce z udziałem: aktorów, kukiełek, marionetek, pacynek	Tydzień IV W świecie teatru
76	Wprowadzenie litery <i>h</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>hulajnoga</i>	Tydzień IV W świecie teatru
MAJ		
60	Wiosenny las z widocznymi warstwami	Tydzień III Łąka wiosną
63	Ptaki i ich gniazda – zdjęcia: bocianów, trzciniaka, remiza, jaskółki, wilgi	Tydzień III Łąka wiosną
69	Miesiące i ich oznaki – zdjęcia przedstawiają przyrodnicze oznaki miesięcy	Tydzień III Łąka wiosną
74	Muzyka i jej formy – zdjęcia: orkiestry symfonicznej, zespołu jazzowego, kapeli góralskiej, zespołu rockowego	Tydzień I W świecie muzyki
77	Polskie stroje ludowe. Taniec krakowiak	Tydzień II Mój region, moje państwo, moja Unia
78	Mapa Polski z podpisami	Tydzień II Mój region, moje państwo, moja Unia
79	Wiosenna łąka – zdjęcia: łąki z roślinami i owadami, poniżej zdjęcia łąki zdjęcia owadów: osy, pszczoły, konika polnego, biedronki, motyla, mrówki	Tydzień III Łąka wiosną
CZERWIEC		
4	Środki transportu – zdjęcia: autobusu, tramwaju, roweru, trolejbusu, samochodu osobowego, samolotu, motocyklu, pociągu, statku wycieczkowego	Tydzień III Nadszedł czas wakacji
57	Zjawiska atmosferyczne – zdjęcia: padającego śniegu, deszczu, gradu, mgły, wiatru, burzy	Tydzień III Nadszedł czas wakacji
Tablica do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
35	Figurowy obrazek – domek z otoczeniem	
38	Czekolada – od ziaren kakaowca do tabliczki czekolady	
75	Rebusy – dotyczące poznanych liter	

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*

Miesiąc	Tydzień	Dzień tygodnia	Praca plastyczna, historyjka
KWIECIEŃ	III. Dbamy o Ziemię	1. <i>Ż jak żaba</i>	Historyjka obrazkowa <i>O drzewie</i>
	IV. W świecie teatru	4. Zabawy z płynami	Obrazki środków lokomocji, kwiatów i owadów
MAJ	I. W świecie muzyki	5. Cztery pory roku. Wiosna	Obrazki i zdania do nich pasujące
	II. Mój region, moje państwo, moja Unia	2. Orzeł biały	Obrazki i zdania do nich pasujące <i>Orzeł biały</i>
		4. Liczymy do 10	Historyjka obrazkowa <i>Warszawska syrenka</i>
	III. Łąka wiosną	4. Biedronka	Napisy związane z łąką <i>Biedronka</i>
	IV. Moi rodzice	2. Pomagamy w domu	<i>Pudelko dla mamy</i>
		3. Magiczna wróżka	Domino obrazkowo-wyrazowe
CZERWIEC	I. Takie same i inne	2. Zakładka na pożegnanie	<i>Zakładka język</i>

